

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, АВГУСТ 2000. ГОДИНЕ
ГОДИНА XI, БРОЈ 900

СПЕЦИЈАЛНО
ИЗДАЊЕ

РЕЗУЛТАТИ РАДИКАЛСКЕ ВЛАСТИ У БАТАЈНИЦИ, УГРИНОВЦИМА И БУСИЈАМА

Батајница

ВЕЛИКА СРБИЈА

Земун
Трг победе 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

Заменик главног уредника:
Лушан Весић

Помоћник главног уредника:
Јасна Олујић Радовановић

Редакција:

Јана Живаљевић,
Огњен Михајловић, Весна Арсић,
Коста Димитријевић, Дејан Аиђус,
Ивана Ђурић, Јадранка Шешел,
Добрица Гајић, Драгана Глушац,
Весна Зобеница, Весна Марић,
Момир Марковић, Дејан Лукић,
Наташа Жикић, Злата Радовановић

**Техничко уређење,
компјутерски прелом,
дизајн и израда колора:**
Драган Перић, Никола Шешел

Фоторепортери:

Марко Поплашен
и Крсто Голубовић

Лектори:

Загорка Јоксимовић и Зорица Илић

Секретар редакције:
Љиљана Михајловић

Председник Издавачког савета:
Др Борђе Николић

**Заменик председника
Издавачког савета:**
Др Бранко Надозеза

Издавачки савет:

др Војислав Шешел,
Томислав Николић,
др Никола Поплашен,
Маја Гојковић,
др Небојша Величковић,
Александар Вучић,
Драган Тодоровић,
Мирко Благојевић, Ратко Гонди,
Момир Војводић, Стево Драгишић,
Драгољуб Стаменковић,
Гордана Поп-Лазич, Лука Митровић,
др Бранислав Блажић

Шеф дистрибуције:
Зоран Дражиловић

Штампа:

„ЕТИКЕТА“, Болеч, 011/ 806-30-28

Редакција прима пошту на адресу:

„Велика Србија“,
Трг победе 3, 11080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине „Велика Србија“ уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104, од 5. јуна 1991. године.

НИКО КАО СРПСКИ РАДИКАЛИ

Постоји ли општина у којој се ради као у овој нашој, земунској? Да ли је урађено у овој нашој Србији, у било којој општини, оволико као у Земуну? Што је најлепше, наша општинска власт је радила по рецепту какав је реткост, не само у овом делу Београда, него и у свету. Инвестирано је у радове који су извођени од рубних делова општине, па према центру нашег града. Тај редослед је диктиран потребама становника, прво најутроженијих, који живе без асфалта, воде, чак и струје, па онда свих осталих. Поштеније не може. Тако су први на ред дошли они који су систематски запостављани, не само зато што нису постојала материјална средства него због неспособности, немарности или нечег још горег.

Да пара има и да се може све ефикасно спровести у дело, доказ су српски радикали који су у најгоре време за ову земљу, загризли у пројекат потпуне обнове Земуна. То што је урађено у време пре НАТО агресије, тај систем ослобађања новца којим су финансирани јавни радови, примењен је касније на читаву Србију. У Влади народног јединства, Српска радикална странка предвођена др Војиславом Шешелом, покренула је пројекат обнове, управо на основу страначког програма који је направљен много година пре дивљачког бомбардовања наше отаџбине. Наравно, тај програм предвиђа изградњу која треба да исправи заосталост дугу више од пет деценија, али његови принципи идеално су послужили и у овој ситуацији.

Дакле, Српска радикална странка је већ у првој години спровођења локалне власти постигла оно што је три године касније понудила Влади Србије као проверен рецепт којим ће у кратком року извући земљу из потпуног колапса. Да би све то успели на локалном и републичком нивоу, српски радикали су претходно морали да потпуно прочисте своје редове и успоставе чврсту и ефикасну унутрашњу организацију, какву сигурно нема ни једна друга странка. Зато су и успели, зато у згради Општине нема корупције, чекања у редовима, зато нам је стигао асфалт, поправљене школе, цркве, много тога што се зна и види. Као доказ да се ради о одлучној и снажној странци, доказ је и смена на општинском кормилу која је прошла тако да се није осетио прекид у континуитету изградње Земуна, изградње познате у народу као „Радикалско чудо у Земуну“. Када је др Војислав Шешел, одлазећи на нову дужност, препустио место градоначелника Стеви Драгишићу, у Земуну се није осетио никакав прекид у радовима, све је настављено истом брзином и ефикасношћу.

Зато, из свега наведеног следи само један закључак:

**Само глас за Српску радикалну странку
гарантује наставак изградње наше општине!**

ОСНОВНА ШКОЛА „СВЕТИСЛАВ ГОЛУБОВИЋ МИТРАЉЕТА“ У БАТАЈНИЦИ

ПРВА ШКОЛА РЕНОВИРАНА ОПШТИНСКИМ НОВЦЕМ

За најнеопходније поправке на Основној школи „Светислав Голубовић Митраљета“ – замену комплетне столарије, санитарних чворова, уградњу плочица у свлачионицама и кречење целе школе, општинско руководство Земунa је уложило 1.120.348 динара још 1997. године

Најмлађа школа у Батајници коју је пре 31 годину основала Скупштина општине Земун прославила је 9. маја свој мали јубилеј који прошле године није могла због бомбардовања наше земље. Поводом тога ученици ове школе су, уз помоћ својих наставника, приредили занимљив културно-забавни програм за госте, родитеље, али и остале ученике и наставнике. Прослави је присуствовао и садашњи председник Скупштине општине Земун Стево Драгишић, може се рећи у више-струкој улози: као председник земунске општине на чијој се територији налази ова

школа, истовремено и у улози онога који је наставио са реализацијом обећања и послова које је започео његов претходник на тој функцији, др Војислав Шешел, али и у оној која је можда најмање позната јавности изван Батајнице – као некадашњи ученик ове школе.

На прославу су позвани и браћа Вујић из Ваљева. Стигли су са извесним закашњењем. Иначе, закашњења нису типична за њих, напротив. Приликом послова које су обављали у општини Земун, а замена прозора у Основној школи „Светислав Голубовић Митраљета“ је свакако

била и први, па тако и огледни посао, све су изненадили изузетном брзином и ефикасношћу. Свако ко је имао посла са мајсторима било које врсте запамтено је за сва времена да мајстори увек касне. Неки раде мање или више квалитетно, неки брже или спорије, али је непобитна чињеница да сви обавезно касне или са почетком или са завршетком радова, а најчешће и са једним и са другим. Радници предузећа „Вујић - Ваљево“ су све изненадили брзином, а истовремено и квалитетом послова које су обављали. За свега три-четири дана су скинули стару, извитоперену сто-

ларију са прозорима и наместили око 400 метара квадратних нових прозора. Школа је забlistала новим сјајем.

По завршетку радова, када је почела школска година, ученици су били задивљени потпуно новим изгледом школске зграде. Прво јесење сунце је кроз нове прозоре изгледало лепше, а када је дошла зима, када су почеле прве кошаве, кише и снег да засипају прозоре, задовољство је било још потпуније. Нови прозори нису попустили под временским непогодама, издржали су све климатске тестове. Бацају пратили наставу у топлој и пријатној сигурности учионица, не обраћајући више пажњу на невреме као некад, када је вода цурила испод расушених рамова прозора а ветар непријатно дувао кроз расклимана стакла.

Општина платила замену прозора

О поправкама које су, према плану радикалног руководства земунске општине, урађене на овој школи говори директор школе Драган Комненић:

„Ми смо прва школа која је урадила столарију у Земуну, и захваљујући тадашњем председнику Скупштине општине, др Војиславу Шешелу и нама, школа је прва добила нове прозоре од компаније „Вујић“, односно општина је платила а компанија „Вујић Ваљево“ је урадила на опште задовољство свих запослених, деце, родитеља и, наравно, скупштине општине Земун. Ми смо тако управо пробали лед, и на неки начин постали огледна школа.

„Прво смо добили три прозора гратис, а затим је 12. августа 1997. године замењена комплетна столарија. Читав посао је урађен за свега три-четири дана, значи и скидање старе столарије и стављање нове. Организација посла код Вујића је била изузетна“.

Овај посао је коштао општину Земун у то време 732.000 динара.

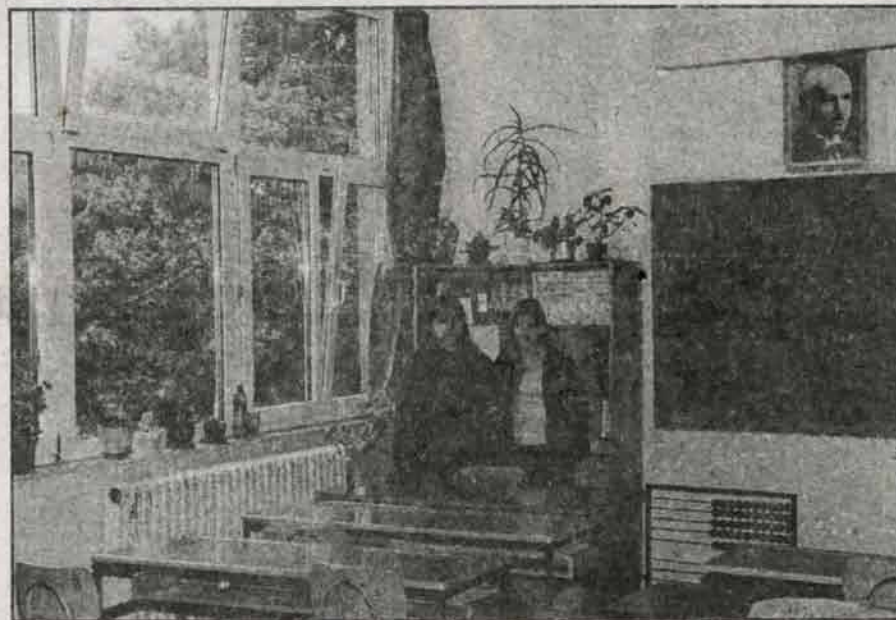
Направљени потпуно нови санитарни чворови

Осим замене прозора, као још један од приоритетних послова је био и уградња нових санитарних чворова. Стари су били толико дотрајали да су изгубили сваку функционалност, и скоро да је било немогуће одржавати основну хигијену. С обзиром да је здравље ученика и особља постало угрожено, уграђени су нови санитарни чворови. Том приликом су уграђени и лавабои у учионицама и плочице у свлачионицама. Тако су задовољени основни услови хигијене у школи, олакшан рад у учионицама током праћења наставе, као и свлачионицама у којима се ђаци припремају за часове физичке културе.

За ову врсту посла Скупштина општине Земун је ангажовала Приватно предузеће „Језеринац“ из Багајнице, које је већ било познато по ефикасном и квалитетном обављању ове врсте радова. Према договору са општинским руководством,

Председник Општине Земун Стево Драгишић научно је прва слова у школи „Светислав Голубовић Митраљета“

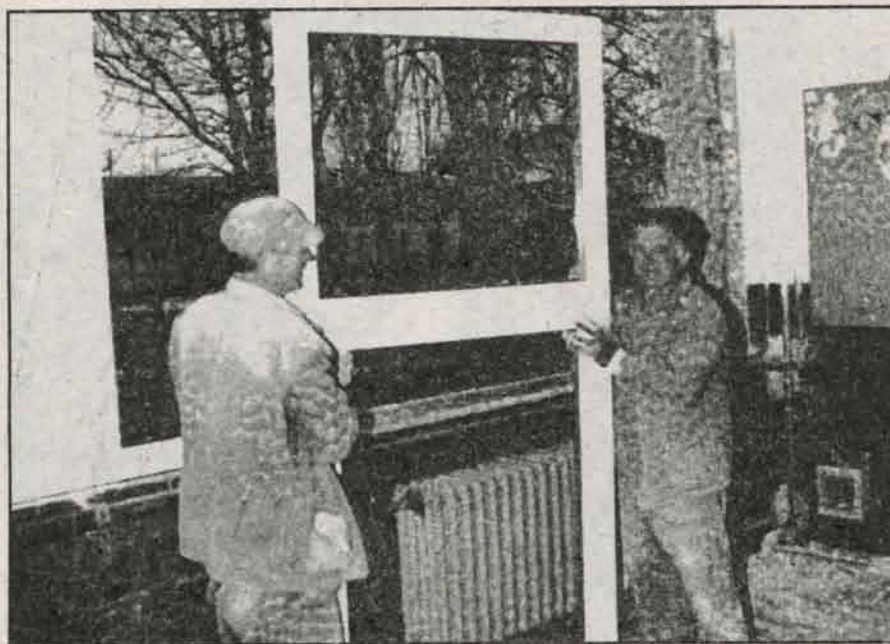

Захваљујући Општини све је лепше и светлије

предузеће „Грмеч“ је доставило сав неопходан материјал, а када су завршени сви послови око замене прозора и уградње нових санитарних чворова, лавабоа и плочица, окрећило је целу школску зграду. И предузеће „Језеринац“ и предузеће „Грмеч“, свако у свом домену, обавили су послове за које су ангажовани стручно, квалитетно и брзо. Задовољство је заједничко, а примедбама није било места.

Када се сабере све што је земунска општина уложила за санирање и поправке на Основној школи „Светислав Голубовић Митраљета“, тадашња вредност радова је била 1.120.348 динара. Не желимо да се бавимо прерачунавањем тадашње вредности

литетно и брзо. Задовољство је заједничко, а примедбама није било места. Када се сабере све што је земунска општина уложила за санирање и поправке на Основној школи „Светислав Голубовић Митраљета“, тадашња вредност радова је била 1.120.348 динара. Не желимо да се бавимо прерачунавањем тадашње вредности

Извођење радова надгледао је лично др Војислав Шешел

Директор школе Драган Комненић нагласио је ефикасност којом је Општина Земун завршила посао

динара према вредности црног курса немачке марке како бисмо добили реалну данашњу вредност обављених послова. То је само новчани део чији је терет поднела Скупштина општине Земун за добробит својих мештана, посебно њихове деце. Онај део вредности, који се не може изразити новцем и који се види тек посредно и после дужег временског периода, вратиће се када ове генерације стасају у зреле људе који ће знати да цене новац и труд уложен у њих, односно у будућност ове земље.

У ову суму није урачуната вредност пет компјутера које је такође ова школа добила од земунске општине, тако да је са три компјутера која је школа већ имала омогућена настава из информатике која представља изборни предмет.

Зграда Основне школе „Светислав Голубовић Митраљета“ се простире на површини од 2.560 метара квадратних; окол је велико двориште, а настава се одвија у 16 учионица. Уписано је укупно 970 ученика у 31 одељење, и запослена су 62 стручно оспособљена наставника. Анализом потреба становништва Батајнице, дошло се до закључка да ће у овој школи за две године, значи од школске 2000/2001 (2002. године бити неопходно да се формира још једно, тридесет друго одељење).

Ово је једина школа у Батајници која има физкултурну салу, али са равним кровом који прокишњава. Међутим, и у овој школи су у најалармантнијем стању били прозори и санитарни чворови и постављени су као приоритетни проблеми за решавање.

Ученици узвраћају одличним резултатима

Ма колико да је земунска општина уложила новца на неопходне поправке на школама, те суме су можда и мање вредне у односу на вредност резултата које постиже ученици школа. Тако и ученици школе „Светислав Голубовић Митраљета“ редовно освајају неко од прва три места на градским и републичким такмичењима из разних предмета. Прошле године се пет ученика ове школе пласирало за републичко такмичење из историје. И тада је радикалско руководство општине Земун изашло у сусрет вредним ђацима и платило трошкове њиховог боравка у Краљеву за време одржавања такмичења. Прошле године је ову школу прославило и 20 вуковаца, а директор је добио признање као заслужни грађанин Земуна. У сваком случају намеће се закључак да су српски радикали, откако су на челу земунске општине, увек знали да процене и оцене праве вредности које заслужују пању.

Весна Арсић

ОСНОВНА ШКОЛА „БРАНКО РАДИЧЕВИЋ” У БАТАЈНИЦИ

ЗАДОВОЉНИ УЧЕНИЦИ, РОДИТЕЉИ И НАСТАВНИЦИ

Уградња нових прозора и санитарних чворова представљала је посао вредан пет милион динара, који је земунска општина реализovala у оквиру плана финансијске помоћи школама на својој територији

Основна школа „Бранко Радичевић” је пре 19 година пресељена у нову зграду, а стару школску зграду у Железничкој улици је земунска општина уступила београдској „Мостоградњи”. На новом простору од 3.200 метара квадратних, колико је школско двориште, уочљива је лепота окречена зграда са новим прозорима. Брига коју показују особље и ученици и за спољашње и за унутрашње уређење простора у коме проводе велики део свога времена само је доказ да је уложено тамо где је и требало.

Двориште Основне школе „Бранко Радичевић” пре подсећа на лепо уређен парк него на школска дворишта каква смо навикли да виђамо. Ове године је засађено и 50 нових садница које ће за неку годину, када довољно израсту, још више улепшати школско двориште. Наравно, посебно је важна и еколошка улога дрвећа за квалитет ваздуха који већ одавно није у селима, нарочито оних која су овако близу града као што је Батајница, није на задовољавајућем нивоу за здравље становника. Ипак, у Основној школи „Бранко Радичевић” у Батајници су се потрудили колико су мо-

гли да створе све услове и за здрав живот ученика и особља и за лепши поглед.

Оно што је сигурно необично за једну школску зграду данас, било где да се она налази, јесте чињеница да су јој зидови споља чисти, окречени, да нема ниједног графита. Интересовало нас је како су то постигли. Један од наставника нам је рекао да ни они нису имуни на „изливе уметничке инспирације” својих ученика тамо где им није место, на зидовима школе, али да се они боре упорношћу. Чим школска зграда осване са неком „мудрошћу” исписаном по зидовима, или неким цртежом, одмах се тај део окречи. Тако зидови остају увек чисти, а изгледа да у последње време „писци и сликари” поступају, све ређе се то дешава, и школска зграда остаје онаква како је и замишљено да изгледа.

Можда лепши поглед звучи као шала, с обзиром да се односи на школу и да сви памтимо опомене наставника, нарочито они који су седели у редовима поред прозора, да не гледају напоље за време часа. Исто тако, знамо да у познатим туристич-

ким местима „собе с погледом” имају посебну цену. У овој школи, поглед кроз прозор је двоструко лепши: заслугом директора, особља и ђака због изгледа дворишта, а заслугом земунске општине због изгледа самих прозора. Наиме, и ову школску зграду красе нови прозори „Вујић - Ваљево”, који, не само да су изузетно функционални и квалитетни већ и сами лепо изгледају, а својим изгледом улепшавају и објекат на коме се налазе. Тако је због ових прозора поглед лепши у оба смера.

Помоћ онима који знају да је цене

Уградња столарије „Вујић - Ваљево” у школску зграду „Бранко Радичевић” у Батајници коштала је земунску општину у то време, пре две године, 858.102 динара.

Директор Основне школе „Бранко Радичевић” у Батајници, Милија Пантовић, задовољан је изведеним радовима: „Задовољни су и ученици, и родитељи, и наставници, јер смо однеговали колектив који по-

клања пуну пажњу простору у коме ради. Нови прозори, који су нам уграђени посредством и новцем земунске општине, одличан су звучни и топлотни изолатор. Тиме штедим енергију у зимском периоду, а и ученицима и наставницима звучна изолација много значи за рад. Квалитет и брзина са којима су урађене све поправке на школи су за сваку похвалу, али, наравно, највећу захвалност дугујемо општинском руководству без чије помоћи тешко да бисмо могли да одржавамо и негујемо осећај за ред, хигијену и естетику код младих нараштаја".

Да ученици и особље Основне школе „Бранко Радичевић” имају осећај за ред и хигијену и да негују и развијају естетику, види се од самог уласка у хол. На зиду доминира лик познатог песника чије име носи ова школа, поред су исписани и његови најпознатији стихови, а на суседним зидовима су радови ученика, литерарни, ликовни, као и витрина са бројним пехарима који сведоче и о спортским успесима младих нараштаја.

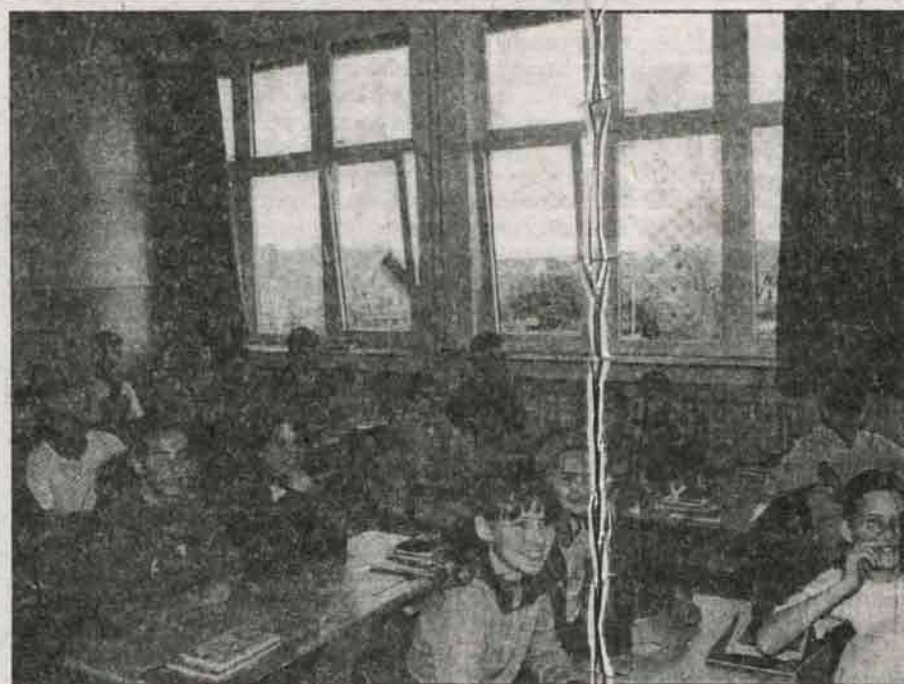
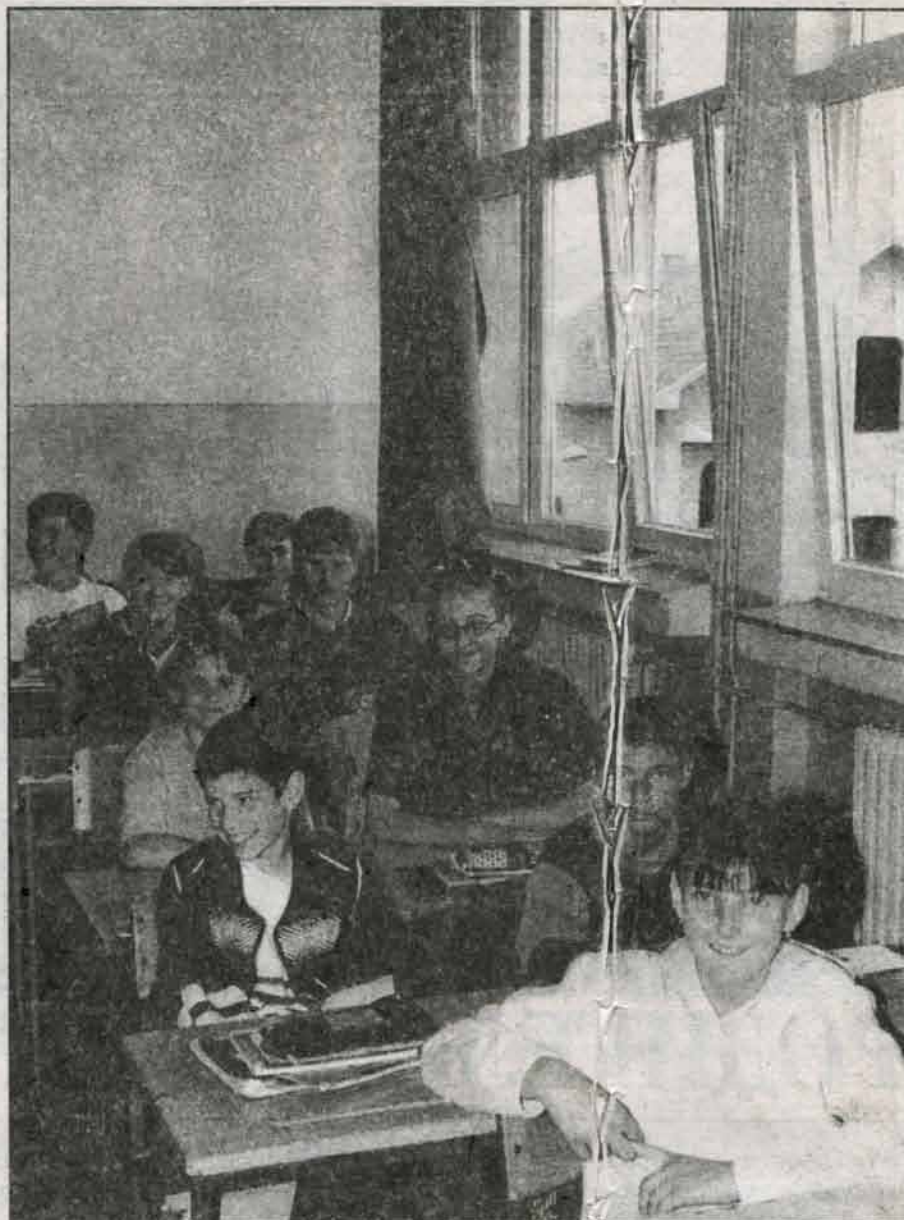
У продужетку главног, улазног хола, на крају ходника у приземљу, као и на сваком спрату, испред прозора су праве мале бајте. Исто тако и у учионицама, цветне оазе красе онај једини зид на коме нема слика, на коме су прозори, али, овако украшени цвећем изгледају као рамови слика на чијем дну су цветни аранжмани.

Како све изгледа – видели смо и сами, како функционише – уверили су се ученици и наставници, нарочито током прве зиме по уградњи прозора. Није више било промаје која допире и кроз затворене прозоре, није више истим путем неповратно одлазила топлота којом су учионице загреване, а изнутра се више нису чули спољни звуци који су реметили наставу и привлачили пажњу ученика са слабијом концентрацијом, или оних радозналијих. Сада је и ефективно време школског часа било 45 минута.

Замена прозора је био један од два приоритетна посла у овој школи. Као и у многим другим школама, и овде су велики проблем почели да представљају санитарни чворови. Дотрајали санитарни чворови могу само да се замене новим да би хигијена могла да се одржава на потребном нивоу, и да се уклони свака опасност од заразе. То је и овде учињено. И овде је општинско руководство Земуна ангажовало Приватно предузеће „Језеринац” из истог места, из Батајнице, да уради шта треба. Дотрајали санитарни чворови су замењени новим. Овај посао земунска општина је платила тада 134.064 динара.

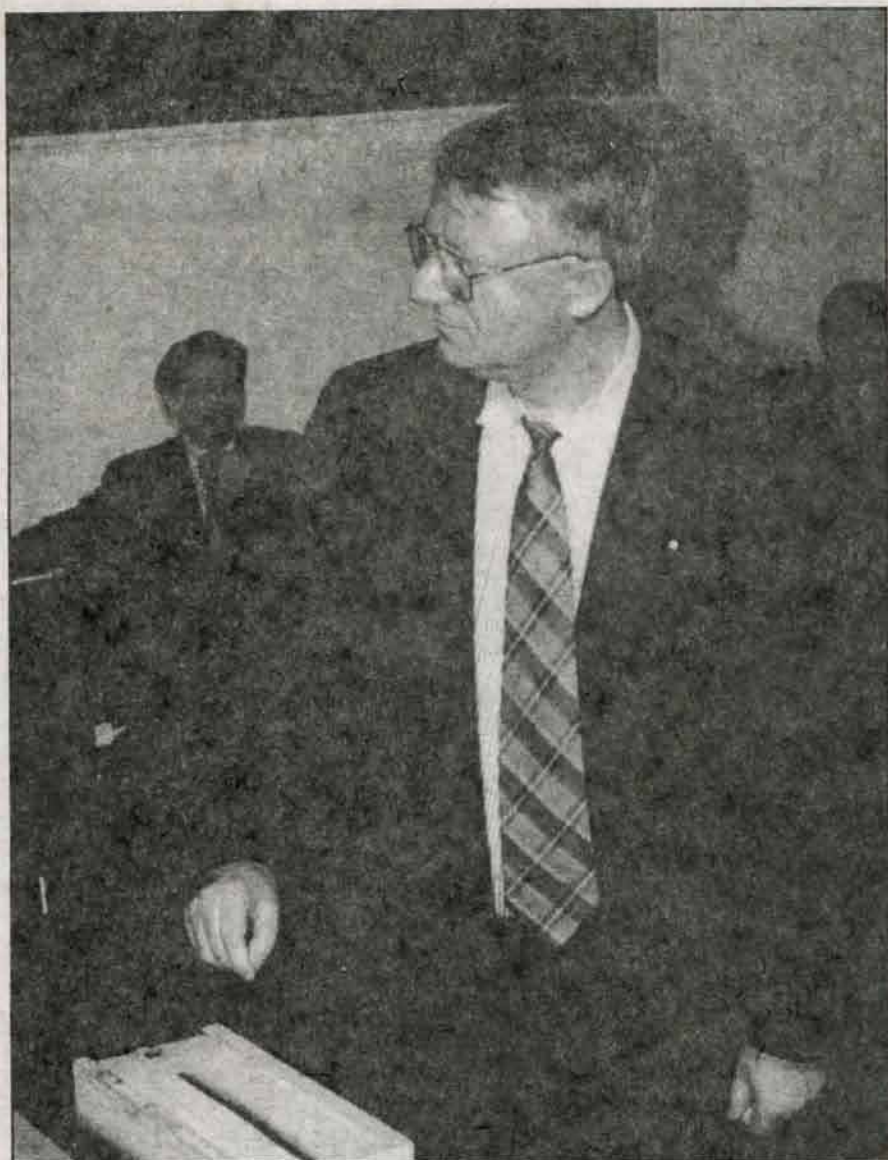
Када се сабере колико је новца земунска општина уложила у најхитније поправке на згради Основне школе „Бранко Радичевић” добија се сума од непуних милион динара. Ондашњих. Толико је могла да издвоји да се овој школи помогне у ономе што јој је било најпотребније. Наравно, потребе су увек веће од могућности, нарочито у условима у којима се наша земља налази последњих неколико година, угрожена споља, без своје кривице, и економски, и политички, и војно, и психолошки.

Радикалско руководство Скупштине општине Земун је својим радом и мудрим потезима, који су омогућавали и оно што

Не само да је лепо него је топлије и без буке

Прва акција српских радикала по доласку на власт у Земуну односила се на помоћ свим школама

је било оквалификовано као немогуће, допринело великим променама на територији своје власти. Променило се старо, увржено схватање о недодирљивим владаоцима и вечити исти одговор који је постао став у животу – не може се ништа учинити, нема пара. Српски радикали су показали да пара има, само их треба пронаћи и, уместо ставити у сопствени џеп, уложити у оно што је најнеопходније – у будућност. Недодирљивост владалаца су разбили чувеним пријемима својих грађана који су трајали до дубоко у ноћ. Крај радног времена је одређивао последњи грађанин Земун у реду који је испуњавао ходнике зграде земунске општине. Долазили су да изнесу своје проблеме, без много наде и вере да ће бити и решени, више да олакшају себи муку и да их неко саслуша. А онда је почело увелико да се прича о томе како се у земунској општини ради.

Да би ефикасније радило, радикалско руководство са тадашњим председником Скупштине општине Земун, др Војиславом Шешељем на челу, одлучило је да плански и строго наменски троши средства. Тако су планирани послови по ресурсима, а један од првих је било школство. Овога пута је председник Скупштине општине Земун позвао директоре свих земунских школа, и одредио им рок за подношење захтева за најнеопходније поправке на школским зградама. То је само један део „земунског чуда“.

Ова школа нема физкултурну салу, мада је пројектима предвиђена. Ипак, како каже директор школе, најважније је да су им замењени прозори и санитарни чворови, а физкултурна сала ће доћи на ред када дођу и срећнија времена.

Основна школа „Бранко Радичевић“ има 65 запослених, око 1.000 ђака у 32 одељења, а ту су смештене и четири групе предшколске установе „Сима Милошевић“ и две специјалне групе ретардиране деце.

Ученици талентовани за науку и уметности

Ученици ове школе су свестрани, али посебно се истичу у области науке и уметности. На такмичењима из српског језика, математике, биологије, физике, хемије, у организацији Дома за таленте, на нивоу општине освојили су 9 првих места, 14 других и 16 трећих места, а на нивоу града 4 прва места, 5 других и 2 трећа места. Из области музичке и ликовне културе шест ученика се пласирало за републичка такмичења. Школа шаха је овде већ традиционална, у екипној конкуренцији девојчице су освојиле треће место у Београду, а на нивоу општине су већ неколико година прваци. Осим тога, велики број ученика Основне школе „Бранко Радичевић“ је ангажован у раду ПАБ-а, Позоришта аматера Батајнице, које ће ове године представљати Београд на фестивалу на републичком нивоу.

Успеси ученика, па и њихових наставника су вредни пажње, а део заслуга свакако припада и општини Земун која се потрудила да пронађе начин и средства да и ученицима и наставницима ове школе омогући што боље услове за рад.

Весна Арсић

Директор Милија Пантовић се захвалио општинском руководству

ОСНОВНА ШКОЛА „БОШКО ПАЛКОВЉЕВИЋ ПИНКИ“, БАТАЈНИЦА

СРПСКИ РАДИКАЛИ УЛАЖУ У БУДУЋНОСТ

Радикалско руководство општине Земун је током 1998. и 1999. године уложило укупно 590.756,60 динара тадашње вредности на замену свих прозора и уградњу нових санитарних чворова у Основној школи „Бошко Палковљевић Пинки“ у Батајници

Основна школа „Бошко Палковљевић Пинки” у Батајници је од 1961. године у садашњој згради. Следеће године прославиће мали јубилеј. За четрдесетак година свог постојања једна школска зграда може много да изгуби на функционалности, да не говоримо о изгледу, уколико се не одржава како треба. Нажалост, у последњих неколико година школе нису имале довољно средстава за сопствено одржавање, а надлежни из власти Београда су били глуви за њихове проблеме.

Нови прозори уштедели енергенте за грејање

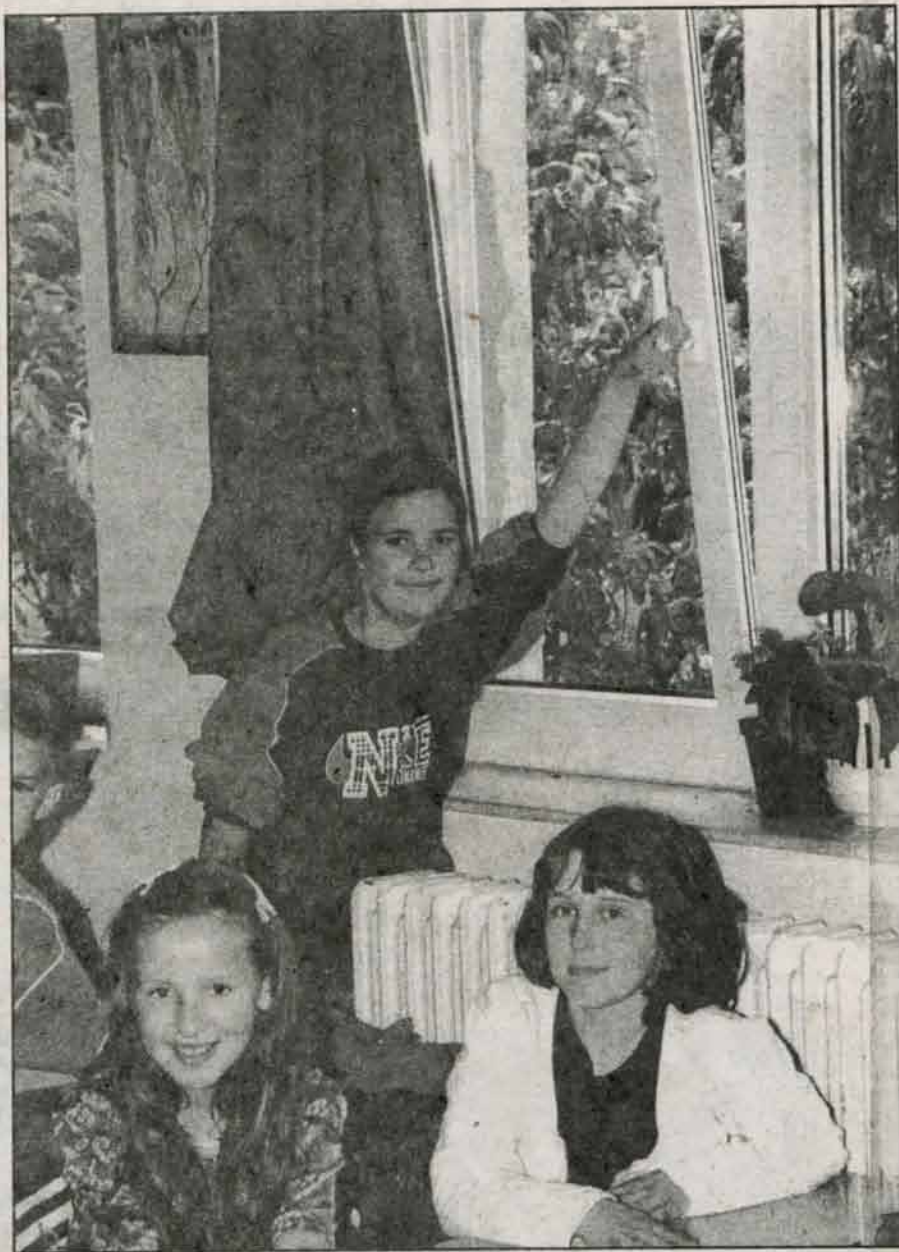
У оквиру своје акције поправљања и реновирања школа на свом терену, Општина Земун је финансирао постављање прозора површине од око 200 метара квадратних на обе зграде ове школе. Наиме, Основна школа „Бошко Палковљевић Пинки” је стара 118 година, али је у новијој згради од 1961. године. Стара зграда је, управо због своје старости, постала споменик културе и требало би да буде под ингеренцијом Завода за заштиту споменика културе. Да би је заштитила од даљег пропадања и евентуално мотивисала Завод за заштиту споменика културе да преузме даљу бригу о овој згради, општина Земун је финансирао уградњу прозора и на овој згради.

Прозори су замењени и на помоћним зградама, а извођач радова је била позната фирма „Вујић” из Ваљева. У оквиру ових послова замењена су и врата на обе терасе и на светларницима. Вредност радова замене фасадне столарије износила је у то време, 1998. године, 473.401 динар.

„Екипа мајстора фирме „Вујић” из Ваљева је комплетан посао замене дотрајале столарије обавила за недељу дана. Изузетно смо задовољни и брзином обављеног посла и квалитетом, јер смо се уверили протекле зиме да су ови прозори одличан топлотни и звучни изолатор. Успели смо да уштедимо 30 одсто енергената. Доказ за ову моју тврдњу је податак да смо некада за грејање трошили 35 тона уља за ложење у току зиме, а прошле зиме смо потрошили свега 24 тоне. Имамо сопствену котларницу, па зато знамо тако прецизно”, задовољно прича директор ове школе Стојан Ђукић.

Школарци и предшколци у истом дворашту

Крајем августа прошле године, током двадесетак дана, у овој школи су стари, нехигијенски санитарни чворови замењени новим. Такође, направљено је и једно купатило за наставнике физичког образовања. Вредност ових радова је била тада 117.355 динара, а извођач је било предузеће „Језеринац”. И овај део реновирања школске зграде је протекао у најкраћем могућем року, а на квалитет радова није било примедби.

Са новим прозорима штеди се око 30 одсто енергената за грејање

Директор Стојан Ђукић је задовољан брзином и квалитетом урађеног

Основна школа „Бошко Палковљевић Пинки“ се простире на око 1400 метара квадратних, у школском дворишту се налази и стара школска зграда, помоћне зграде и објекат за смештај седамдесеторо предшколске деце са трпезаријом. Основну школу похађа 900 ученика у 15 одељења и у 14 учионица. Недостатак физкултурне сале је велики проблем, нарочито у зимском периоду. Делимично је превазиђен таквим распоредом часова који предвиђа да увек једно одељење празни учионицу и користи је као фи-

скултурну салу. Са лепим временом проблем се решава изласком у двориште, али то је само привремено, до следеће школске године и првих киша. Повремено ученици ове школе користе и терен Фудбалског клуба „БСК“.

„Захваљујући руководству општине Земун које је финансирало радове на замени столарије и прозора, као и уградњу нових санитарних чворова, ми имамо много боље услове за рад у школи. Тадашњи председник општине Земун, др Војислав Шешељ, планирао је и да асфалтирамо те-

рен за мале спортове, одмах поред нашег дворишта, површине око 1200 метара квадратних. Онда то није било приоритетно, али ако би садашњи председник општине то успео да оствари, нашим ђацима би умногоме улепшао и допринео позитивном осмишљавању њиховог слободног времена, као и многих младих у Батајници, јер ми се ипак налазимо овде у центру Батајнице“, додао је директор школе Стојан Ђукић.

Ученици за пример

Добри резултати ученика у школи и на такмичењима знак су уложеног рада наставника и позитивно усмерене енергије деце. На општинском такмичењу у организацији Црвеног крста Марија Пјевчевић, ученица трећег разреда Основне школе „Бошко Палковљевић Пинки“ је освојила прво место својим литерарним радом на тему „Крв живот значи“. Вишеструки победник на републичким такмичењима, а сада првак Балкана у оријентационим спортовима ученик осмог разреда ове школе, зове се Небојша Станојевић. Овде су поникли и рецитатори који су освојили прва три места на такмичењима у Земуну, а Славица Марковић је била прва на градском такмичењу соло певача и истовремено је првак Србије у катама.

Улагање Општине Земун у школу која постиже овако добре резултате може да значи само једно – улагање у садашњост и будућност.

Весна Арсић

Од првог дана власти у Земуну, српски радикали су показали да заиста мисле оно што говоре. Српска радикална странка је испунила сва своја предизборна обећања, чак је урађено и много више од обећаног. Помоћ школама је само један од примера

САОБРАЋАЈНА ПЕТЉА У БАТАЈНИЦИ ИЗГРАЂЕНА
У САРАДЊИ ОПШТИНЕ ЗЕМУН И МИНИСТАРСТВА ЗА САОБРАЋАЈ И ВЕЗЕ
КОЈЕ ЈЕ У РЕСОРУ СРПСКИХ РАДИКАЛА

МНОГО БРЖЕ ДО ЦЕНТРА БЕОГРАДА

Тек доласком Српске радикалне странке на власт у Земуну, решен је проблем грађана Батајнице. Захтев за изградњу саобраћајне петље први пут је постављен пре више од петнаест година.

„Изградња батајничке петље представља нешто чиме се Министарство за саобраћај и везе може у свом раду у том периоду на одређен начин поносити, јер смо решили велики проблем једног дела наших грађана, грађана Батајнице и Земуне”, наглашава потпредседник Владе Србије Драган Тодоровић, који је у време изградње петље обављао функцију министра за саобраћај и везе

Интервју са потпредседником Владе Србије Драганом Тодоровићем

Финансирањем изградње батајничке петље, која је 1998. године подигнута захваљујући средствима из Програма изградње путне мреже у Србији, републичко Министарство за саобраћај и везе решило је један велики саобраћајни проблем на подручју земунске општине.

Потпредседника Републичке владе Драгана Тодоровића, тадашњег републичког министра за саобраћај и везе, замолили смо да каже како је дошло до инвестирања у овај изузетно важан објекат саобраћајне инфраструктуре, као и шта су грађани Батајнице конкретно добили реализацијом овог пројекта на недовршеном аутопуту Београд – Нови Сад.

Оно што овом приликом морамо споменути, а што је уследило после нашег разговора, односи се на недавну одлуку Републичке владе, којом је, 1. јуна ове године, конзорцијуму банака, који представља „Београдска банка“, уступљено право финансирања, изградње, коришћења и одржавања дела аутопута Е-75 од Новог Сада до Београда.

Пуштањем у рад и другог крака ове и у међународним оквирима веома значајне саобраћајнице, што је новоименовани концесионар и обећао да ће у року од две године урадити, сигурно ће се доћи до трајног решења батајничке петље, јер ће други правац новосадског аутопута такође захтевати изградњу још једног посебног прикључка у Батајници.

● **Господине Тодоровићу, како је настала идеја о инвестирању у батајничку петљу и на који начин су обезбеђена средства за њену изградњу?**

Драган Тодоровић: Батајничка петља је представљала велики проблем за грађане Батајнице зато што је само једна трака аутопута Београд – Нови Сад била изграђена. Није постојало техничко решење којим би се стари батајнички пут и нови аутопут, односно та једна трака аутопута Београд – Нови Сад, повезали и тако са аутопуту могло безбедно да се силази и укључује на батајнички пут, или, у обрнутом смеру, са њега укључује на аутопут.

То је задавало главобоље становницима Батајнице, тј. свима онима који су батајничким путем хтели да изађу на нови новосадски пут. Постоје захтеви грађана Батајнице, евидентирани у Скупштини општине Земун, који су стари преко петнаестак година, односно од момента када је та трака аутопута изграђена. Ти захтеви су били у потпуности оправдани зато што је баш на том месту било доста саобраћајних удеса, јер су грађани, кршећи саобраћајне прописе, покушавали да сиђу или да се попењу на нови аутопут Београд – Нови Сад.

Скупштина општине Земун је све те примедбе грађана систематизовала и потом упутила захтев Министарству за саобраћај и везе да реши овај проблем, јер је Влада Републике Србије 1997. године донела уредбу на основу које је сваки ли-

Потпредседник у Влади Србије Драган Тодоровић
обавља и функцију председника Извршног одбора Српске радикалне странке

тар горива био оптерећен са 0,60 пара, које су се издвајале за саобраћајну инфраструктуру, тј. за железницу и путеве. Од тог новца 35 пара је ишло железници, а 25 пара ишло је за путеве и од тих 25 пара могла је да се ради путна мрежа на локалном нивоу.

● **Значи, Министарство за саобраћај и везе је надлежно и за локалне путеве?**

Драган Тодоровић: Републичко Министарство за саобраћај и везе је у принципу надлежно за аутопутеве, магистралне и регионалне путеве. За локалну путну мрежу надлежна је локална самоуправа.

Међутим, локална самоуправа, до доласка радикала на чело општине Земун, није решила тај проблем. На основу свега тога, ми смо у министарству предвидели да се 1998. године у програм реконструкције и обнове локалних путева у Србији, који је донела и одобрила Влада, убаци и овај део, тј. да се изгради силазак и прилаз на полуаутопут Београд – Нови Сад.

Мислим да је то један од добрих потеза Министарства за саобраћај и везе, који је показао да ово републичко министарство може успешно да сарађује са локалном самоуправом, што је и најбољи начин за решавање таквих проблема. После изградње петље на новосадском

путу код Батајнице, проблеми који су до тада били велики, сада су решени.

Када бисте данас питали било ког грађанина Батајнице, или све оне који користе ту петљу, шта мисле о њеној изградњи, верујем да би вам прво изразили своје задовољство што она постоји, а онда и неверицу да је, толико година тај прилаз на аутопут могао да функционише без петље према Батајници.

Отуда смо грам да батајничка петља представља нешто чиме се Министарство за саобраћај и везе може у свом раду у том периоду на одређен начин понозити, јер смо решили велики проблем једног дела наших грађана, грађана Батајнице и Земуна.

● **Ко је био извођач радова и колика су средства издвојена за њихов завршетак?**

Драган Тодоровић: Комплетна инвестиција кошта да је негде око шест милиона динара. Што се тиче извођача радова, треба знати да је Министарство за саобраћај и везе изменом и допуном Закона о путевима утврдило у закон да свака изградња и реконструкција било ког пута у Србији може бити обављена тек пошто се обави јавна лицитација.

То је још један од успешних потеза Министарства за саобраћај и везе за ко-

ји мислим да га увек треба истицати, јер смо први пут уградиле у закон да се радови изградње и реконструкције могу поверавати извођачима само по извршеној лиценцији.

Тиме смо у великој мери омогућили свима који се баве овим послом да под равноправним условима могу конкурисати и да само захваљујући квалитету својих радова, односно понуђеној цени, могу себи обезбедити положај на тржишту. Уосталом, такав став проистиче и из програма Српске радикалне странке, по коме једино тржиште може да буде судија у утакмици између привредних субјеката.

На лиценцији је најбољу понуду дало Предузеће за путеве „Београд“ и оно је касније тај посао обавило стручно и квалитетно. Одлука Министарства за саобраћај и везе да путем јавне лиценције дође до извођача радова, показала је и на овом градилишту сву своју оправданост, јер смо захваљујући лиценцији добили најквалитетнијег извођача.

● Општински органи у Земуну имали су доста разлога за задовољство и са-
радњу?

Драган Тодоровић: Скупштина општине Земун и Министарство за саобраћај и везе остварили су своју сарадњу преко подношења захтева Скупштине општине Земун Министарству за саобраћај и везе. То је у тој ситуацији било довољно.

На тај начин, руководство општине Земун представило је надлежном министарству проблем који се могао решити средствима из фонда насталог убирањем 0,60

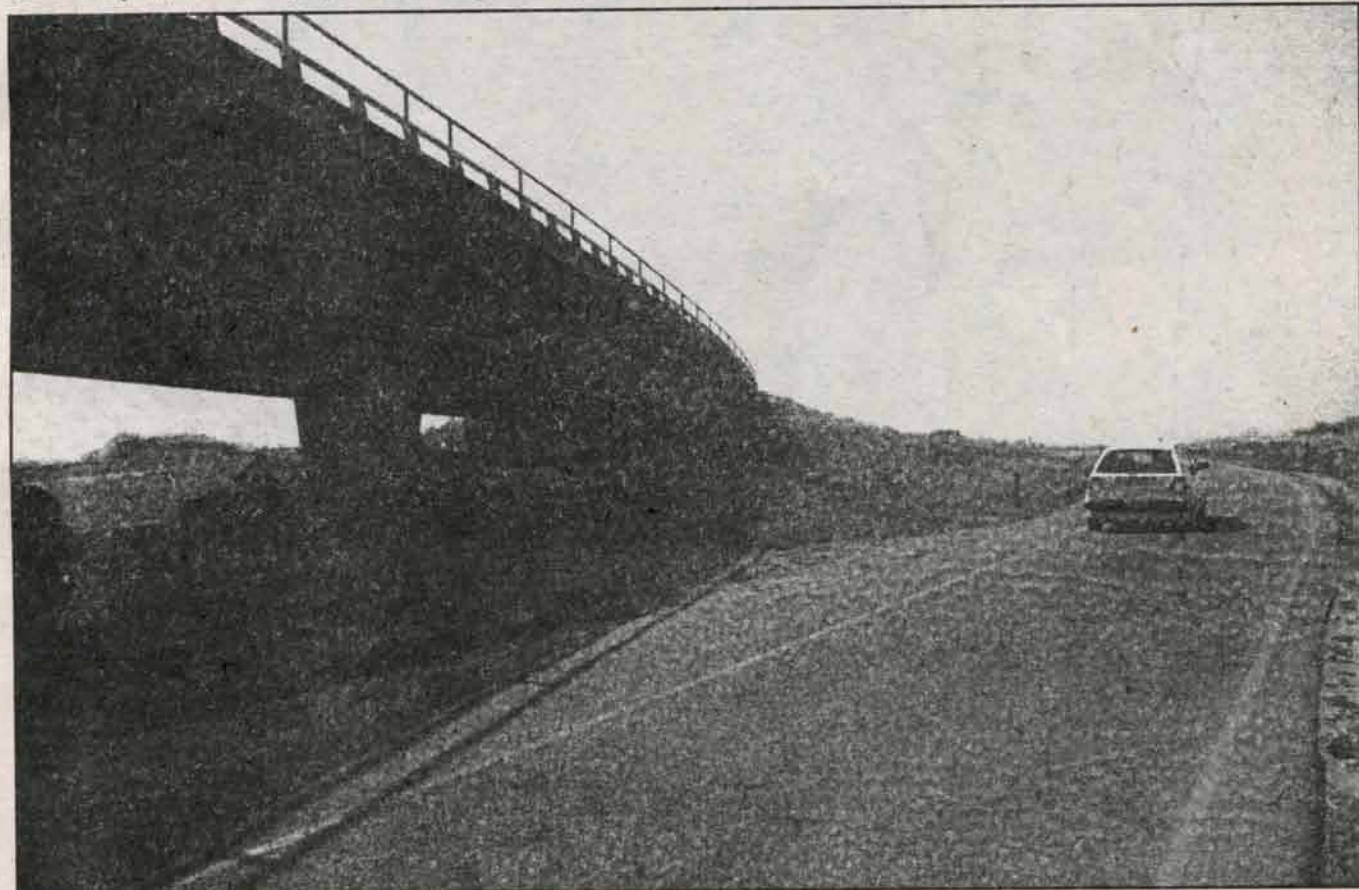
Постављени су семафори на прилазима петљи

пара из цене сваког литра горива. Понављам да је то један од најбољих начина како се уопште може доћи до решења неког проблема. Значи, локална самоуправа треба прво да истакне најозбиљније проблеме које није у стању сама да реши, а који су важни и битни за њене грађане, и да то затим проследи ресорном министарству.

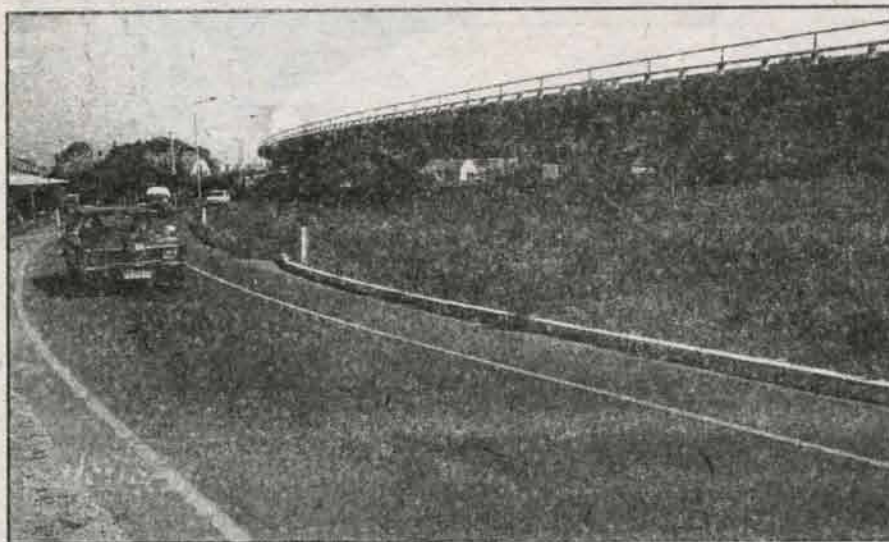
Водећи рачуна и о другим захтевима који су приспели са целе територије Републике Србије, ми смо у министарству

одлучили да се овај проблем Скупштине општине Земун што пре реши и да се за њега издвоје потребна средства. Наравно, решавани су и проблеми многих других општина у Србији и њихових локалних путних праваца, које и данас Министарство за саобраћај и везе решава захваљујући издвајању 0,60 пара из продајне цене горива.

Међутим, све оно што сам вам на почетку навео ишло је у прилог томе да би

Сада се грађанима Батајнице пружају две могућности: старим путем или много брже аутопутем, за Београд или Нови Сад

Изградња саобраћајне петље уклопљена је у пројекат асфалтирања Батајнице

тај проблем требало из више разлога врло брзо решити. Чињеница да је то подручје са огромним бројем становника које гравитира Београду, али и врло фреквентан правац на коме је било много саобраћајних удеса, била је пресудна да се Министарство за саобраћај и везе определи за изградњу петље на новосадском путу.

● **Изградњом ове петље растерећен је и саобраћај на старом батајничком путу?**

Драган Тодоровић: То је био проблем чијим смо решењем више ствари елими-

нисали. Стари батајнички пут смо растеретили, јер смо многим возачима, којима је био проблем да изађу на нови аутопут, сада омогућили да то ураде на батајничкој петљи.

Овим возачима, који су раније морали да из правца Новог Сада иду чак до Београда, да би се после враћали у Земун и Батајницу, или да на некој ранијој петљи излазе са аутопута, сада смо омогућили да се искључе у Батајници.

Сви ти разлози су нас, да још једном истакнем, навели да се као министарство одредимо за изградњу ове петље.

● **Све у свему, могло би се закључити да се ради о великом поклону за општину Земун и саму Батајницу?**

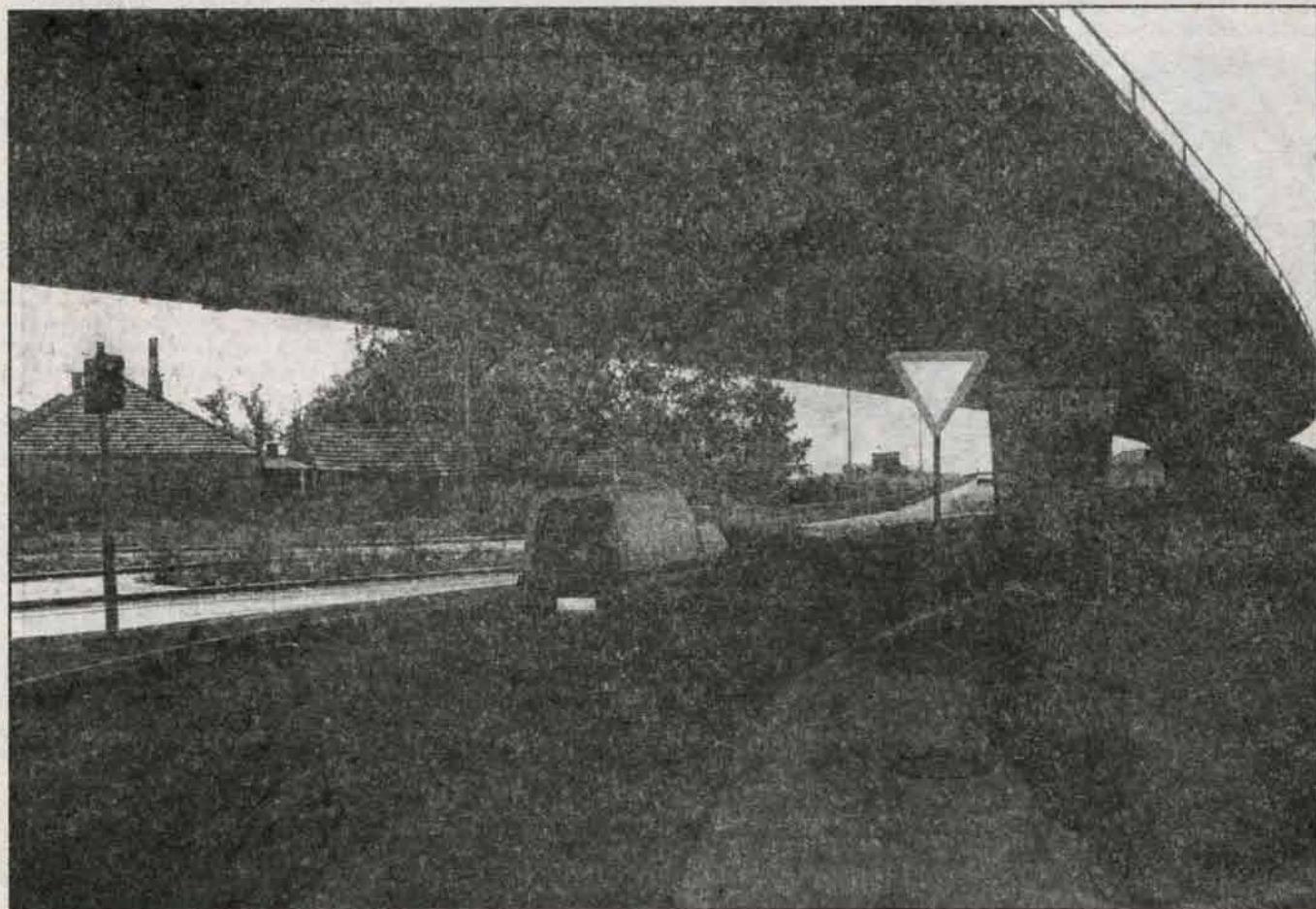
Драган Тодоровић: Иако је ово био доста вредан и велики подухват, треба рећи да је и Скупштина општине Земун сопственим средствима урадила много вредних ствари на својој територији. Колико ја знам, асфалтирано је преко сто километара путева, од којих су неки потпуно нови.

Од момента када су радикали ступили на чело општине, Земун је постао велико градилиште и мислим да је то свима уочљиво. Ви данас не можете тачно да кажете која би инвестиција могла да буде мерило да ли се ради о великом или малом послу.

Једноставно, општина Земун је већ неколико година једно велико градилиште по свим елементима. И по питању индивидуално стамбене изградње, и по питању водовода и канализације, и по питању путева, и по питању уређења саме општине, односно израде фасада, уређења тргова, сређивања пијаца итд.

Имате толико ствари које су урађене у општини Земун за ово време откако су радикали на њеном челу, тако да изградња батајничке петље, која је сама по себи огроман успех и подухват, у целој тој причи представља значајну подршку државе једној општини која води много рачуна о свом целокупном развоју.

Добрица Гајић

Српски радикали су зачас решили проблем који се вукао више од деценију и по

ОПШТИНСКИ РАДОВИ У ЦЕНТРУ БАТАЈНИЦЕ

АСФАЛТИРАН ЦЕНТАР БАТАЈНИЦЕ

Батајница, највеће насеље земунске општине, ових дана доживљава потпуни преображај. Асфалтира се пут од Батајнице до Земунa, у делу који пролази кроз сам центар Батајнице. Уједно се уређују тротоари и прокопавају канали за одвод кишнице. Уз све остало што је урађено у другим деловима Батајнице, овај грађевински подухват јасно показује да је нова општинска власт, оличена у прво време у лицу др Војислава Шешеља а данас у личности Стеве Драгишућа, заиста преокренула маћехински однос раније општинске и садашње градске власти

Батајница има више од 50.000 становника, и за њу се више не може рећи да је село земунске општине, већ да је једно од највећих приградских насеља. Као таква заслужује већу бригу градске еспеовске власти, али оно што је природно и логично не заживи сваки пут у пракси.

Градска власт Београда, једноставно, никада није бринула о проблемима које имају житељи Батајнице, чак су покушавали некада, преко своје Вуковизије, своју одговорност и обавезе да безобразно

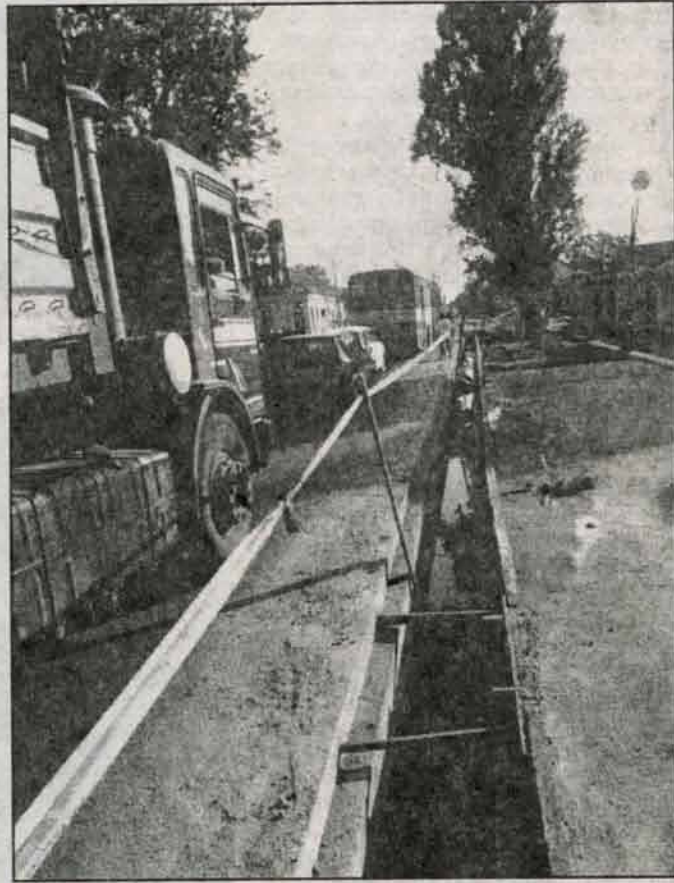
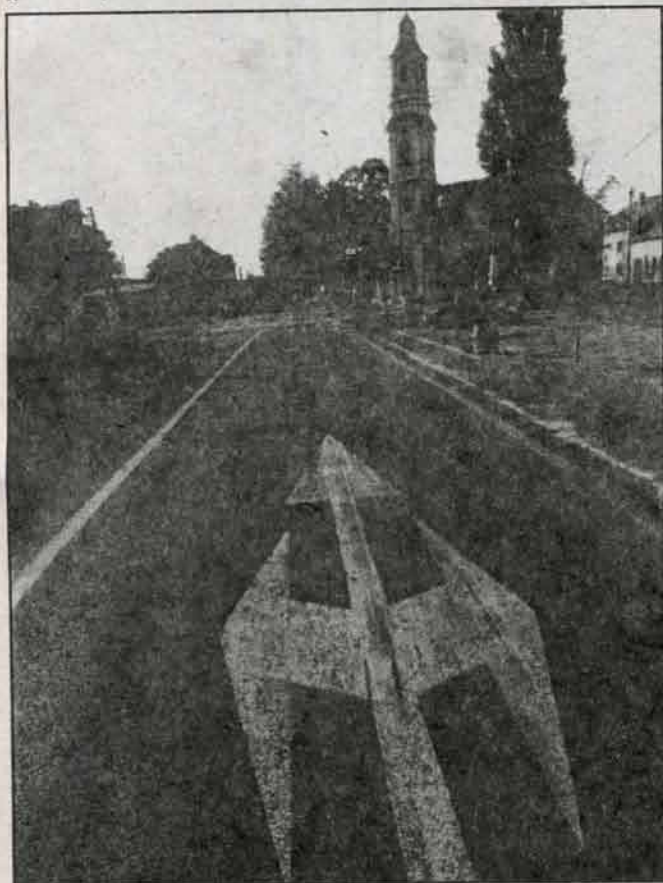
свале на локалну власт Земуна. Оно што градска власт није урадила, одлучила је да уради Општина Земун.

Пре извесног времена, уз помоћ Министарства за саобраћај и Општине Земун, почело је асфалтирање пута Батајница – Земун, у делу који пролази кроз сам центар Батајнице. Тако је почело сређивање центра Батајнице, које подразумева копање одводних кишних канала и асфалтирање коловоза, али и поплочавање тротоара.

Ових дана посетили смо Батајницу и од грађана сазнали шта мисле о овом најновијем радикалском подухвату.

Милан Тепић је пензионер, годинама живи у Батајници, и не може да се начуди и надиви променама у Земуну, а ево сада и у Батајници:

„Ово нисам могао ни да сањам да ће се десити. Најлепши сан – сређивање Батајнице, захваљујући српским радикалима, и нашем комшији Шешељу, ипак се остварују. Морам да кажем да је то најодговор-

Батајница је годинама, све до доласка на власт Српске радикалне странке, систематски запостављана и била позната једино као место где се налази градска депонија. Сада је слика потпуно другачија

нија власт која се икад појавила на политичкој сцени Србије, ако је уопште у све то потребно мешати политику, а мислим да није. Оно што су српски радикали током последње четири године урадили и изградиле у Земуну не могу само да виде зловници, мислим да би требало да постану власт и на највишем нивоу. Видећете како ће онда наша земља почети да се сређује и изграђује”.

Петар Јанић је годинама становник Батајнице, и већ је мислио да се Батајница никада неће наћи на списку за сређивање, али негде, интимно, ипак је тињала нада:

„Искрено говорећи, знао сам да градска власт Београда неће ни прстом мрднути да се нешто паметно и конкретно уради у Батајници, али сам се уздао и надао да ће српски радикали, који су на власти у Земуну, и захваљујући којима је Земун у потпуности добио лепши изглед, једног тренутка кренути у сређивање Батајнице. Моје жеље су се оствариле и пресрећан сам. Волео бих да нам оваква општинска власт остане годинама, али и да се прошири на све сфере живота, односно, да Српска радикална странка самостално врши власт на свим нивоима наше земље.

Мислим да реалне шансе за тако нешто постоје. Српски радикали су заиста једини који су нешто конкретно урадили у општини где су носиоци локалне власти. Они су радни и поштени људи који се не баве празним причама, и зато морају да победе.

Марија је домаћица, каже има јаких разлога што не говори своје презиме, али зато је убеђена да Општина Земун никада није имала бољу и одговорнију власт од српских радикала. Своје мишљење потврђује следећим чињеницама:

„Земун је до доласка српских радикала на власт био мртав и заборављен град. Само слово на папиру, које би временом избледело, јер је град, односно цела земунска општина била препуштена самоодржању. Није било никаквих инвестиција у смислу поправке пута, водоводних цеви, расвете, а камоли изградње нечег новог. Батајница је као део земунске општине, била у још горој ситуацији од самог Земуна. Међутим, доласком Српске радикалне странке на власт, Земун је оживео. Српски радикали су засукали руке и кренули да поправљају и изграђују. Погледајте читав земунски атар је постао градилиште: свуда се нешто асфалтира, уводи водовод, поправљају школе и вртићи, реновирају фасаде и улице. То још нисам доживела, а плашила сам се да никада и нећу.

Одговорна власт, што српски радикали јесу, не обећава много, али ради. Батајница се сређује и добија нови, лепши изглед, а тиме су одушевљени сви, не само ја. Ако бог да, па се овај српски народ „узме у памет”, на предстојећим изборима победиће једини прави домаћини, а то су српски радикали. Можете ли да замислите како би то дивно изгледало?

Цела наша земља постала би велико градилиште, а услови живота напакон

Слика виђена широм земунске општине, сада и у центру Батајнице

Копају се канали за кишницу и уређују тротоари

У самом центру Батајнице, у правцу Земуна, постављена је асфалтна трака у дужини од једног километра

би били нормалнији. Ја сам за мог комшија Воју Шешеља и оне који му помажу да спасе овај народ од пропасти."

Олга је запослена у једној јавној установи, па зато није желела да нам каже своје презиме, јер се боји да би на послу могла да има проблема. Што се тиче сређивања Батајнице и уопште читаве територије земунске општине, од ње смо чули овакав коментар:

„Ово је као најлепши сан. Некада сам размишљала како би било добро када би се Батајнице средила и уредила, али сам знала да су за то потребне огромне инвестиције, а земља је у константној кризи, тако да се нисам много заносила да би то могло и да се оствари. Знала сам да су српски радикали много тога изградили и поправили на територији земунске општине, али ипак нисам очекивала да ће се упустити у сређивање Батајнице. У крајњем случају, све ово што је урађено у Земуну није у надлежности Општине, већ је на нивоу Града, а зна се какви људи су засели у градске фотеле, они који се брину само о својим џеповима. Дивно је што се Батајница сређује и наравно да сам захваљна домаћинима какви су српски радикали, само нека наставе овако“.

Мирко Петровић каже да је обишао цео свет, али да још није видео да је нека власт за тако кратко време оживела цео град, као што се десило у Земуну:

„Ово је, људи, чудо! Захваљујући Српској радикалној странци, десило се Земун, а надам се да ће се захваљујући ономе што су српски радикали направили и изградили у Земуну, десити и Србија, и Савезна Република Југославија.“

Захваљујући одговорној локалној власти у Земуну, десиле су се такве промене, које једноставно ни највеће скептике, па чак ни политичке противнике Српске радикалне странке, не могу да оставе равнодушним. Оно што је најлепше у целој овој радикалској причи, јесте чињеница да су српски радикали од освајања власти, па све до данас, non-stop радили и изграђивали по земунском атару. Дакле, нису радили само пред изборе, као неке политичке странке, када треба скупити поене и гласове, већ су радили све четири године. Захваљујући српским радикалима, Земунци се поново рађају у Земуну, возе асфалтираним путевима, пролазе срећним улицама, па има ли ичег лепшег? Ми слим да је сређивање центра Батајнице само део у плановима радикалског руководства, и да ће наставити да граде и изграђују и даље. Још једно сам сигуран, дуго ће Српска радикална странка бити на власти у Земуну, јер су, једноставно, најбољи, и зашто бисмо их мељали. Ја бих само желео да се њихова власт прошири по целој земљи, јер би онда читавом свету показали шта Срби могу све да ураде и без помоћи Запада. Што се мене тиче, а и мојих пријатеља, сигуран сам да ћемо гласати за српске радикале, домаћинску власт каква још није виђена на овим просторима. Нема шта, најбољи су и зато ће на свим наступајућим изборима побеђивати.“

Јасминка Олујић

АНКЕТА: РЕЧ ГРАЂАНА НОВОАСФАЛТИРАНИХ УЛИЦА

ДЕЛА СЕ НЕ МОГУ ОСПОРИТИ

Те 1996. године, по завршетку локалних избора, било је сасвим извесно да ће Батајница у најскоријој будућности, а захваљујући новој радикалској политици, коју је иницирао др Војислав Шешељ, постати много лепша. Општина Земун проглашена је за огледну општину. Данас, после три и по године грађани Батајнице се слажу да је радикалски оглед у потпуности успео и да је њихово место препорођено.

Прва и најважнија акција српских радикала односила се на асфалтирање, а о томе колико је успела, може се уверити читајући ову анкету или, једноставно прошетати овим улицама

Стеве Станковића:

Невен Јокић: Ова улица асфалтирана је пре више од две година, када је власт у Општини Земун преузела Српска радикална странка са др Војиславом Шешељем на челу, који је тада био председник Скупштине општине Земун. Српска радикална странка је асфалтирањем улица много допринела бољем животу људи овде, обезбедила им је елементарне услове, иако то није било у њеној надлежности. Нова власт Скупштине општине Земун имала је слуха за проблеме житеља Батајнице, не само у овој него и у многим другим улицама и у великој мери им је помогла. Негде су асфалтирали улице, негде изградиле водовод и канализацију, знајући да градска влада, односно Српски покрет обнове и коалиција „Заједно“, у чијој је то надлежности, никада то не би урадили.

Ја сам се релативно скоро доселио у ову улицу, али знам да су људи раније имали огромне проблеме због блата. Ишли су у гуменим чизмама кроз улицу после кише, аутомобили су једва пролазили, деца нису могла да се играју, возе бицикл и, уопште, нису могли нормално да живе.

Сада је све другачије, имамо све елементарне услове за живот, због чега смо веома захвални власти Скупштине општине Земун, тј. Српској радикалној странци и др Војиславу Шешељу.

Диверзантска:

Веселин Лазаревић: Диверзантска улица је асфалтирана одмах по доласку Српске радикалне странке на власт у Скупштини општине Земун. Такође су урађени и тротоари што је много олакшало кретање људи овом улицом.

Пре асфалтирања је био насут шљнак, али су и то веома брзо камииони и аутомобили разнели и направили рупе, тако да од блага, када падне киша, буквално није могло да се прође без гумених чизама.

У овој улици нова општинска власт је урадила и канализацију, иако су све инжењернице по питању асфалтирања и канализације у домену Скупштине града Београда. Сви знамо ко је на власти у Скуп-

Стеве Станковића

штине града Београда и према томе је јасно да грађани Батајнице нису могли од њих да очекују ни асфалт, ни водовод, ни канализацију, ни било шта друго. Зато је Српска радикална странка испунила своја предизборна обећања и сакупљајући средства помогла грађанима где год је то било потребно.

Земунска радикалска власт је показала да има слуха за проблеме грађана, као и добру вољу да свима изађе у сусрет.

Станка Тишме:

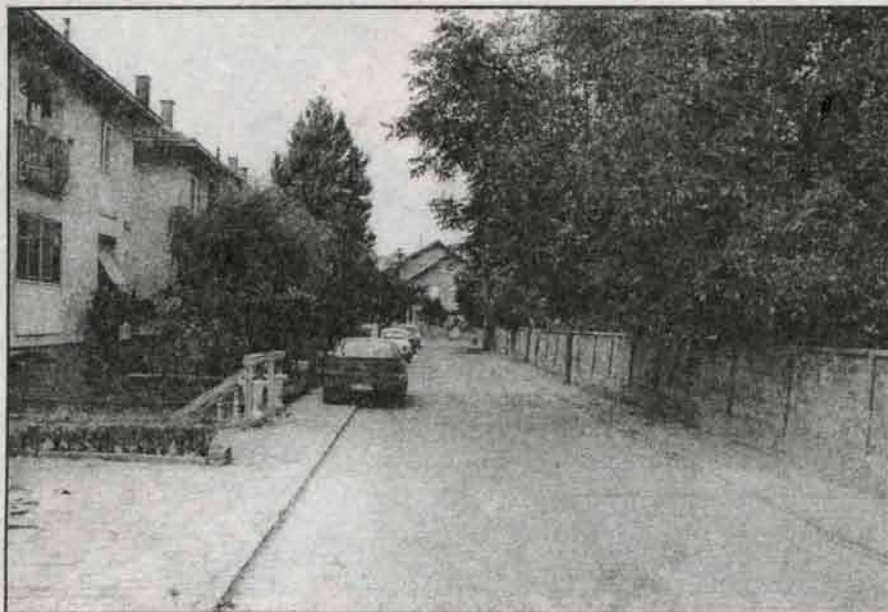
Добривоје Вучковић: Улица Станка Тишме састоји се од више краћих улица које су приликом доласка радикала на власт у Скупштини општине Земун асфалтиране. До тада су биле потпуно непроходне, људи су обували гумене чизме, јер другачије нису могли да прођу кроз улицу.

Српски радикали су одмах по доласку на власт те улице асфалтирали о свом трошку, за шта је била надлежна, односно за шта је задужена власт Скупштине града Београда.

Градска влада то, наравно, није и не би учинила. Они чине једну велику неправду становницима Батајнице. Ускраћују нам воду и струју, не дају ни приближно довољан број аутобуса, не решавају ниједан комунални проблем, нити за то показују интересовање, иако им је обавеза. Батајница је велика, има близу осамдесет хиљада становника, а јако је угрожена од стране владајућих у Скупштини града Београда.

Од када је асфалтирана ова улица, деца могу нормално да иду у школу а да се не испрљају, људи могу нормално да пролазе и да живе као остали грађани. Самим тим повећана је и хигијена, иако градска влада не односи редовно смеће, бар је смањен проценат прашине у ваздуху.

Српска радикална странка је, поред ове, асфалтирала и многе друге улице у Батајници, такође је променила врата и прозоре на свим основним школама и обдаништима, срећена је окретница аутобуса 73, изграђена је петља на почетку Батајнице која много олакшава путовање у више праваца директним изласком на новосадски аутопут. Општинска власт је купила и санитарско возило за Дом здравља у Батајници, па сада хронични болесници

Диверзантска

Станка Тишме

Прва нова

не морају да иду чак у Земун да би доби-ли ургентну и неопходну медицинску по-моћ. Такође је проширено и обданиште. То ће омогућити да се још изван број де-це прими у јаслице и вртић што је Батај-ници, с обзиром на огроман број станов-ника, било заиста неопходно.

Једноставно речено, Српска радикал-на странка је свим својим делима много до-принела бољем и лепшем животу у Батај-ници, као и у свим осталим местима на те-риторији Општине Земун у којој је на вла-сти.

Драгица Мрђеновић: Још док је др Во-јислав Шешељ био председник Скупшти-не општине Земун, ова улица је асфалти-рана. Ми смо веома задовољни тиме, јер знамо да за то није била надлежна Општи-на, већ Скупштина града Београда, од ко-је се ништа не може очекивати.

Сматрам да би људима требало приво-обезбедити елементарне услове за живот па онда дозволити да граде куће, али смо захвални Српској радикалној странци ко-ја је када је дошла на власт, надокнадила пропусте ранијих локалних власти. Асфал-тирали су ову улицу која се састоји из још неколико улица које су такође асфалтира-не. Можда је не асфалтирана остала јед-на слепа уличица, али она представља је-дан мали део спрам онога што је урађено.

Сада је много чистије и лепше. Раније нисмо могли ни у сопствена дворишта да уђемо пре него што очистимо ципеле. Де-ца коначно могу да возе бицикл, играју се лоптом и што је најбитније чиста стижу до школе.

Захвални смо др Војиславу Шешељу и Српској радикалној странци што су нам ас-фалтирали улицу, иако то није био њихов посао. Ови су урадили још много тога што није било у њиховој надлежности и ми смо сви задовољни због тога.

Славица Додон: Станка Тишме је при-лично дуга улица и овај део у коме ја жи-вим је одавно асфалтиран, али већ десетак метара даље није било асфалта до краја. Када падну кише, аутомобили и остала во-зила су блато наносили чак до наше куће, па и даље. Било је блата скоро као и да не-мамо асфалт.

Знам да је оним људима било много го-ре. Они су се преобували да би прошли улицом. У кесама су носили обућу, а на но-гама гумене чизме, па кад изађу на асфалт, они се преобују и на посао оду носећи гу-мене чизме пуне блата. Великих пробле-ма имала су и деца са одласком у школу, и нису могли да се играју ван својих двори-шта.

Општинска власт учинила је много за грађане Батајнице и ми смо веома задо-вољни и асфалтирањем ове улице и мно-гим другим радовима које су изводили, а за који је надлежна градска влада.

Прва нова:

Милојица Васић: Грађани ове улице по-нудили су Општини Земун да самодопри-носом помогну да се ова улица асфалтира. Међутим, Скупштина општине Земун је 1997. године асфалтирала ову улицу о свом

трошку. Када су завршили радове, рекли су да није потребно да им ништа платимо, и то је заиста веома похвално са њихове стране. Све то нам је омогућила Српска радикална странка када је дошла на власт. Знам да је то била дужност Скупштине града Београда, али с обзиром да се овај део Батајнице тек формира, ко зна када би дошао на ред и да ли би га Скупштина града уопште асфалтирала.

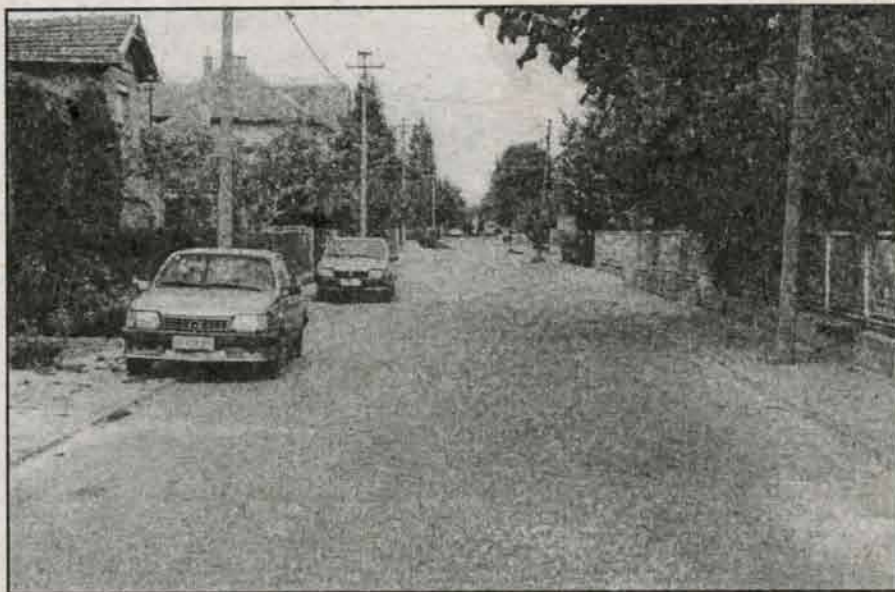
Пре асфалтирања половина ове улице била је са чврстом подлогом, а половина је била веома блатњава после кише. Људи су се тешко кретали, аутомобили такође, деца нису могла да се играју и било је много проблема. Сада је све много лакше захваљујући општинској власти. Нас неколико који живимо у овој улици формирали смо неку „екипу“ која ће сарађивати са Општином поводом изградње канализације у овој улици. То такође није у надлежности Скупштине општине Земун, али мислим да ће нам општина и овог пута изаћи у сусрет, јер од Скупштине града то не можемо да очекујемо.

Ми смо и овим асфалтирањем веома задовољни и сматрам да је Српска радикална странка заиста учинила све што је могла за грађане Општине Земун.

Драган Бурић: О власти Српске радикалне странке у Општини Земун мислим све најбоље. Ја у овој улици живим 35 година. Дошао сам овде на голу лезину и скупио 2 куће. Нисмо имали ни воде ни пута и било је врло тешко.

Кад падне киша, било је ужасно. Ја сам био возач, некад када је било лепо време дођем кући комбином, преко ноћи падне киша и не могу без неколико трактора да извучем камион из блата.

Тек кад су Српски радикали дошли на власт у нашој општини, ми смо поново поднели захтев да платимо извођење радова, али општина је све урадила о свом трошку. Председник општине је тада био др Војислав Шешељ и он је рекао да ми не треба да учествујемо у плаћању радова, да ће све Општина сама да финансира. Ми му се сви на томе веома захваљујемо.

Босанске крајине

Знам да то није било у ингеренцији Скупштине општине Земун, али градска влада се ни за шта не интересује и ништа добро није урадила. Једино се истичу у неким препуцавањима, а да се нешто конкретно учини за народ, то их не интересује.

Актуелна власт Скупштине Општине Земун је показала да има разумевања за своје грађане и моја породица и ја чекали смо једну овако савесну власт да бисмо добили асфалт испред куће, а тим и нормалније услове за живот.

Ја сам дубоко убеђен да ће Српска радикална странка у општини Земун учинити још много за грађане у нашој улици. Код нас постоји један „одбор“ који ће Општини Земун предати захтев за изградњу канализације и ја верујем да ће општинска власт и ту показати добру вољу, а и ми бисмо учествовали у плаћању радова, јер не памтимо овако савесну локалну власт.

Душан Богуновић: Српски радикали су асфалтирали ову улицу, као и многе друге, када су преузели власт у Општини Земун.

Пре него што је улица асфалтирана, било је много блата, веома тешко смо пролазили. На посао смо стизали прљави и деца у школу блатњавих панталона.

У целости сам задовољан радом општинске власти, мада се надамо да ће урадити још много јер су они до сада највише учинили и било би добро када би остали радили бар упола толико.

Босанске крајине:

Станко Дерета: Да Шешељ није дошао да буде председник општине Земун, никада се не би направила улица Босанске крајине. Овде живим тридесет година од 1972. Све време је улица била неасфалтирана. Задовољни смо овим што смо добили, као и општинском влашћу, уопште. Да дођу ови други који се боре за власт, било би горе, сигурно. Добри су ови сада.

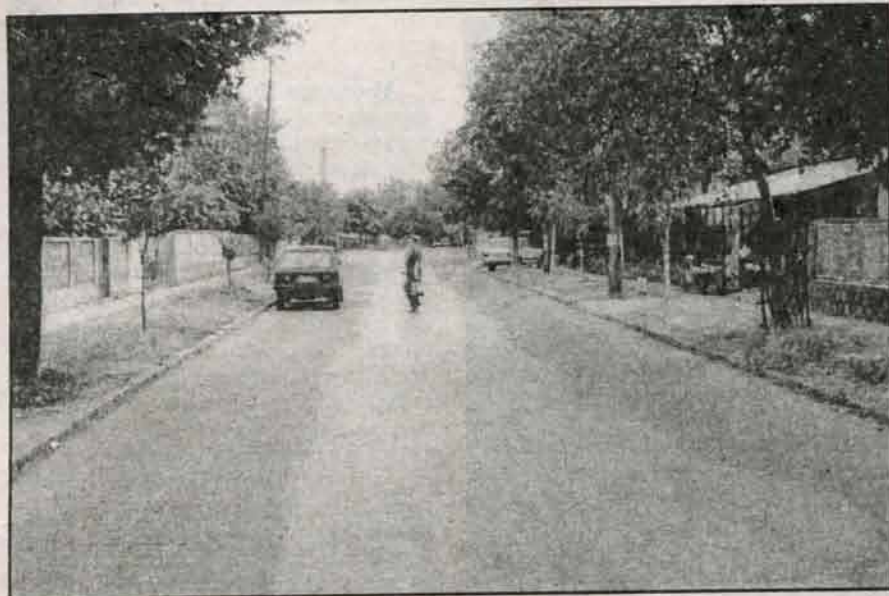
Јелка Опачић: Задовољни смо сада нам је много боље. Овде живим скоро педесет година, а пре тога смо били код моста у Батајници, где смо живели у кући, а сада смо овде у стану. Када смо дошли, па до пре три године улица је била грозна, сада је асфалтирана и много је боље.

Јулка Елескурта: Овде живим 28 година. Презадовољна сам што нам је улица асфалтирана. Пре тога је било блато, а сада захваљујући Шешељу и Радикалној странци много је боље. Немамо речи захвалности. За сада је доста урађено: уређена је школа, путеви, граде се насеља.

Тика Вујовић: Задовољни смо садашњим изгледом наше улице. Хвала ономе ко је направио и нека буде жив и здрав. Овде живим 40 година, а улица је асфалтирана тек 1997. или 1998. године. До тада је било блато да се није могло из куће изаћи. Кренемо на посао у чизмама, па када дођемо до асфалта, обујемо ципеле. Сада је све добро. Нисмо могли блатњави доћи у предузеће. Поред асфалта, добили смо и градску воду. До тада је свако испред куће морао да копа бунар да би имао воду. Такође смо сви имали септичке јаме,

Треча нова

Браће Смиљанић

а сада имамо и канализациону мрежу. Све је то урађено непосредно пред асфалтирање улице. Сада имамо све и нека су живи и здрави људи који су нам то обезбедили.

Никола Цвијетић: У овој улици живим 34 године. Асфалт нисмо имали док Шешељ није дошао и за то смо му захвални. Добили смо воду, и снабдевање је добро. Раније смо имали бунаре. Али је највећи проблем била блатњава улица. Дођу нам гости, да се почастимо, а када крену, ауто се заглави у блату и ту остане. До аутобуске станице смо ишли у чизмама, а тамо обували ципеле.

Марија Катих: Када је улица асфалтирана имала сам 13 година и до тада нам је било тешко да идемо у школу, посебно када падне киша. Тада смо ишли у једним ципелама, а у школи обували друге. Нисмо се, као друга деца, окупљали и играли на улици. Када је било суво, било је много прашине, па смо се, обично, ограли по дворштима.

Трећа нова:

Зорица Маринковић: Живим овде десетак година. Улица је асфалтирана тек пре три године, када је на власт дошао господин Шешељ. Сада је много боље. Контејнери се празне редовно, па је и то сада добро. Много је боље него што је било, а надам се да ће бити још боље. Добили смо и водоводну мрежу, али нам канализација недостаје. Надамо се да ћемо и то добити у неко догледно време. Ипак је ово релативно ново насеље, мада има оних који овде живе више од 20 година.

Јана Милошевић: Улица је асфалтирана 1997. године, а до тада је била блатњава. Ми смо се овде доселили 1989. године. Годинама смо газили блато, а онда добили водоводну мрежу и асфалт. Надамо се да ћемо ускоро добити и канализацију.

Предраг Млинарчевић: У овом насељу живим 12 година. Када смо дошли, деловало је изузетно тужно, јер су овде становали само стари људи. Улице су биле блатњаве и скоро да нису постојале, јер су ту пасле краве и свиње. Неке су биле прекопа-

не. Ја сам међу првима почео да градим и насеље је временом заживело. Улице смо одржавали колико смо могли. Насипали смо каменом, шљаком и разним отпадом. У једном тренутку су се, на нашу срећу, те муке завршиле, првим асфалтом у овој улици. Када је асфалтирана, било је речи да ће житељи платити. На крају је ипак општина све финансирала. Организовали смо делегацију, пре него што смо добили асфалт, које су одлазиле у општину да тамо изложе какве су наше муке. Улица је дуга, али било је мало кућа. Сада када смо добили асфалт, дошло је пуно нових становника.

Браће Смиљанић:

Илија Драгић: Презадовољни смо оним што је урађено. Улица је асфалтирана 1997. године, а до тада је било блато од којег није могло да се прође. Радикали су омогућили житељима Батајнице да се реше прљавих ципела. У нашој улици се на-

лази и школа која је адаптирана, замењена је комплетна столарија, проширен је вртић.

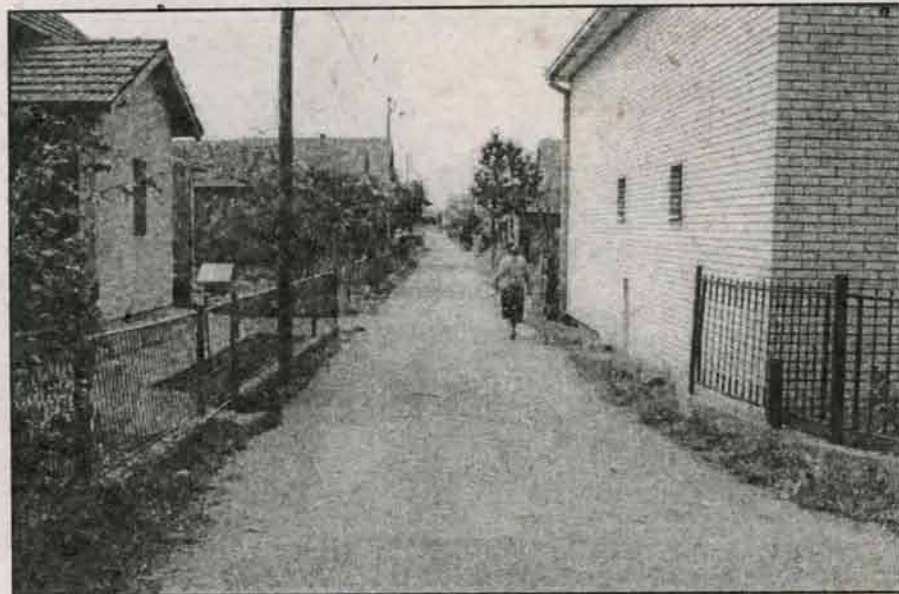
Шеста нова:

Зоран Тривић: У Батајници живим од 1995. године када сам почео да зидам кућу овде у новом насељу. Када смо дошли, било је блато, није било улице, као ни комплетне инфраструктуре. Неке радове смо финансирали ми, грађани, неке општина. Обећања дата пред прошле локалне изборе су испуњена. Асфалтиране су улице у Батајници које су годинама биле раскопане. Вода је доведена и ми смо задовољни. Не знамо како ће бити убудуће, али се надамо да ће радикали, као и прошлог пута, испунити обећања. За сада смо задовољни влашћу на локалном нивоу у Земуну. Општина је све радове финансирала, грађани су учествовали са симболичним сумама. Неки грађани, из других улица су слали делегације у општину да се жале, али је, углавном, општина била иницијатор радова.

Предраг Пастаљ: За сада смо задовољни општинском влашћу, и нека радикали само тако наставе, па ће бити још боље.

Батајничких жртава:

Милош Даниловић: Доселили смо се овде 1965. године и од тада смо пет пута скупљали новац за асфалтирање улица, али пројекат никад није реализован. У августу 1998. почела је изградња канализационе мреже и тада је скинута калдрма која је раније постојала. Улица је насуга, али се створило блато. Грађани су поставили питање улице и предложено је само да се стави асфалт, без сливника. Улицу је обišао председник Општине Земун Стево Драгишић, и обећао да ће општина, извршити асфалтирање и урадити тротоаре. Били смо у неповерењу, јер су нам сви обећавали. Када су почели радови, сви смо би-

Шеста нова

Батајничких жртва

ли пресећени. Сада имамо најлепше илице у Батајници. Захвални смо власти у Општини Земун.

Десимир Мишић: Презадовољни смо од како нам је улица асфалтирана. Раније је било беда видети улицу, није било ни воде ни канализационе мреже, нема шта ту да се каже. Само ви радите своје послове и напред наши! Немојте да дозволите „јајарама“ да руше. Сада имамо улице, воду и канализацију.

Браће Неугинац

Божидарка Стојковић: Раније је било блато, постојала је калдрма, али када падне киша, било је пуно бара и једва се пролазило улицом. У овој улици живим већ 21 годину и тек 1997. године је асфалтирана улица. Задовољна сам са овим што је урађено.

Браће Баршић:

Драгана Јовановић: Овде живимо 30 година. Улица је асфалтирана 1997. године, а пре тога је било блато, чизме и вода. Није се могло после кише изаћи на улицу. Канализациона мрежа и водовод уведени су непосредно пре асфалтирања. Веома смо задовољни с овим што је урађено у нашој улици.

Драгана Црномарковић: Овде живим од скоро, тј. од 1998. године. Колико се сећам раније је овде била калдрма. Када сам долазила овде после кише, било је пуно блата, али људи су се снашли тако што су искористили остатке коцкица од калдрме и правили стазице да би прошли. Сада је добро јер је улица асфалтирана и задовољни смо овим што имамо.

Милка Млађан: Да није било Шешелја, можда не бисмо ни добили асфалтирану улицу. Улица је раније била од калдрме. Овде живим већ 32 године. У својој старости сам дочекала да видим асфалтирану улицу.

Браће Неугинац

Аеродромска:

Мирослав Чотра: Шешел и његова странка су нам асфалтирали улицу. Пре тога је било блато и тешко се пролазило улицом после кише. Један део, три метра, улице су асфалтирали комунисти, а остатак је асфалтиран 1997. године. Задовољни смо садашњим изгледом улице.

Миле Калањ: Има једно три године од како живим у овој улици. Први пут када сам дошао да видим плац који сам купио, била је веома лоша ситуација. Овде је било доста прљавштине која је чишћена багерима па затим парцелисана земља. Било је веома тешко за живот. Сада смо се скућили и очекујемо да нам уведу и струју за коју смо платили, а асфалтирање је ишао вероватно на терет општине Земун. Ово је ново насеље и за сада сам задовољан са асфалтирањем улице, јер је много лакше за живот када има асфалта.

Влајко Ристић: Овде живим од 1965. године. Раније је овде био земљани пут, и када падне киша, било је блата до колена. После кише нисмо могли да изађемо а да се не ублаћавимо до колена. Улица је сада асфалтирана и сада нема проблема.

Митровачка:

Милка Дерета: Војислав Шешел је много допринео да асфалт буде овде. Задовољни смо много. Пре тога смо газили блато, воде није било, није било канализације. Сада је све у реду, нема никаквих проблема. За мене је радикалска власт добра. Нама су они само добро донели.

Драго Косовац: Задовољан сам асфалтирањем улице. Овде сам од 1966. године. Имали смо велике проблеме, јер је на улици била калдрма. Док на власт није дошао Војислав Шешел, ништа није урађено. Иако је човек незадовољан по природи ствари, ма колико да се ради добро, могу да кажем да је народ у принципу задовољан радом општинске власти у Земуну. Задовољан сам с те стране што ме највише интересује држава и национални интерес, па ко то подржава и ко уз то иде, сасвим је нормално да ће сваки грађанин који жели своју земљу и своју домовину, своју самосталност, своју независност, тога човека да прихвати, а Шешел је управо такав човек.

Он је једино за своју државу и свој народ, стоји иза тога, бори се и реалан је, што ми се највише свиђа. Све што је до сада обећано на време је урађено. Колико ја као обичан човек могу да видим, човек би заиста морао да буде врло безобразан, па да не призна оно што је он урадио до сада. Ја сам задовољан и колико могу да видим има прилично људи који су такође задовољни.

Има, наравно, и оних који се не слажу са оним што се ради, што се ствара и гради, оних којима смета што су из ове земље. Па ако им то смета што се прави, што се ради, па хоће да побију то што држава сад ради, заједно са радикалима, нормално, јер се не одвајају у том смислу, ја им кажем да је најбоље да оду одавде.

Сматрам да се општинско руководство понаша сасвим реално, па чак чини и више него што се може у овој ситуацији. Ко може да побие да ова улица није асфалтирана? Не може нико. То постоји и нормалан човек то не може да негира.

Даница Живојиновић: Наша улица је раније била у врло лошем стању. Ми смо дуго година били без асфалта, без канализације и без воде. Била је велика прљавштина. Сада је то врло лепа улица, која је врло добро урађена. Не знам много о раду општинске власти, али је ово што су овде урадили сасвим у реду. Баш смо задовољни с тим што је урађено. У сваком случају, добро је имати некога одавде на власти, као што је то господин Шешељ. Он је, ипак, урадио нешто у Батајници. Можда би могло и нешто више да се уради, али каква је ситуација сада, добро је и овако. Не можемо не знам шта очекивати.

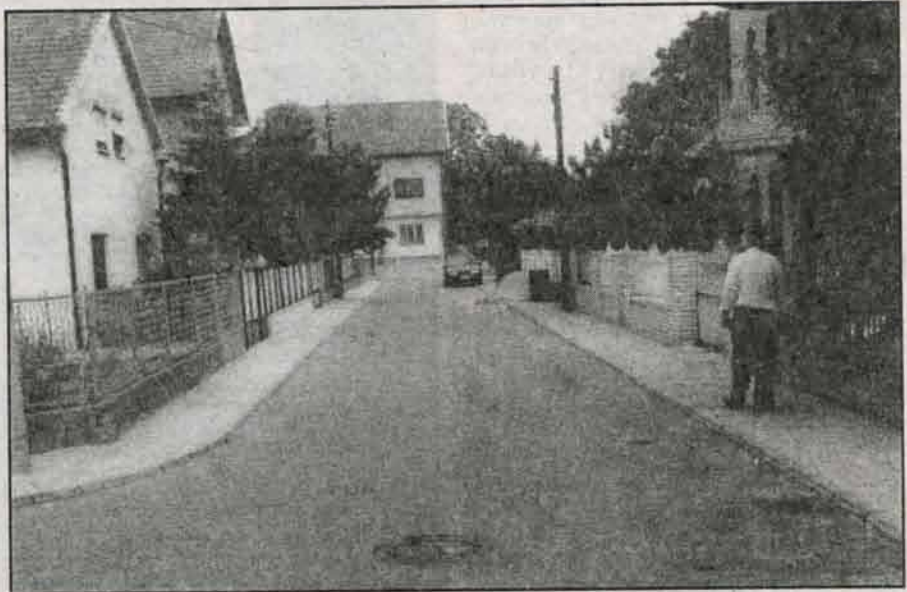
Борислав Богдановић: Одскора сам овде, али знам да је овде била калдрма, да је било блато до колена, да људи нису могли да раде. Кад је дошла Српска радикална странка на власт у Земуну, ова улица је асфалтирана. По Батајници се стварно ради пуном паром, у интересу народа. То нико не може да оспори и то је чињеница. Кад се сад погледају ове улице које су биле под блатом и калдрмом, на којима ни деца нису могла да се играју, то је милина, јер ни Београд нема такве улице.

Поред тога, ако погледате онај део према Бусијама и Угриновцима, видећете нов асфалт на местима где су пре биле ненормалне рупе. Постављен је и нов водовод. Тамо су људи морали ноћу да се купају, јер није било довољно воде. Све је то направила Општина Земун и то су чињенице које не може нико да оспори. Што се тиче Шешељевог рада, ја ћу вам рећи да људи то овде доста признају и виде.

Држим самосталну трговачку радњу, тако да стално разговарам са муштеријама, и сви они не само да то одобравају, него су чак одушевљени с тим. Па како и не би били одушевљени, ако се зна да је прашина била таква да се прозори нису смели отворити да би се просторије проветриле. Сада је ту канализација, сада је ту асфалт, деца нормално иду, нормално се играју, нормално се хода, све је нормално. А пре није било тако.

Овом приликом бих поздравио све људе из Општине Земун. Иначе, ја сам избеглица, иако се тако не третирам (што ја кажем, не идем ни код ког и ништа не тражим, радим свој посао), али дошао сам баш због Општине Земун и Српске радикалне странке да живим овде. А ови што раде другачије, ова гамад Ђинђуле, Мишћуле, Вукови, СПО, Демократска странка и тај „Отпор“, неће успети у томе, јер су то фашисти гори од оних што су били.

Ипак нас има више, који смо људи и који видимо све шта се ради. Шта ради Српска радикална странка, шта ради Влада Србије у интересу народа (мостови, обнова), а шта раде они. Па молим вас лепо, само једну ствар да кажем. Овде се по ноћи и ујутру бомбардовао електросистем, а ми

Браће Баришић

смо поподне већ имали струју. Нађите ми једнога председника општине или једну странку на свету која то може да направи. То није рекла-казала, то су чињенице.

Ја могу да не волим неког, или неку странку, али не могу да не кажем шта су људи радили, јер се то не може оспорити, то је глупост, то је покварењаштво. Али обрачунаћемо се ми са тим еспеовцима, Ђинђићима и тим „Отпором“. Има нас, ипак, више. Ми смо прошли све то раније и знамо шта је борба за Српство, за Србију и за народ који живи овде. Имате ви овде, редимо, Хрвата, Словака, Мађара који су бољи људи него што су Вук Драшковић, Ђинђић, Пешићка, Батић и њима слични. То је једна гамад која је нецивилизована, на ниском ступњу развоја. Али ја баш волим што су такви. Нека народ то види.

Много људи у последње време признаје да не ваља то што ради градска власт у Београду и напушта чланство у Српском покрету обнове и Демократској странци. Људи су увидели како те странке раде. Они

могу да имају разна убеђења, да мрзе комунисте, социјалисте, демократе, четнике, радикале, али нико не може да оспори неку ствар која се ради у интересу Србије. Верујем да је овај народ паметан. Дошао сам овде пре три године, али за те три године се направило толико тога да сам ја стварно одушевљен. Не говорим ни за Српску радикалну странку, ни за ове, ни за оне, али се види шта се ради.

Молим вас лепо, после десет година санкција, после бомбардовања, нађите ми једног председника владе на планети који може да извуче ову земљу другачије. А и поред свега тога, извлачи се, ради се. Па ми морамо једну ствар схватити. После Другог светског рата, ко је обнављао земљу? Обнављао је народ. Е, сад, ови из опозиционих странака мисле да земљу морају да обнављају Шешељ, Милошевић и ове странке за које ја мислим да су у интересу овог народа и ове Србије. Они не схватају да се ми морамо, без обзира на политичка убеђења и размимоилажења, борити у интересу Србије.

Аеродромска

Поздрављам још једном комплетно Општину Земун. Ја сам дошао из Борова Села. Хтео сам прво да идем у Крагујевац, у Шумадију. Иако сам рођен у западном Срему, у Славонији, волео сам Шумадију, али кад сам чуо да је тамо на власти СПО, није имало шансе. То је стварност моја и моје фамилије. Странацки нећу да се опредељујем. Имао сам једну странку, Српску демократску странку, шта је било било је. Идемо даље, живот тече, боримо се за Србију, за свој идентитет. Не могу ја бити против ове Србије, није ми Србија крива што сам изгубио своје огњиште. Зна се да је Запад против Српства, против православља и то дете у деџем вртићу може да схвати.

Сремског фронта:

Смиљка Милошевић: Задовољни смо, како не би били. Ту је раније било страшно. Било је пуно блата, а сада свако може испред своје куће да очисти и опере. Лепо је заиста. На оно што су радикали урадили у протекле четири године грађани гледају одлично. Сви смо задовољни. Ми смо то већ и рекли, да Шешеља није било, то не би било асфалтирано. Он је уложио доста у све то. После асфалтирања смо се сви препородили.

Славко Алексић: Са великим задовољством гледамо на асфалтирање наше улице. Драго нам је што се све то тако десило, јер је комунистичка власт, која је била пре радикала, урадила само оно што смо ми „избоксовали“. Значи, морали смо да идемо, да молимо, да кукамо за било шта. Нарочито за воду, пошто је вода прошла пре асфалта.

Стање је било ужасно, раније је ту била она велика коцка, односно калдрма. Она је била подигнута, постављене су биле цеви од канализације и само затрпане земљом. Улица није била враћена у првобитно стање зато што је претходна власт мислила да је асфалтира.

Међутим, дошло је до неких смена и то није одрађено тада, тако да је све то стајало тако добрих седам до осам година. Кад падне киша, то је била катастрофа. Једино се са чизмама могло проћи окуда, другачије не. Када су дошли радикали, то је све кренуло на такав начин да више не морамо да се залажемо ми, него су се они сами ангажовали да се улица асфалтира и да се тај водовод среди онако како треба.

На крају крајева, и многе друге ствари су у самој Батајници довели до неког реда. Решен је и асфалт према Угриновцима, они су били одсечени, тамо су биле те рупетине, сада је и тај проблем решен. Тим људима исто тако обезбеђена је и вода. Мењани су и прозори у школама и обдаништима на целој територији општине Земун. Све је то за сваку похвалу.

Не могу свих ствари да се сетим, али морам да кажем да су за ове четири године радикали доста тога урадили. Према томе, ми смо презадовољни њиховим радом. У свим селима око Батајнице сви су, по ономе што сам чуо, јако задовољни. На политику Војислава Шешеља гледам

Мигровачка

позитивно и у принципу подржавам тај његов рад, тј. на који начин он све то изводи.

Спаса Маличчевић: Моји су доселили овде 1960. године. Ситуација је била врло добро позната свима, односно хаотична. Што се улице тиче, и као деца, и касније, када смо одрасли, било је доста проблема у овој улици. Ставили су нам неку калдрму, која је била заиста старинска и застарела.

Међутим, садашња ситуација улице нам даје баш право звање неког културнијег градића, тако да деца могу да се лепо играју, да не буду прашњава, да не буду пуна плућа прашине и свега тога. Сада могу комотно да се отварају прозори, да се излуфтира соба. То је сигурно велики плус за радикале. Ово што је урађено заиста је на месту, посебно због нашег подмлатка, ја, рецимо, имам троје деце.

Асфалт има и једну мало „лошију“ страну, мада се привикавамо на то и колико-толико интервенишемо. Имамо неких мало несавесних возача, али смо у директном разговору са њима, па и

преко милиције, отклонили тај проблем. Дакле, врло је похвално то што су радикали урадили у овој улици.

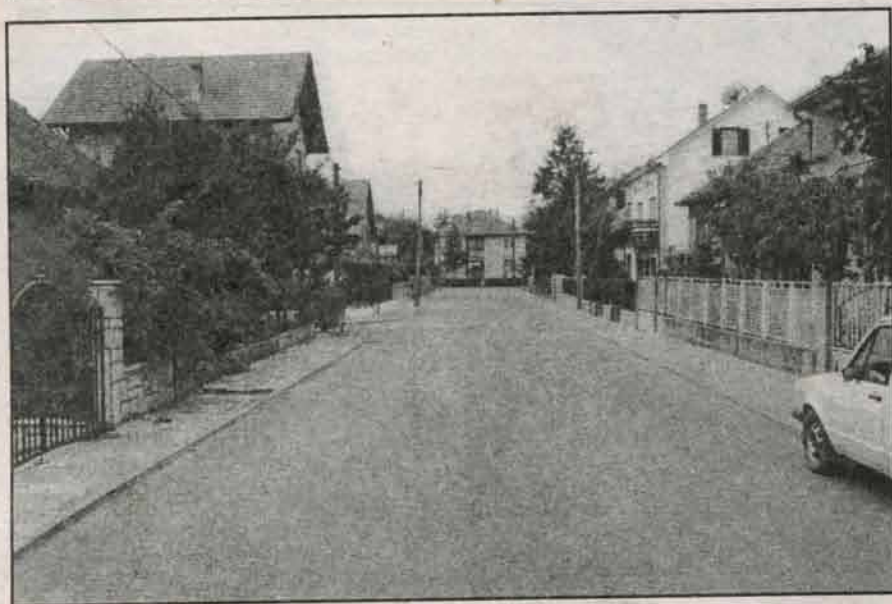
Има и сијасет других ствари које су урађене и направљене од ступања на власт новог општинског руководства. Значи, водовод, канализација и све друго што је представљало неки помак у том смислу. Јер, ако ми у ово време копамо септичке јаме, то онда није напредак, него назадовање. Не знам шта бих више могао рећи око тога, али заиста дајем све похвале за ово што је видљиво урађено.

Светлана Драгић: Сада ће бити већ четири године како сам подстанар у овој улици. Ми смо дошли 1996. године и улица је била сва у блату. Суботом, када је пијаца, ми нисмо могли после кише да прођемо улицом. Ту су биле огромне локве.

По сувом времену је исто било грозно. Прашина је била велика кад није кише, кад је киша – велике локве. Кад су овде са стране кола била паркирана, ми нисмо имали куда да прођемо. Срећом, 1997. године су је асфалтирали и сада је стварно добро.

Сремског фронта

Бродска

Мислим да је општинско руководство велику улогу одиграло и да ће тај посао наставити у споредним насељима, где још увек има неких неасфалтираних улицица.

Милица Травар: Улица је пре асфалтирања била грозна. Газили смо воду до колена, док је није Војислав Шешељ асфалтирао. Сви су обећавали, али нико ништа није урадио. Он је то стварно урадио како треба. Задовољна сам, само да не газим блато, јер нисмо имали више шта да обујемо и носимо по улици. Обујени ципеле, а како да дођеш? Никако.

Деца нису могла да се играју по улици. Када је асфалтирана, било је право весеље, велика прослава, славили смо сви. Ми смо овде пекли прасиће и славили смо тај дан кад се завршила наша улица. Људе који су радили смо частили. Нема везе што су били плаћени, ми смо их частили пићем, кафом и печењем. Мени лично Војислав Шешељ као човек одговара, јер мислим да није уображен. Он што каже, каже.

Олга Милетић: Ми смо плаћали самодопринос тридесет година да нам по-

ставе водовод и асфалт. Међутим, од тога није било ништа. Ми смо на „дивље“ увели воду, сложило се нас неколико у улици, тако да смо сами то урадили.

Када је требало да идемо на изборе, да бирамо Војислава Шешеља, ја сам рекла како ћемо ми отићи, јер је у случају кише требало припремити чамац или рибарске чизме, да бисмо отишли да га гласамо. Ту је било читаво море.

Када је на власт дошао господин Шешељ, он нам је то урадио и хвала му на томе. Ја сам га свуда хвалила, где год сам отишла. То је пренето и у иностранству, да нам је Шешељ спасао улицу. О њему и његовој странци могу да кажем све најлепше.

Петра Травар: Газили смо блато, мучили се, давили се. Шешељ је нама много учинио. Дошла сам овде 1965. године и газила блато све док он није направио асфалт. Ми смо ту увек пливали. Ако хоћеш право, ја њега добро и не знам, видим га на телевизији, али кад је нама свима учинио тако лепо, ми га волимо и нема ту шта.

Миленко Травар: Ја сам увек био за

Српску радикалну странку, мада нисам члан ниједне странке. Али од свих странака и политичара које познајем, на пример Демократску, Вука Драшковића и тако даље, Шешељ је најбољи. Ја га не ценим само због улице, ја њега знам кад се Јајце ослобађало. Ја сам био кад се Јајце ослобађало, ја сам био кад се Купрес ослобађао. Ништа више немам да кажем.

Бродска:

Љубица Бјелобри: Пре асфалтирања су биле велике рупе у нашој улици, тако да се није могло пролазити. Када се почело са асфалтирањем, наша улица је прва асфалтирана и кроз њу су возили сав тај материјал у друге улице. То је било све изванредно организовано, људи су били јако добри. Ми смо их частили колико смо могли.

Војислав Шешељ је често наилазио овуда са колима и обилазио радове. Да није било њега, још би ми у блату били. Да ли би то Вук урадио? Шта он зна да уради? Оно је брука за земљу, кад човек чује шта њихови спикери читају. Врло сам задовољна са радом општинске власти. Ишла сам скоро у Земун и видела сам како је лепо уређен Трг победе. То је одлично урађено. Дај боже и да у Београду буде тако.

Ево, видите онај контејнер на углу са Свилајском улицом, они због тога што председник Општине Земун ту има кућу, неће због њега да га испразне. Видите каква је то подела. То је брука. Замислите како би они бранили сутра народ. Њима Клинтон треба, а не наш народ.

Милян Павковић: Лепо су то урадили. Додуше, мало су је поправљали, јер су нешто били погрешили, али све у свему није било лоше. Ми смо њих мало почастили, они су свој део посла добро урадили. После толико година, немам шта више да кажем. Радикалска власт би једино још могла да утиче да се побољша превоз смећа, ако за то уопште може да се избори у Београду. Иначе, за све друго немам речи. Подржававам радикале и Војислава Шешеља. Мислим да воде довољно рачуна о Батајници и да су доста добри. За протекле четири године су доста показали. Ако ништа друго, увели су нам водовод и канализацију, асфалтирали улице које њихови претходници нису урадили за десет година. Са ове стране, довољно.

Марко Граовац: У Бродској улици је пре била калдрма. Све је то било раскопано. Кад киша падне, од великог блата се није могло ићи. То је било нешто страшно. Али кад је дошао Шешељ на власт, онда је он све то очистио и поставио асфалт. Сада је то јако добро. Деца се играју, не морају да се каљају као пре. Улица није много прометна, мада увече има возила, кад народ дође са посла. Мој је утисак да радикалска власт у Земуну води довољно рачуна о проблемима који постоје у Батајници.

Буро Вукан: Улица је пре асфалтирања имала воду и канализацију, само није имала асфалт. Када су радикали дошли на власт, они су ударили асфалт. Пошто смо већином ишли по калдрми и блату, задовољни

Свилајска

смо тим потезом радикалске власти. Сада је, као што видите, стање одлично. Ја мислим да је ова наша улица најлепша у Батајници, не само што је овако лепа него и зато што је прилично широка.

Општина Земун, по мом мишљењу, води довољно рачуна о проблемима у њеној надлежности. Међутим, знамо да „Градска чистоћа“ није у њеној надлежности, већ града Београда, тако да се смеће слабо односи одавде. То што је до њих, они раде добро. Поделили су и доста плацева, средили су избеглице и углавном смо сви овде, колико сам ја чуо, задовољни њеним радом.

Свилајска:

Станка Весковић: Ми смо се доселили 74. године овде из Земуна и било је очајно. Није ништа рађено, рупе су биле велике, било је каљаво, нисмо имали ни водовод, ни канализацију. Ништа од тога није било. Ми смо дошли са малом децом, која нису могла да изађу на улицу. Било је страшно. Ја сам мога сина на рукама носила у обданиште, а ни улица до обданишта није била сфалтирана. Морала сам да носим и друге ципеле да бих се преобула кад пођем са аутобуске станице на посао.

Не знам стварно шта бих могла још да вам кажем, изузев да смо сада презадовољни. У односу на оно што је било пре, стање у улици је сада добро, захваљујући пре свега радикалима. Тек са њиховим доласком је тај процес почео: Не знам тачно колико улица није било асфалтирано. Знам за нашу и неколико суседних, које су све биле неасфалтиране. Да није било радикала, ми бисмо и даље остали са тучаником и рупама. Када су они дошли, тада је све кренуло.

Највећи проблем имамо са одношењем смећа. Ово је мала улица, са свега десетак кућа и два контејнера која се не празне редовно, тако да би тај проблем са „Градском чистоћом“ морао што пре да се реши. Улица је мирна и барем за мене

Школска

једна од најбољих улица. Комшијски односи су одлични, слажемо се добро. Можете замислити, кад мој мали унук Никола познаје свака комшијска кола.

Здравко Деврња: Раније стање је било криминално. Ми смо имали септичке јаме, које смо почели чистити сваких петнаест дана, јер су се толико биле засипиле, тако да су нас „дерали“ власници цистерни. Морали смо то да радимо, пошто нисмо имали избора. Канализација и асфалт су нам дошли у минут до дванаест.

Што се тиче Шешелја и радикала, према Батајници су заиста учинили пуно. Довели смо и асфалт. Ја сам овај плац узео 1965. године, газили смо блато, па кад одемо у Земун, то је само осам километара одавде, као да смо дошли не знам из ког села. Тако смо изгледали каљави. Страшно је било и стварно ми смо презадовољни што смо добили асфалт.

Комуналци нам праве проблеме око одношења смећа, не долазе уредно и на то смо огорчени. Али за то није надлежна Општина Земун. Иначе, што се тиче зе-

мунске власти, немамо шта да кажемо. Мислим да је пуно урађено од како су радикали дошли. Ја нисам пристрастан и спреман сам да критикујем радикале по многим питањима. Али, што се тиче радова које су они урадили и извели, не само у Батајници, то се мора признати.

Довели воду у Срем, где никад није било воде. Они су стварно урадили пуно. Поделили су плацеве људима за багателу, чиме су многе избеглице решиле своје проблеме, а онако би увек били на терету државе. Овако је много паметније, људи граде, чак упошљавају раднике, купују материјал. Значи, ако индустрија стоји, онда бар трговина грађевинским материјалом иде. То је за мене јако паметан потез.

Можете и сами видети како је Земун изграђен. Трг победе је стварно лепо урађен, а све је то пре било као нека турска касаба. О асфалтирању све може да се каже у суперлативу. Какав је био пут за Угриновце? Криминалан. Годинама. Возио сам аутобус у „Галеници“, па знам какав је био пут. Сад је то урађено лепо.

Узмите само насеље у Бусијама. Да није то урадио, вероватно би град Београд успео да ту отвори депонију.

Овако су на том земљишту, које је било подводно и неплодно, људи направили велико насеље и то је Шешелј предухитрио тадашњу републичку власт и сад му нико ништа не може. Што се тиче тих потеза, радикали су стварно заслужили похвалу.

Замерам им што Батајница још нема капелу, а има скоро сто хиљада становника. Постоји једна шупа и то је срамота. Ако човек умре, немате га где однети. Ја сам живео у Руми, Рума је далеко мања, а има капелу. Лазаревац има две капеле. Треба мислити и о мртвима. Сада овде немате однети где човека кад умре. И ту радикали касне.

Не знам зашто се о томе није мислило пре. То је, рецимо, слаба тачка. Чујем сада да су неком продали велики плац крај гробља, па тај сече и продаје парцеле за гробље. Неки приватник је откупио плац

Наталије Дубајић

и сад прави бизнис од тога. То се није смело дозволити. О томе је општина морала да води рачуна.

Школска:

Зоран Костур: Живим овде од 1966. године, значи тридесет четири године. Кад смо дошли овде, практично није постојала никаква инфраструктура. За време комунистичке власти, плаћали смо два-три пута воду и канализацију, али од тога ништа није долазило.

У улици нисмо имали асфалт, била је калдрма. Самим тим, зими је било благо, лети је била прашина. Човек није могао нормално да живи. Прошло је већ три године како је дошао асфалт и што се нас тиче, то је добро урађено. Сада је то друга прича. Све је лепо, чисто, нема прашине, нема блата. Ту је и канализација.

Осим тих ствари које су урађене, сада би требало још неке ствари средити као што је гас, пошто тај гасовод пролази близу нас. Била је нека анкета, неко хоће, неко неће, али то је светски тренд. Нико се више не греје на струју, на дрва. Значи, може се рећи да је за време радикалске власти доста урађено, али тога никад није довољно. То вам је као кад имате кућу. Сваке године она тражи нова улагања.

Али, добро, ваљда ће се побољшати и стање у привреди и држави, да све то мало крене напред. Мени је јасно да то не може тако лако да се уради, да паре не падају са неба, него да мора да се ради да би се нешто, како се каже, „вртело“. Ситуација је сад тешка, нема пара. Земун је био један од највећих индустријских градова у старој Југославији. Узмите само „Змај“, „ИМТ“, „Телеоптик“, „ЕИ НИШ...“ то је све замрло.

Али оно што је битно, то је да општинској власти циљ треба да буде стање инфраструктуре, стање објеката на територији општине, а не да се она бави неком високом политиком и стварима за које обичан народ није уопште брига. Мени је важно да ми је чисто, да имам канализацију, да имам воду.

Наталије Дубајић:

Велибор Радивојевић: Асфалтирањем ове улице задовољан сам не само ја него и остали становници. Пре је она била сва у прадини, неурђена, без тротоара. Сада је права улица и личи на нешто. Могу да кажем да откако је ово општинско руководство дошло, ми смо нешто добили. Имамо нешто. До сада нисмо имали ништа.

Сада се зна за ред у општини. И кад одем до ње, а често тамо одлазим, пошто сам овде подигао кућу, видим да се комплетно води рачуна не само о улицама, него и о свему другом. Рецимо, у овом бомбардовању док је било, редовно се водило рачуна о свему, чак и више него раније.

Војислав Шешељ се залаже за све колико може и учинио је доста за ово место и уопште за општину Земун. Мислим на

ова места као што су Угриновци, Добановци итд. Ја сада често идем по тим местима, а раније сам тамо само лети ишао, јер није могло да се прође како треба.

Сада више немам где ауто да упрљам у Батајници. Значи, требало би да сви грађани који овде живе буду задовољни.

Слободан Стојановић: Овде сам већ стварно дуго, преко двадесет година. Док асфалт није урађен, била је права катастрофа. На улици је била калдрма, без тротоара, без ичега, са пуно прашине, која је улазила чак и кроз затворен прозор. Значи, невероватно је сада поредити оно стање са овим данашњим. Цео овај део је био неасфалтиран.

На овакве потезе општинског руководства гледам апсолутно позитивно, јер на то не може другачије да се гледа. Бар ово што је урађено, искрено речено, без икаквог страначког опредељења, заслужује сваку похвалу. Радикалска власт је у овом мандату несумњиво урадила још доста ствари о којима ја много не знам и са којима нисам детаљно упознат.

Знам да читава насеља ничу, што је исто за подржавање. Ово овде што се види, што ја знам, у реду је. Многе неасфалтиране улице су асфалтиране, доведена је вода, канализација. Значи, ради се, напредује се. Одјек међу грађанима је, бар у овом

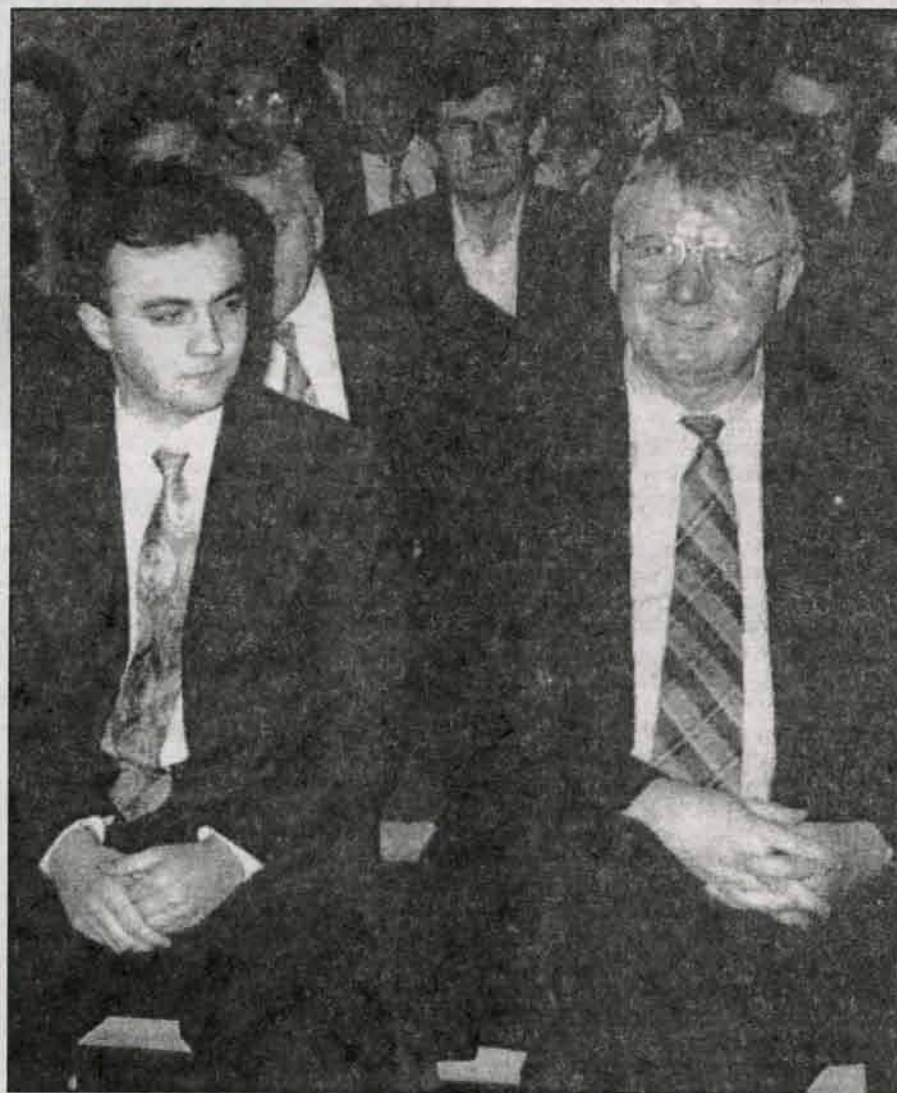
делу овде, јако позитиван. Друго немам шта да додам.

Јелка Сикарица: У овој улици је постојала калдрма још од 1966. године, па све док је Шешељ није асфалтирао. За ово кратко време он је много урадио. Вероватно би урадио и много више да нас ови зликовци нису бомбардовали и да ови домаћи издајници нису били са њима. Иначе, он је нашем крају много доброг дао. Само човек који није реалан, могао би да каже нешто контра.

Наша кућа је прва кућа која је направљена у овој улици, још 1965. године. Тако да је од 1965. до њега, свеукупно, направљено колико је он сам, малтене, направљено. Чини ми се да под оваквим условима он и није могао више да уради, зато што је био рат и силна разарања, тако да би било нереално очекивати више.

Кад је улица урађена, било је велико славље. Трбало је да тада камера дође да то снима. Била је велика радост, тако да се тај догађај може сврстати у општенародно весеље. Претежно су људи били изненађени, али пријатно.

**Злата Радовановић
Катарина Грујовић
Љубица Лакић
Добрица Гајић**

Само континуитет радикалске власти обезбеђује напредак овом делу Београда

ЗЕМУНСКА ОПШТИНА КУПИЛА НЕОПХОДНЕ МЕДИЦИНСКЕ АПАРАТЕ
ДОМУ ЗДРАВЉА У БАТАЈНИЦИ

БРИГА ЗА ЗДРАВЉЕ ГРАЂАНА БАТАЈНИЦЕ

Иако му то није обавеза, радикалско руководство је издвојило преко 700.000 марака за опрему са којом је Дом здравља у Батајници знатно унапредио своје здравствене услуге

Здравствене установе у Земуну су у далеко бољој позицији у односу на друге општине. Ово стога што нова власт у Скупштини општине Земун, иако то није у њеној надлежности, од свог доласка даје значајну финансијску помоћ. Овим новцем купљена је квалитетна и модерна медицинска опрема и тиме значајно подигнут квалитет здравствених услуга у Земуну.

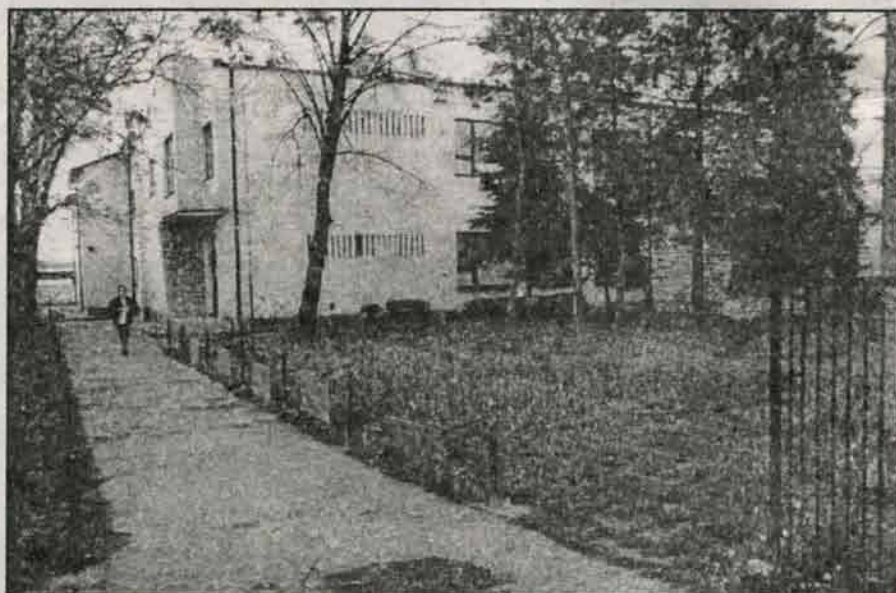
Здравство у Земуну заиста има чиме да се похвали. Само дом здравља у Шилеровој улици у Земуну је за набавку апарата добио преко 300.000 марака од општинског руководства у Земуну. Управо захваљујући сарадњи са Општином Земун постао је водећи дом здравља у Београду.

Вредна и модерна опрема

Једна од првих здравствених установа у Земуну која је добила 70.000 марака вредну опрему за пружање квалитетнијег нивоа здравствених услуга је дом здравља у Батајници. Управо захваљујући тој опреми отворена је интернистичка амбуланта и саветовалиште за дијабетичаре.

Колико је овој здравственој станици био потребан ЕКГ апарат говори и податак да се недељно обави и 50 снимања. Запослени који у овом дому здравља раде са овим апаратом су веома задовољни. „По отварању ове, интернистичке амбуланта радили смо са апаратом који је био стар и неисправан. Добијањем овако савременог ЕКГ апарата добили смо много. Оно што о апарату могу рећи јесте да је аутоматик, шестоканалац, не квари се што је врло важно, јер имамо велики број пацијената, па нам то много значи, то што нам га је Општина Земун поклонила“, рекла је **Јелка Буљ**, медицинска сестра која свакодневно користи овај апарат.

Олакшање у послу које доноси рад са овим, савременим апаратом, осетила је и докторка: „ЕКГ апарат који овде користимо је одличан апарат који је до сада урадио неколико хиљада ЕКГ прегледа. Ја мислим да је овај поклон руководства

Општина Земун асфалтирала је и прилаз Дому здравља у Батајници

Општине Земун здравственој станици у Батајници један веома леп гест, који становницима овог подручја омогућава да добију медицинску услугу коју до сада нису имали“.

Апарат за мерење шећера у крви омогућио је и отварање саветовалишта за дијабетичаре. „Апарат “Beckman glucose analyzer” је један од, до сада, најпозданијих за израду гликемија. Његове предности су, пре свега, у брзини и тачности и оно што је најзначајније за наше пацијенте, за дијабетичаре, јесте то што анализу радимо из капиларне крви.

„Што се набавке овог апарата, као и остале медицинске опреме тиче, могу да говорим само похвално, све најбоље о радикалима који су нам помогли да до свега овога дођемо“.

Квалитетније и прецизније анализе

Лабораторија ове здравствене установе сада захваљујући модерним апаратима сада квалитетно ради анализе. Ова лабораторија се може похвалити да има мо-

деран спектрофотометар са проточном киветом. Лаборанте који раде на овом апарату замолили смо да нам кажу које су његове предности у односу на претходника.

Станица Чахо, лаборант: „Руководство Општине Земун нам је дало помоћ која значи много. Дobili смо модерне апарате за рад у лабораторији. Сада анализе радимо квалитетније, а и остварујемо уштеду у материјалу, реагенсима који нису јефтине.

Апарат је изузетно прецизан и служи за читање биохемијских анализа. Тренутно на њему читамо шећере, холестероле и урее. Са овим апаратом штедимо, јер нам је потребно дуго мање материјала, раствора које користимо у односу на обичан колориметар.

Ово је леп гест радикалске власти у Земуну. Да није тог поклона, ми не бисмо добили ништа ново. Сматрам да би нам било далеко теже да радимо и да је у сваком случају за похвалу“.

Њена колегиница, **Драгица Андрић**, лабораторијски техничар додаје: „Значи нам доста нова опрема, можемо више пацијената да примимо, а олакшава и на-

Дом здравља у Батајници добио је од своје општине савремену опрему са којом се врши велики број различитих анализа

ма посао. Стварно смо захвални што смо добили од Општине Земун овако модерне и добре медицинске апарате. Мој посао је вађене крви и израда биохемијских анализа. Откада имамо нове апарате у лабораторији, лакше је и нама и пацијентима. Савремена технологија чини своје, радимо брже и резултати су прецизнији. Наравно и једно и друго одговара и пацијентима. Свима нам је лакше и боље.

Радикална странка је урадила доста и за нас и за околину Земуна. Одушевљени смо радикалском влашћу у Земуну.

Ја сам из Земун поља. И за нас су доста урадили. Ускоро ће, општинско руководство почети изградњу дома здравља у Земун пољу. За нас је то веома значајно, јер ћемо добити педијатрију која нам дуго недостаје”.

Радикали урадили много

Интересовало нас је шта о оваквом понашању општинске власти према својим становницима мисле управо становници:

„Ја сам у овом дому здравља већ 25 година. Могу да кажем да до сада ниједна општинска власт није урадила ништа слично за здравство. Знам да здравство није у општинској надлежности, али ипак су нашли начина да нама и грађанима помогну. Радикалско руководство у Општини Земун је урадило много за своје становнике. Живим у Старој Пазови, али овде сам свакодневно. Помогли су и дому здравља и асфалтирали су улице, реновирали школе, вртиће, дали избеглицама плацеве, помогли цркве, једном речју у Земуну је боље. Оно што су обећали и испунили су. Не само оно што су обећали већ и више од тога. Радикали су остали онакви како су се поставили првог дана на власти, тако и треба. Никада нисам сумњала у њих”, каже Драгица Књажевић из Земун поља.

Велизар Јоксимовић из Батајнице сматра: „Велика је разлика између онога што ради земунска власт и онога што (не)ради градска СПО власт. Када погледамо с једне стране, шта радикали раде у Батајници и у другим земунским местима, а с друге стране, на пример градски превоз, јасно је да су радикали неупоредиво бољи. Ако овако наставе, а сигуран сам да хоће, биће нам још боље”.

Вукосава Спасић каже да ради у здравственој установи на Врачару. „Радикали су се показали као врло експедитивни и у грани здравства и у комуналној области и асфалтирали су доста. Пуно тога су учинили. Када би све општине барем по мало учиниле на територији града Београда, било би нешто боље. Погледајте само градски саобраћај, градску чистоћу. Ако говоримо искрено, радикали су пуно тога урадили по земунским местима”.

Јесу, урадили су више од било које друге општинске власти, као и од свих претходних земунских. Остаће запамћени као јединствени по раду за Земун.

Драгана Глушац

ДОМАЋИНСКО УПРАВЉАЊЕ ПИЈАЦОМ

ПИЈАЦА ПО МЕРИ КУПАЦА И ПРОДАВАЦА

Пијаца у Батајници је под управом општинског Јавног предузећа „ЗИПС“. Цена закупа тезге је најнижа за пољопривредне производе. Радикалско руководство је изградило санитарни чвор, чесму, канцеларије су реновиране, а пијаца ограђена. Издвојен је део пијаце на којем се продаје стока

О пијацама које потпадају под надлежност Скупштине општине Земун, односно Земунског информативног пословног система најбоље говоре грађани који имају прилике да упореде како раде пијаце, које су под градском влашћу, а како раде оне којима руководе српски радикали. О пијаци у Батајници, и томе шта је све урађено на њој, разговарали смо са грађанима Батајнице, али и са директором Јавног предузећа „ЗИПС“, Момиром Марковићем, и ево шта смо сазнали:

„По преузимању власти, на локалном нивоу, у Земуну, 1996. године, српски радикали су постали надлежни и за поједине пијаце у Земуну. Реч је о сеоским пијацама, пијаци у Земун пољу и Новом насељу. Једино је, можда, ова последња пијаца мало била срећенија у односу на остале.

У пијаце се мора улагати

„Пијаце као и сва добра којима располаже народ, јер су то места намењена задовољењу свакидашњих потреба народа тог места, морају да се одржавају, у противном, „зуб времена“ чини своје. Дакле, пијаце које смо преузели доласком на власт у Општини Земун биле су запустеле и захтевале су најхитније интервенције. Реч је о шест пијаца. Пијаце у насељу „Сава Ковачевић“, у Земун пољу, Батајници и Сурчину доносе солидне приходе Јавном Предузећу „ЗИПС“, међутим, пијаце у Јакову и у Бољевцима, најблаже речено раде искључиво ради подмиривања потреба малог броја мештана, који су упућени на пијаце. Дакле, за те две пијаце се не би могло рећи да су рентабилне, али постоји некаква минимална потреба за њима и ми их не можемо укинути због људи који су упућени на њих. Но, рентабилност пијаца ни у ком случају не одређује њихово одржавање. Напротив, ми подједнако добро одржавамо и уређујемо све пијаце које су под нашом ингеренцијом. Однос према продајцима, али и посетиоцима, односно купцима је више него коректан, јер је наше основно правило да морамо сачувати и, колико можемо унапредити оно чиме руководимо. Наравно, домаћински

Под руководством радикала, Батајница је добила пијацу какву заслужује

однос који српски радикали показују на сваком кораку добро је познат Земунцима, што ће вам свакако и они сами рећи ако их будете питали.

Зашто пијаца ради само суботом

„Пијаца у Батајници ради само једном недељно, и то суботом. Ми смо покушавали од пијаце у Батајници да створимо пијацу која ће радити сваког дана, у циљу тога, нисмо ни пијачнину наплаћивали, међутим, навика је нешто против чега се не може борити. Једноставно, и поред свих наших покушаја и мотивације продаваца, мештани Батајнице се, једноставно, осталих дана у недељи нису појављивали. Рекло би се да је створен неки условни рефлекс да се у Батајницу само суботом иде на пијацу.

„Ова пијаца има изузетно добру понуду јер је асортиман разноврстан. На батајничкој пијаци је до нашег доласка на

власт у Општини Земун било седамдесет и пет тезги, а ми смо је због потреба мештана, проширили са још сто четрдесет и пет тезги. Тако данас на пијаци у Батајници имамо двеста двадесет и пет тезги. Све тезге су испуњене, а празан плато смо исцртали и тако смо омогућили онима који су заинтересовани да и ту површину користе као продајно-изложбени простор. Људи на тим исцртаним пољима углавном продају расаде и производе који могу да се продају са земље, а да буду хигијенски исправни. Пијачнину наплаћујемо и на тим исцртаним пољима.

Најнижа цена пијачнине

„Такође, део пијаце који је окренут према гробљу користимо као сточну пијацу. На том простору се углавном могу сусрести људи који на својим камионима продају крупну и ситнију стоку.

„Управни одбор Јавног предузећа „ЗИПС“, одлучио је да цена пијачнине,

на свим нашим пијацама буде најнижа за продају пољопривредних намирница. Месечна закупнина тезге износи шест стотина динара, а дневна пијачна наплата за пољопривредне производе је петнаест динара; наплата пијачнине онима који продају техничку, или неку другу врсту робе је нешто већа, и иде до двадесет пет динара.

Оно што је важно напоменути када говоримо о овој пијаци и ономе што је радикалско руководство урадило и изградило у току ових година, од када смо на власти у Земуну, јесте и следеће: превасходно смо изградили санитарни чвор, чесму, канцеларију смо наследили, али смо морали да је поправимо и реновирамо. Извесно је, нисмо имали много тога да урадимо на овој пијаци, осим оног најосновнијег. Дакле, пијацу смо оградиле и један део издвојили, који, као што сам већ раније нагласио, користимо за продају стоке. Пијаца у Батајници задовољава основне потребе, а и услове, и потрошача и понуђача, и рекао бих да су и једни и други задовољни, али задовољни су и нашим радом, уосталом, најбоље ће бити да питате продавца и купце, шта мисле о пијачној управи Јавног предузећа „ЗИПС“.

Шта кажу грађани Батајнице

Иван Чакара је пољопривредни произвођач, јабукe су његова најужа специјалност. Иначе, Чакара живи у Сланкамену, а редовни је продавац јабукa на пијаци у Батајници. По сопственом признању овог пољопривредника, у Земун ретко иде, али, каже, преко телевизије је видео како је Земун постао леп и срећен град. На наше питање да ли зна ко врши локалну власт у Земуну, и ко је заслужан за лепши изглед како града Земунa, тако и свих земунских села, Иван Чакара каже:

„Јабукe продајем у Новој и Старој Пазови, Инђији и повремено у Новом Саду. Волим овај посао, не мислим само на продају, већ и на узгајање јабукa, сматрам да нам долазе боља времена. Иначе, највише волим да продајем на батајничкој пијаци. Овде сам најзадовољнији. Још бих нагласио како је ово једна од ретко чистих пијаца, али од неких својих пријатеља сам чуо да су и све земунске пијаце чисте и лепо срећене, заиста, српски радикали, који су на власти у Општини Земун воде рачуна о својим грађанима, и било би добро да се и остали политичари угледају на њих. Овде је и пијачна управа поштена, ништа не наплаћују више, за све што наплате дају нам признаницу. Још бих само истакао и то да је овде пијачнина више него скромна, нарочито у односу на неке друге пијаце у Београду. Нема шта, овде је све под конач, како би рекао народским језиком. Ја јесам, такорећи, полуписмен човек, али знам шта је и како изгледа добра власт. Само нека тако наставе и освојиће власт у целој земљи, јер сви ми волимо да живимо у лепо срећеним улицама, једноставно да се неко брине о нама онако како заслужујемо“.

Мира Петровић се по сопственом при-

знању бави овим послом петнаест година, последњих шест година продаје на батајничкој пијаци, а у Батајници и живи. О пијачној управи има само речи похвале:

„Ови људи из пијачне управе су изузетно коректни. Никада, колико знам, нико од нас продаваца, у последњих три-четири године није имао примедбе на њихов рад или однос према закупцима тезги. Дакле, ако смо некада нешто некеме од њих и казали, било је то добронамерна сугестија, коју су запослени тако и схватили, и одмах реаговали. Наша сугестија се односила само на прилаз пијаци, али шта ћете, не могу људи из пијачне управе никоме да забране да се паркира испред пијаце, јер је то ствар личне културе и васпитања. Гледајући реално, цена месечне закупнине је више него пристојна, само народ нема пара као некада, али то је наша садашњост и надамо се бољим данима. Предизборна обећања која су српски радикали дали током 1996. године ис-

пуњена су, рекла бих и више је урађено него што је обећано. Е, сад, не можемо кривити руководство Скупштине општине Земун, што последњих педесет година ниједна власт у Земуну није ништа радила, па је све дотрајало, и све захтева нове инвестиције. Полако, све ће доћи на ред, у сваком случају морају се поштовати приоритети. Познато је да су српски радикали у Земуну поправљали улице, изграђивали путеве, ево, сада реновирају фасаде. Негде су поправљали, а негде и уводили водовод, па полако, једно по једно завршавају. Мислим да су заиста оправдали њихов слоган: „власт поштених људи“, до сада нисам чула ни за једну аферу у коју је умешан неко из врха Српске радикалне странке. У ишчекивању бољих српских дана, надам се да ће се ова земунска власт проширити по целој нашој земљи“.

Рентабилност не одређује општинска улагања у пијацу

Поређење градске и земунске власти

Њих двоје су у срећном браку, живе од продаје гардеробе на пијаци у Батајници. Месечну закупнину тезге плаћају двеста динара, а дневну пијачнину двадесет динара, убеђују нас како то није висока цена, и да је на свим пијацама које припадају Земуну, а где локалну власт врше српски радикали, месечно плаћање тезге минимално, а дневно, потпуно занемарљиво. На почетку нашег разговора она тихо подржава политичке партије које су за промене, а он хвали српске радикале и напада градску власт Београда. Она се због тога љути и тврди нам како је њен супруг симпатизер Српске радикалне странке, и да зато није објективан, а она јесте, јер сматра да је у животу све пролазно и да се мења. Он се нервира, и креће у „офанзиву“, питајући је колико је градска власт урадила по питању канализације у Батајници, осим што је на лице места, када су се изиле подземне воде, стигао „Студио Б“, и напао радикалску власт Земуна, а да су паметни, не би дошли, јер је то у надлежности градске власти, оне која их плаћа. Затим је оштро пита које путеве је асфалтирала градска власт у Београду, тј. Српски покрет обнове? Она ћути и сдеже раменима. Он се смешка и проналази јој слабу тачку, питајући је какав је превоз од Батајнице до Земуна, а камоли до Београда. Е, сада је већ и она љута и напада челнике еспеовске градске власти, тврдећи како су неспособни. Онда се и она одједном присетила како су српски радикали у Земуну, тамо где је било потребно, и неопходно, изградиле водовод, асфалтне деонице пута, затим, како је захваљујући радикалском руководству Скупштине општине Земун, после десет година прорадили породилиште у Клиничко-болничком цен-

тру Земун, и ко зна чега све још. Тек и она је била изненађена сопственим набрајањем, па јој више није било јасно од кога „брани“ руководство Општине Земун. **Жељко и Десанка Дакић** су, ипак, како и прилични складном брачном пару усагласили своја мишљења, а Жељко Дакић нам је рекао и следеће:

„Извесно је да економска и социјална ситуација у нашој земљи није најсјајнија, али како би и могло да буде другачије, када уназад десет година Запад покушава сваки наш помак да осујети, да би нас на крају и бомбардовали прошле године. Ипак, и поред тако тешке ситуације у Земуну се гради, асфалтира, сређују улице, реновирају насеља, а ево у Батајници ће нам се и струја ускоро побољшати. Које треба за све то да захвалимо, него руководству Скупштине општине Земун. Шта је Град урадио, и куда је његово руководство одвело народ Београд, не рачунајући оно тромесечно шетање? Сада Београђани немају ни превоз, зимус су кубурили с грејањем, а ми, народ, све то уредно плаћамо. Рећи ћу вам још и ово, продајем овакву исту робу и на једној београдској пијаци, али плаћање тамо, и ово овде, не могу да се упороре, и то само из једног разлога: градска власт Београда је већи харачлија него што је то икада био неки Турчин. Они само отимāju, и никада им није доста.

Наравно, увек има и оних који ће наћи неку замерку српским радикалима, који су на власти у Земуну, али ако ћемо бити објективни, власт Земуна ради и труди се. Много тога је дотрајало, треба променити, дорадити, и, наравно, ни они не могу све сами да ураде, али зато имају приоритете и раде један по један део. Добра је то власт.

Дакле, на овој пијаци у Батајници, месечну закупнину плаћамо двеста динара, а дневни закуп двадесет динара, и то ни-

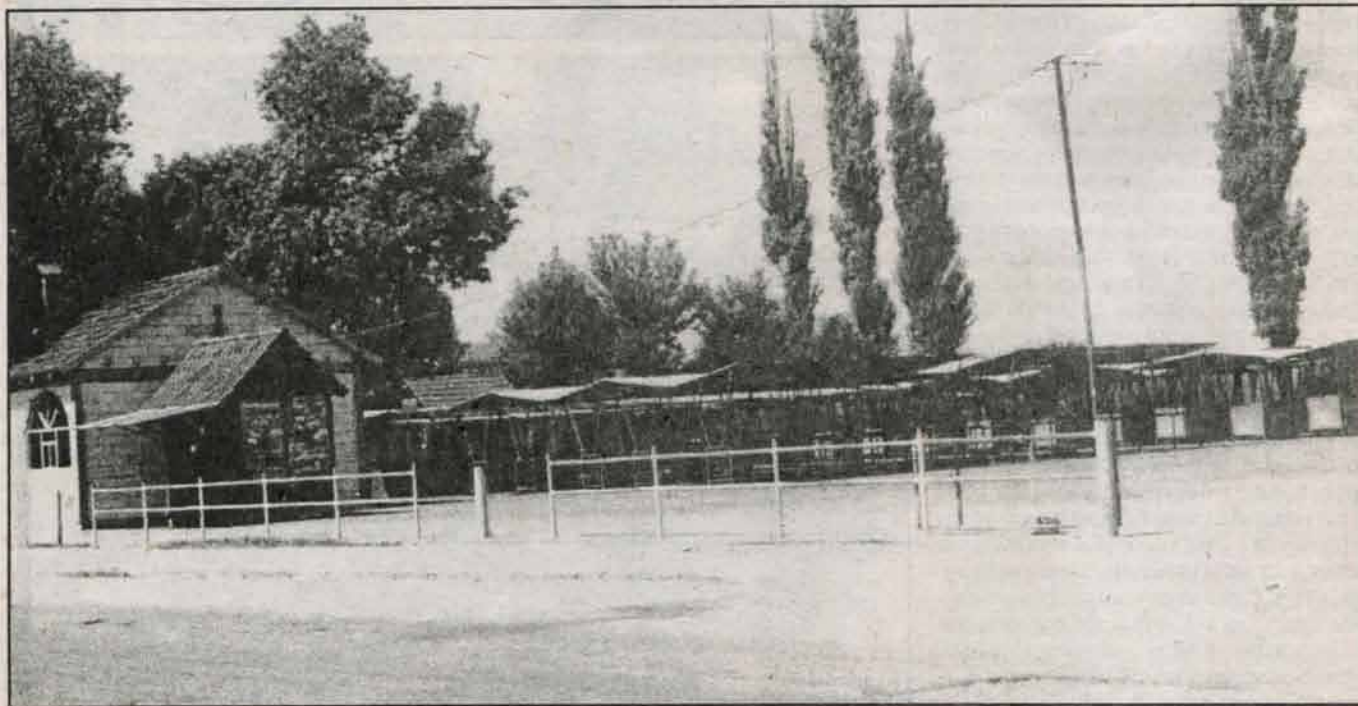
је много. Пијаца је уредна и чиста, а људи из пијачне управе су пословни и предусетљиви, још само да се побољша материјална ситуација целе земље, па ће бити још много боље. Верујем у Српску радикалну странку, а нисам њен члан. Верујем тим људима, јер они су на примеру Земуна показали да јесу домаћинска власт, власт поштених људи“.

Марија живи у Бановцима, а своју робу продаје на тезги батајничке пијаце. Разговор смо започеле причом како ни продаја на пијаци није више оно што је била, али живети се мора. Што се тиче пијачних услова, односно пијачне управе и радикалског руководства Општине Земун, Марија каже следеће:

„Ми морамо да сарађујемо, мислим на нас продавце и запослене у пијачној управи, наиме, они су јако коректни, а цена коју ми плаћамо је пристојна у односу на цену градских пијаца, које су под ингеренцијом Српског покрета обнове. Када имам некакву примедбу, или хоћу на нешто да им се пожалим, уљудно ме са слушају и ако је то у њиховој моћи и надлежности, ако је то у њиховом радном домету, помогну ми. Не само да са мном имају такав однос, већ са свима нама.

Морам да вам кажем и следеће што сам приметила у Земуну, а то је да се на сваком кораку види колико се српски радикали труде да испуне преизборна обећања, која су дали још 1996. године. У сваком случају Земун од пре четири године, и овај данас, нису исти. Данашњи Земун је лепши и срећенији, а не треба бити много мудар да би схватио захваљујући коме је тако. Ваљда је у интересу свих грађана да власт води рачуна о граду у којем живе. Било би добро да сви градови у Србији почну да личе на Земун, а то је изводљиво ако грађани на следећим локалним изборима дају поверење Српској радикалној странци.

Јасминка Олујић

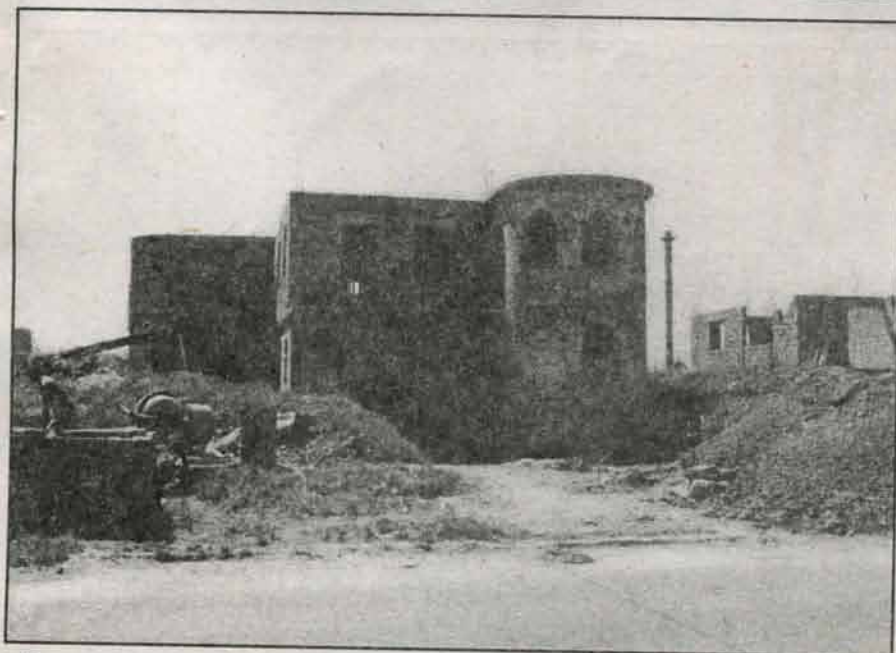
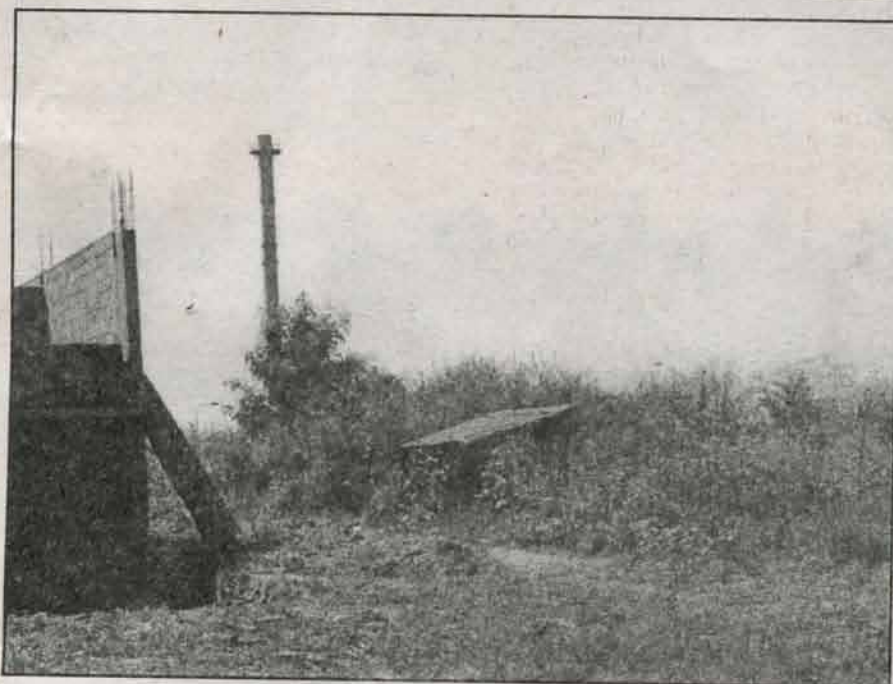

До доласка радикала на власт било је само 75 тезги, сада је пијаца проширена са још 145 тезги

ОПШТИНА ЗЕМУН УСТУПИЛА ПЛАЦЕВЕ У БАТАЈНИЦИ

ДОБРИ ПЛАЦЕВИ ЗА МАЛЕ ПАРЕ

Надوماк града, 346 плацева по веома приступачним ценама уступљено грађанима у периоду од 1997. године до данас. Избеглице одушевљене оваквом акцијом земунског руководства

Веома приступачним ценама општинских плацева, српски радикали су омогућили и грађанима са нижим приходима да дођу до крова над главом

У општини Земун живи велики број избеглица. Много њих је након што су напустили своја и својих предака огњишта дошло у Земун да ту свије нова. Протерани са своје родне грудe, дошли су у Батајницу, Бусије, Громвац, Бољевце, Јаково, Плави хоризонт или неко друго земунско место где су радикали, како кажу. Радикале сматрају као своје, себи блиске борце за српску земљу и Српство.

Дошли су са оним са чим су могли, са оним што су могли да извуку из злочиначких и пљачкашких руку, често својих првих комшија, спасавајући своју породицу и главу на раменима. Често кажу ови из својих кућа силом отерани људи, чије су мисли и даље остале тамо где су направили прве кораке: „Дошли смо са ово мало спротиње и да није било радикала у Земуну шта би?“ Кажу да их радикали нису изневерили. И нису. Радикалско руководство у Општини Земун је дало могућност овим људима да купе плацеве за мале паре. Обећало је да ће увести и струју и воду и направити пуг кроз она насеља која то немају. Као што су много пута истакли становници Земуна, оно што су радикали обећали – то су и испунили.

Гостољубива Батајница

Једно од земунских места које је своју гостољубивост понудило протераним Србима је и Батајница. Одмах по доласку радикала на власт у општини Земун, почела је продаја слободних општинских плацева. У току 1997. године уступљено је укупно 127 парцела по веома популарним ценама. Следеће године, општинско руководство је успело да уступи још 145 плацева, углавном избеглим лицима. У току 1999. године до плацева у Батајници су дошла 63 лица и у овој години, до маја месеца продато је 11 плацева. Укупно је у Батајници уступљено 346 плацева за изградњу. Поменимо и то да су све општинске службе на располагању купцима плацева, односно да несметано могу доћи до потребне техничке документације.

Куће на овим плацевима ничу ли ничу. Негде су екипу „Земунских новина“ дочекали домаћини који са комшијама или пријатељима седе у дебелој хладовини већ одавно подигнутих кућа, а негде зајапуре-

на лица која копају или наливају темељ користећи топло време. Интересантна је и прича и оних као што је, на пример, **Милорад Крљеш** из Задра, који су кућу направили пре него што је радикалска општинска власт ступила на сцену, али им је прећено рушењем и муке су имали, како кажу – док нису дошли радикали и сада их нико више не дира: „Замислите само, уложили смо оно мало што смо имали да би створили какав-такав кров над главом, а неко каже руши. Мој отац је отишао на састанак са тадашњим председником Општине Земун, др Шешелом, испричао му нашу муку и он му је рекао да иде кући и ништа да не брине, јер га нико неће рушити и хвала богу тако и јесте. Нисам чуо да негде има сличне власти”.

Оним што је избеглицима обећао и спровео у дело др Војислав Шешел на општини Земун задовољан је и **Симо Марковић** из околине Загреба. „Почели смо да копамо темељ пре месец дана. Купили смо плац од седам ари земље по доброј цени у јануару прошле године, нисмо имали много пара и одушевили смо се када смо чули шта се продаје, где и по којој цени. Мислим да су се радикали показали у пуном светлу, изашла је у сусрет избеглицима које су дошле. Градња иде тешко, немамо довољно пара, али добро биће.

„Очекујемо да нам Општина направи тврди пут што је обећала и не сумњам да ће то и урадити. Сваког дана идем у град, јер радим молерај приватно и причам са људима. Нисам чуо да су на некој општини продавани плацеви ни изблиза по овако повољној цени. Земунска власт је за нас учинила много као што ниједна друга није за избеглице. Ми смо изузетно задовољни. Ја радикалску власт оцењујем као изузетно, изузетно добру”.

Његов пријатељ **Мирољуб Марковић**, дошао је да помогне у радовима и каже: „Ја сам Палилулац и желим да истакнем да је радикалска власт у Земуну изузетно добра и ја бих им се захвалио на томе што помажу ове људе. Видим да се труде и да улажу онолико колико могу”.

Будо Дракулић је из Коренице. Радови на његовој кући, подигнутој на плацу који је купио од Општине 1997. године, већ су завидно поодмакли: „Нас петоро живимо као подстанари у Батајници, плаћамо доста. Син се запослио у „Кока-Коли“ ја у Градском саобраћајном предузећу. Надам се да ћемо нешто новца прикупити да урадимо те радове који су остали и да се на јесен уселимо. Одлучио сам се за Земун, јер су убедљиво најбољи услови за нас избеглице. Види се ту једна искрена намера да нам помогну. Још да нам заврше овај пут и бићу презадовољан. Градска влада је надлежна, знам. Али, они постоје само на папиру. То знам одлично, јер радим као возач у фирми за коју су надлежни. Од њих нема ништа. Ја се уздам само у општинску власт”.

Педесетак метара даље темељ своје нове куће, уз помоћ пријатеља, ради **Миливоје Узелац** из Бенковца. „Имам троје деце и троје унучади. Трактором сам дошао до Бањалуке и ту ми је остао. Да ли ће ми дати да га довозем – видећемо. Ових дана почео сам темељ. Волим равницу, а Батајница је и близу града. Плац сам купио прошле године у јулу. Пет ари плаца платио сам око три и по хиљаде марака,

и то је веома повољно. Ја верујем у ову власт. Знам да ће нам урадити све што су рекли. Знам да би то требала градска СПО влада, али ту нема ништа. Станујем у Раковици, али ту ни изблиза општинска власт није као у Земуну добра за своје становнике, нарочито избеглице”.

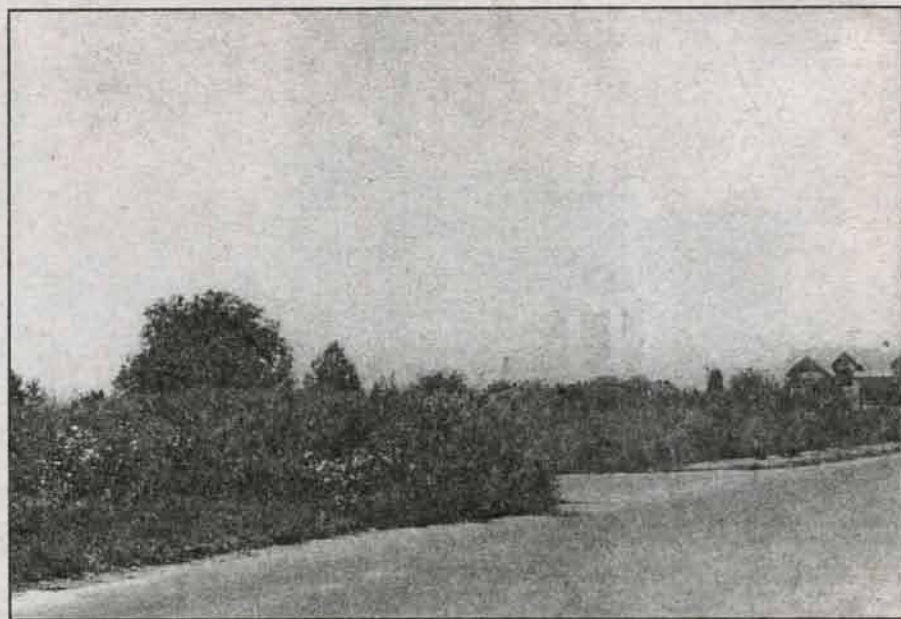
„Ја сам чуо и видео да је Општина Земун јако добра за наш народ, Крајишнике. Народ је дошао код радикала, тражио помоћ и добио је. Ја живим у Улцињу, овде помажем пријатељу, доле се прича колико су радикали урадили за избеглице. Добар глас далеко се чује”, рекао је **Стеван Ђосо** из Бенковца.

Некима су куће остале, али су им све опљачкане: „Нема ту ништа, све што су могли узели су. Имам три сина купили смо два плаца од 6 ари за мале паре, отприлике смо плаћали осам хиљада марака. За те паре овако лепих плацева нема

нигде. То је само Општина Земун тако учинила за наш избеглице. Ово је добра локација, одмах надомак града, а јефтино. Немамо довољно пара да завршимо куће брзо, али полако, шта ћемо? Битно је да направимо кров над главом. За Земун смо се одлучили баш зато што су ту радикали, јер знамо да су прави Срби и пружају нама праву, братску помоћ”, каже **Миливоје Комазец** из Книна.

Сви ови људи су Срби из различитих крајева, протерани и отерани са свога само зато што су Срби, а прича им је иста. Дочекали су их радикали и дали колико су могли. Нико није учинио за њих као радикали. Уступили су им лепе плацеви за мале паре. Верују у оно што им је речено, јер знају да српски радикали испуњавају оно што су обећали.

Драгана Глушан

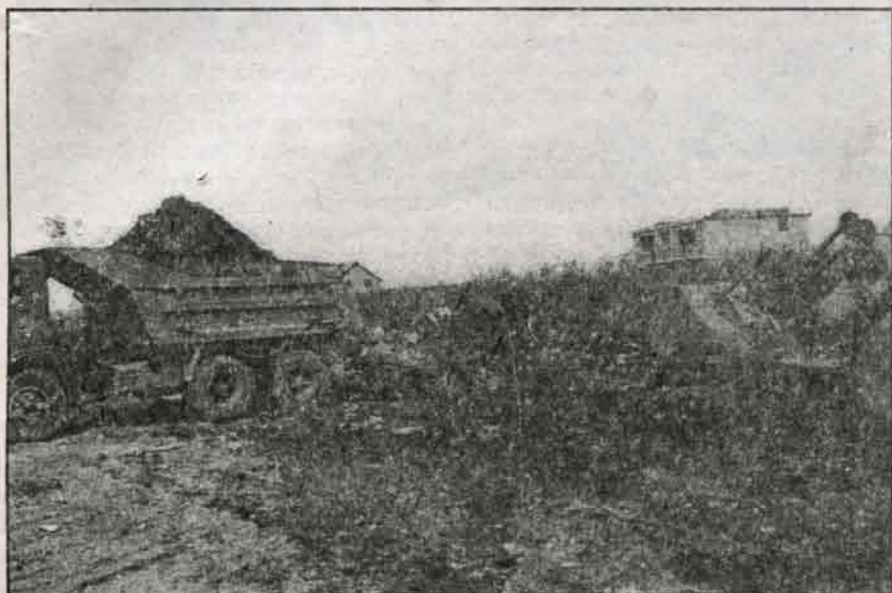

Уступљени општински плацеви налазе се на добрим локацијама, у непосредној близини Батајнице

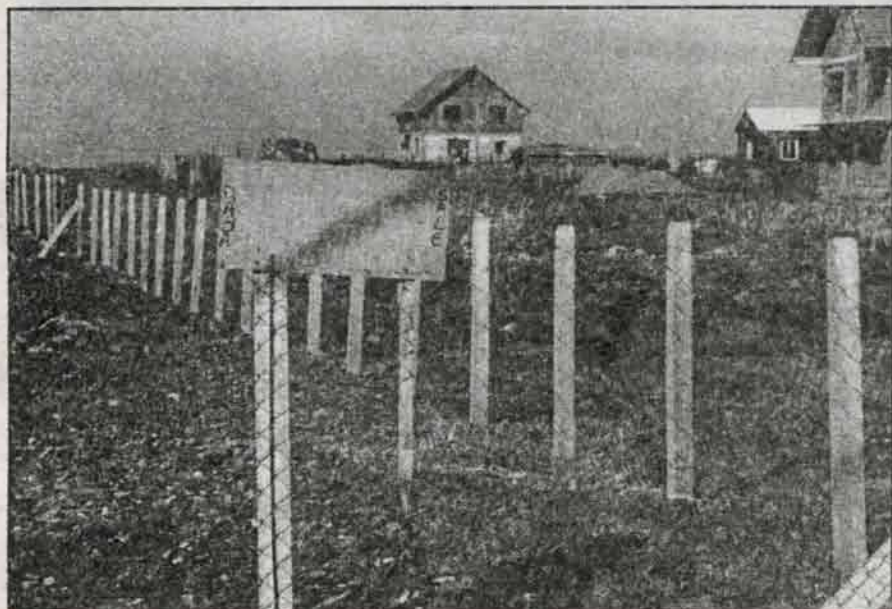
У САРАДЊИ РЕПУБЛИЧКОГ МИНИСТАРСТВА ЗА ЕКОЛОГИЈУ И ОПШТИНЕ ЗЕМУН
ОЧИШЋЕНЕ ДИВЉЕ ДЕПОНИЈЕ У БАТАЈНИЦИ

ЛЕПШИ ПОГЛЕД НА БАТАЈНИЦУ

Дивље депоније у Батајници рашчишћене су у оквиру пројекта „Лепши поглед на свет“, чију је реализацију покренуло републичко министарство за екологију. Наравно, на предлог комуналне инспекције Општине Земун. Тако се још једном показао ефикасним спој радикалске републичке и општинске власти

Овај део Батајнице више се никада више неће звати „Мрциниште“

Нове куће на месту некадашње депоније

У договору са Министарством екологије, које је у надлежности Српске радикалне странке, Општина Земун обавила је акцију рашчишћавања дивљих депонија широм своје територије. Ова акција уклопљена је у пројекат Министарства под називом „Лепши поглед на свет“, чија реализација је отпочела у јесен 1998. године. Предлог о уклањању депонија дала је Комунална инспекција Општине Земун, а Републичко министарство за екологију пружио је сву неопходну финансијску и стручну помоћ. Као приоритет у овој акцији издвојено је „Мрциниште“ у Батајници, које је очишћено, уређено, а потом уступљено путем јавног конкурса свим заинтересованим грађанима. Овако се још једном показао као изузетан спој радикалске општинске и радикалске републичке власти. Наравно, на задовољство грађана Батајнице.

Сређивањем дивље депоније „Мрциниште“ и депоније уз батајнички пут, уз претходно затварање старе депоније, Батајница је спашена неминовне еколошке катастрофе. Важно је напоменути да је рашчишћавање дивљих депонија у искључивој надлежности „Градске чистоће“, која никада за Батајницу и друге делове Земуна нема расположива возила или екипе радника. Гле чуда, ово предузеће је у канцама СПО-а. И овде се још једном показало да се непринципијелна политика градске власти обавезно пребија преко леђа обичног грађанина. Ипак, српски радикали су усклађеном акцијом општинске и републичке власти доскочили оваквој несавесној политици.

Уосталом, др Војислав Шешељ, и док није био у републичкој власти, знао је како да се одупре настргајима СПО-а на еколошки систем овог дела Земуна. Тако је настало насеље Бусије, на месту које је градска власт наменила новој депонији.

Током ове последње акције, са територије читавог Земуна однешено је преко 2.200 кубних метара ђубрета, од чега највећи део из Батајнице.

Драган Глушац

ОПШТИНА ЗЕМУН ПРОКОПАЛА КИШНЕ КАНАЛЕ У БАТАЈНИЦИ

НЕМА СТРАХА ОД ПОПЛАВЕ

Скупштина Општине Земун је потписала уговор са водопривредним предузећем „Галовица“ о одржавању канализације у Батајници иако то није у општинској надлежности

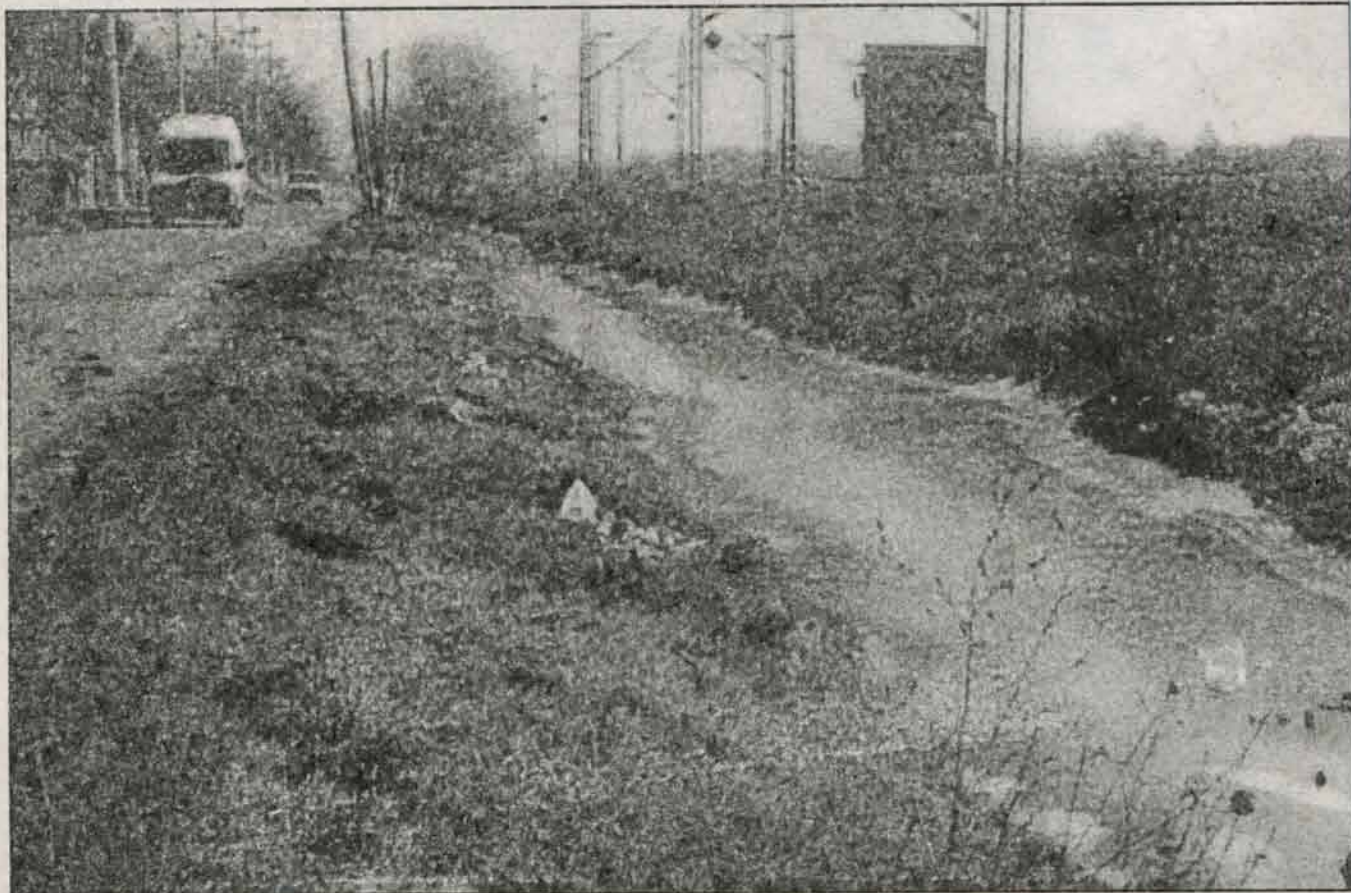
Познато је да земунска села немају канализацију, а налазе се на веома подводном земљишту. Познато је и то да је у надлежности градске СПО владе изградња и одржавање кишне канализације. Подземне воде већ дуго причинявају много муке становницима околних земунских места. Поводом тога, много пута, до сада, обраћали су се надлежном секретаријату управе града Београда, али безуспешно, они никада нису одговорили на њихове захтеве, нити су се заинтересовали за њихову муку, иако су за то одговорни.

Оваква прича се, мање-више може чути у свим земунским местима па и у Батајници. Становнике Батајнице, нарочито Шангаја, дела који се налази уз пругу

према Угриновцима, како кажу, подземне воде са свим пратећим појавама муче већ двадесетак година. Раније је био сушан период па се тегобе нису исувише осећале. Међутим, последње две-три године обилују кишама више него раније, па су и поплаве добиле озбиљнији карактер, вода је на њивама, у двориштима и подрумима кућа.

Кад смо код кућа, поменимо и то да се градска СПО влада није смјеловала да, за све ове године, у овом делу Батајнице уведи градску воду. Становници користе хидрофоре који, како се јадају ови људи, црпе пијаћу воду из шахтова у које се изливају и септичке јаме када је ниво воде подигнут.

Трпели су тако колико су могли па када им је пре више од две године „дошла вода до пода“ обратили су се новом, радикалском руководству Општине Земун. Знали су, како кажу, да није у општинској надлежности решавање овог проблема, али су дошли и завапили: „Браћо, помагајте!“ И општинско руководство свесно проблема и опасности коју представља такво стање воде у Батајници решило је да помогне и то брзо и ефикасно у свом већ познатом маниру. Дошле су екипе водопривредног предузећа „Галовица“ из Земуна и својом механизацијом извршиле измуљење канала, одвезли земљу и на тај начин вратили проходност каналу. На пример, након завршених радова у ули-

Изглед канала пре општинске интервенције: увек запушени, извор смрада и легло комараца

Грађани који станују у близини канала јединствени су у оцени: одличан посао Општине Земун

ци Драге Михајловић ниво воде је убрзо опао за више од једног метра.

Онда су скоро две године подземне воде у Батајници, нарочито у Шангају, релативно мировале, није било већих проблема за становнике. Међутим, након прошлогодишње, злочиначке НАТО агресије на нашу земљу, чињеница је да се количина атмосферских падавина знатно повећала што је створило проблеме са подземним водама и оним кућама које их, ранијих година, нису имале.

Општина помогла када нико није

У врло критичном стању били су становници улице Несврстаних земаља у Батајници. Убрзо су доспели у новине у којима смо могли видети слике људи који ходају по клоцама и циглама. Намештај у кућама, су подигли тако што су испод сваког ногара ставили по једну или две цигле.

И опет, као и пре, обраћали су се несрећни људи градској СПО влади, која није била заинтересована да им помогне, али је била заинтересована да ову несрећу искористи за медијске манипулације против радикалног руководства у Општини Земун. Истину за вољу – безуспешно, али су се трудили да „спонтано“ окупе грађане којима су претходно „спонтано“ уделили позиве за „спонтано“ окупљање. Од свега тога нису добили ништа, јер становници Батајнице знају ко је ко.

Уместо да злоупотребљава људску мучку, земунско руководство је опет послало екипе које су прокопавале запушени

канал и тако за неколико дана драстично снизиле ниво воде који је плавио куће и уништавао имовину Батајничана.

Схвативши да од градске СПО власти нема вајде, већ да ће се овај проблем Батајничана протезати у недоглед, радикалско руководство Општине Земун потписало је уговор са водопривредним предузећем „Галовицама“ које је преузело обавезу да непрекидно одржавања канала који су плавили подруме и куће у Батајници. На тај начин ће се спречити да се ниво подземних вода подигне до опасног и запрети изливањем. Руководство Општине Земун очигледно размислило како да реши проблем, иако то није у његовој надлежности, али свесно да то онај ко би требало, а то је градска СПО влада – неће.

Зна се ко је ко

Уосталом о свему томе најбоље говори становници Батајнице.

Мића Загорац, улица Драге Михајловића 78: „Имали смо проблема са подземним водама. Фактички нисмо могли да живимо од те воде. Канали нису били пробијени, неке септичке јаме су се уливале унутра. После тога, Радикална странка у Општини Земун је финансирала прокопавање тих канала и након тога ниво воде се спустио и све је било у реду. Радови су трајали око двадесет дана.

Имали смо и раније проблема, али далеко мање. Веће сметње почеле су пре две-три године када нам је земунско руководство и прискочило у помоћ. Канал

је постојао раније, али је небригом био затрпан, онда су дошле екипе и прокопале и прошириле канал целом дужином, а то је најмање пет километара. Ишли су становници одавде у град, али градска СПО влада није реаговала, а општинска јесте“.

Станислав Станишић, Босанска 31: „Хвала Општини за то што је урадила, ту нема говора, свака част. У каналу нема воде, повукла се. Чуо сам и оцењујем позитивно то што је ново општинско руководство у општини Земун урадило, и асфалтирање и замена прозора на школама и много другог. Град је требало то да уради, али није“.

Бранислав Ристић, Борска 58: „Вода је била увек у баштама, понекад и у кући. Станујем само 15 метара од канала. Обраћао сам се градској власти, али никад нису реаговали. Проблеми са водом датирају десетак година. Онда је општина прокопала канал и ниво је драстично опао. Оног Ђинђића бих ја најрадије... ништа он и њему слични не раде, само нападају оне који раде. Види се на делу ко је ко. Нећете ми веровати, мени се ни унук не би родио у земунској болници, јер нису хтели да приме моју ћерку, кажу нема места, да нисам рекао да ћу звати Шешелја који им је и отворио породилиште“.

Након чишћења поменутих канала, вода ће моћи несметано да циркулише са неометеном пропусном моћи канала, а становници ће моћи мирно да спавају без обзира да ли напољу пада снег или киша захваљујући радикалском руководству Општине Земун.

Драгана Глушац

ОПШТИНСКА ПОМОЋ ЦРКВАМА

У СРБИЈИ НЕ ПОСТОЈЕ БОЉИ ДОМАЋИНИ

Велика рестаурација црквених објеката коју је покренула општинска власт, обухватила је и обе цркве у Батајници, храм Светог Арханђела Гаврила и храм Пресвете Богородице. Новчана средства за ову акцију Општина Земун је издвајала у више наврата, тако да су многи верски објекти поправљени или завршени у доброј мери захваљујући радикалској локалној власти

Освајањем власти у Земуну, српски радикали започели су потпуно нов, рекло би се још невиђен посао. Те 1996. године, тадашњи председник Скупштине општине Земун, др Војислав Шешељ, обећао је да ће сва општинска деловања на територији општине Земун бити јавна,

како би народ Србије могао да оцени радикалску власт. Тада је и Општина Земун проглашена огледном општином, јер су српски радикали на примеру Земуна одлучили да покажу читавој Србији како би уз одговорну и поштenu власт могла да изгледа, ускоро, и Србија. Тако је Зе-

мун од огледне општине, преко радикалског чуда, данас постао најлепши и најсрећенији град, не само у Србији већ можда и на Балкану.

Педесет година учмалости, која је захваљујући Брозовом режиму владала у Земуну, и довела га до танке границе, када небрига и запуштеност прелазе у рину, захваљујући српским радикалима, остаће само у бледим сећањима оних влашћених Брозових следбеника, који су годинама били ушушкани у привилегије једне мрачне власти, која се надвила над Србијом, над Земуну.

Доласком српских радикала на власт, у Земуну се променио однос према верским објектима, који су годинама пропадали и трулили, захваљујући безбожницима из Брозове плејаде. Наиме, председник Општине је заказао сусрет са свим старешинама верских објеката у Земуну, без обзира на вероисповест, и у разговору са њима обећао да ће Општина свима новчано помоћи. Тако је почела велика рестаурација верских храмова. Искрено говорећи, овакав гест председника Општине и целог општинског руководства пријатно је изненадио не само свештена лица већ и Земунце.

Први резултати новчане помоћи намењене светим храмовима врло брзо су постали уочљиви, јер су ова верска светишшта почела да враћају изгубљени сјај.

Општинска помоћ храму Светог Арханђела Гаврила

О томе како је и колико је општинско руководство Земуна помогло верским објектима у Батајници, разговарали смо са протом Игњатом, старешином цркве Светог Арханђела Гаврила.

Прота Игњат је у Батајници нешто више од годину дана. Пре него што је са службом стигао на територију земунске општине, само је слушао приче о томе колико српски радикали помажу верским објектима на територији где врше локалну власт. То га је обрадовало, јер, како каже, понадао се да ће се наша изгубљена вера захваљујући таквим дома-

Општина Земун је бетонирао порту цркве Светог Арханђела Гаврила

ћинима напокон vratiti у наше домове. „Наша православна вера годинама је била гушена на груб начин, потискивањем, забранама посећивања верских храмова, као основним начелима у периоду Титове власти“, сматра прота Игњат. „Наравно такав однос према нашој духовности одразио се безбожјем, па и многим личним недаћама и невољама, али шта ћете, такво је било време. Утолико је данас теже верски описменити народ који је годинама био гуран од сопствене вере. Међутим, направљен је помак, и вера се вратила у домове српских душа“.

О томе шта губитак вере значи за свако свесно биће, по речима проте Игњата, могло би се причати и писати данима, али као човек који жели што мање да се петља у политику, у крајњем случају сматра да време безбожњаштва, које нам је било наметнуто, ипак може бити надокнађено. У смислу верског описмењавања у Батајници, у цркви Светог Арханђела одржавају се часови веронауке, које похађа око сто педесет деце различитог узраста, а у скорој будућности почеће и часови веронауке и за одрасле.

Ипак, политика је годинама већ саставни део нашег живота и макар у разговору са првим комшијама, ми, обичан народ, уз шољицу кафе причамо о њој, критикујемо власт, замерамо, оптужујемо, или подржавамо одређене политичаре. Једноставно, такав је наш српски ментални склоп, волимо да се бавимо политиком. На овакву нашу упадицу прота Игњат је одговорио благим осмехом и одмахивањем руком:

„Политика јесте наш живот, али њу треба да воде само најумнији људи, што подразумева њихову одговорност према држави и народу. Сматрам да није лако бавити се политиком, нарочито у оваквим приликама у којима се налази наша земља, али зато треба бирати оне најумније политичаре да буду наши представници“. По речима проте Игњата, политичари осим памети и знања морају да буду обдарени и стрпљивошћу, духовитошћу, али уз све набројано неопходна је и политичка доследност. О политичким приликама и неприликама не може се тек тако разговарати, али о ономе шта је урађено и изграђено у општини Земун, за релативно кратко време од када су српски радикали вршиоци локалне власти у Земуњу, прота Игњат, имао је само речи похвале.

„Сасвим је сигурно да још ниједна власт на локалном нивоу, па ни на вишем, није више урадила од српских радикала по питању сређивања и решавања некаквих основних животних, градских услова. Такође сматрам да су српски радикали, од када су освојили власт у Земуњу, направили неколико изузетних потеза, пре свега мислим на велике новчане помоћи, које годинама дају за поправке и санације свих верских објеката у Земуњу, не правећи разлике у смислу вероисповести. Друго, захваљујући таквом домаћинском односу према црквама, житељи Земуна, показали су потребу да се врате вери, чешће обилазе верске храмове, интерсују се за религију, своју веру. Захваљујући томе,

почело је верско описмењавање народа, а тиме се враћа сигурност у наше унутрашње биће.

Нови храм Пресвете Богородице

„Општина Земун до сада је дала доста новца за поправку верских објеката, конкретно за цркву Светог Арханђела, али и за изградњу новог храма у Батајници, посвећеног Пресветој Богородици. Ето, рећи ћу да је Општина Земун само прошле године дала, у једном потезу, више од десет хиљада марака. Заиста, одговорно тврдим да у Србији, осим српских радикала не постоје бољи домаћини, и то у сваком погледу.“

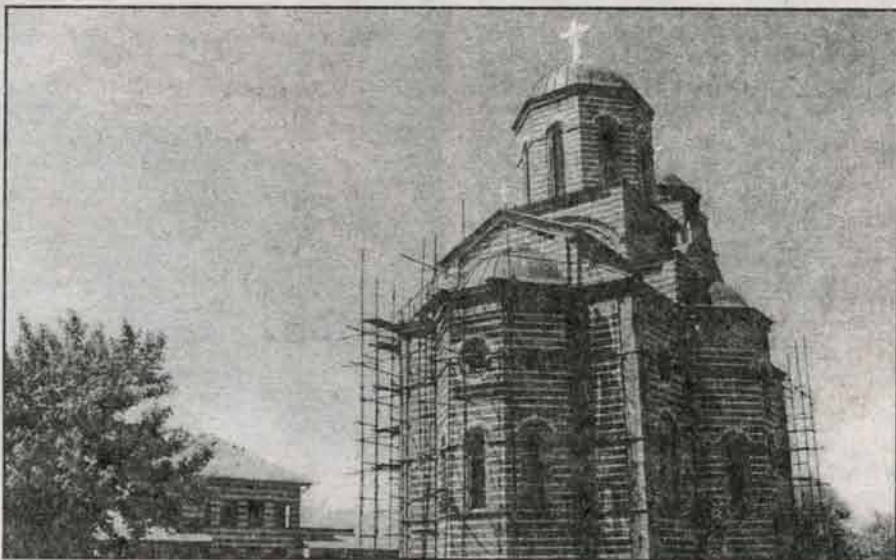
Лепо је имати тако одговорне и младе људе на власти, па макар то било и на локалном нивоу. Мислим да се још није догодило да је неко од свештених лица тражио новчану помоћ од Општине, и да је био одбијен. Наравно, не може се са тим добијеним новцем поправити у тренутку све оно што је зуб времена нагризао годинама, али, макар се може санирати, зауставити. Овакву власт каква је у Зе-

муну, не могу да гледам кроз политику, јер, једноставно, за мене је то нешто сасвим друго, много различито од ниског политиканства. Ова земунска власт је домаћинска и одговорна, а сада што је много нагомиланих проблема, који се не могу решити преко ноћи, већ њихово решавање захтева систематски рад, нису криви ни српски радикали, али ни овај јадни српски народ. Ипак, захваљујући одговорној и вредној власти какви су српски радикали, народу се вратила вера у будућност“.

Прота Игњат није дуго парох у батајничкој цркви Светог Арханђела, тако да није са сигурношћу могао да тврди да ли је Општина Земун пре његовог доласка дала више од двеста хиљада динара новчане помоћи православним црквама у Батајници, али, каже како је сигуран да није дала мање.

Захваљујући бризи и домаћинском односу српских радикала који врше власт на локалном нивоу Земуна, многе цркве су поправљене, неке се граде, али још једно је сигурно – српском народу се враћа вера на најлепши начин, и то у доброј мери захваљујући локалној власти Земуна.

Јасминка Олујић

Општински новац стигао је у тренутку када су завршавани радови на цркви Пресвете Богородице

ОПШТИНА ЗЕМУН УПРАВЉА ГРОБЉЕМ У БАТАЈНИЦИ

САВЕСТАН РАД СВИХ ЗАПОСЛЕНИХ

Бетониране пешачке стазе, постављена ограда, уређен санитарни чвор, постављена јавна чесма, а ускоро и нова капела на гробљу у Батајници

Управа гробља налази се у центру Батајнице, преко пута цркве. Иначе, ово одељење ради у склопу Јавног предузећа „ЗИПС“ (Земунски информативно пословни систем). Управник батајничког, али и свих сеоских гробља која припадају Земуну је Тодор Лазић, који углавном своје радно време проводи на терену, обилазећи гробља, јер је „држање свих проблема под контролом неопходно“, наглашава на почетку разговора овај млади човек.

„Проблема увек има, али они се морају решавати брзо и ефикасно, и свако њихово гомилање представља објективну опасност, која у крајњем случају, као последицу оставља несређено стање. Ово је таква служба која, ако ни због чега другог, оно због поштовања мртвих, не трпи алкавост и немарност у раду, а донекле и показује какав однос запослени имају према туђем болу и невољи. Овај посао није лако радити, јер је природа посла таква.

Како ради Управа гробља

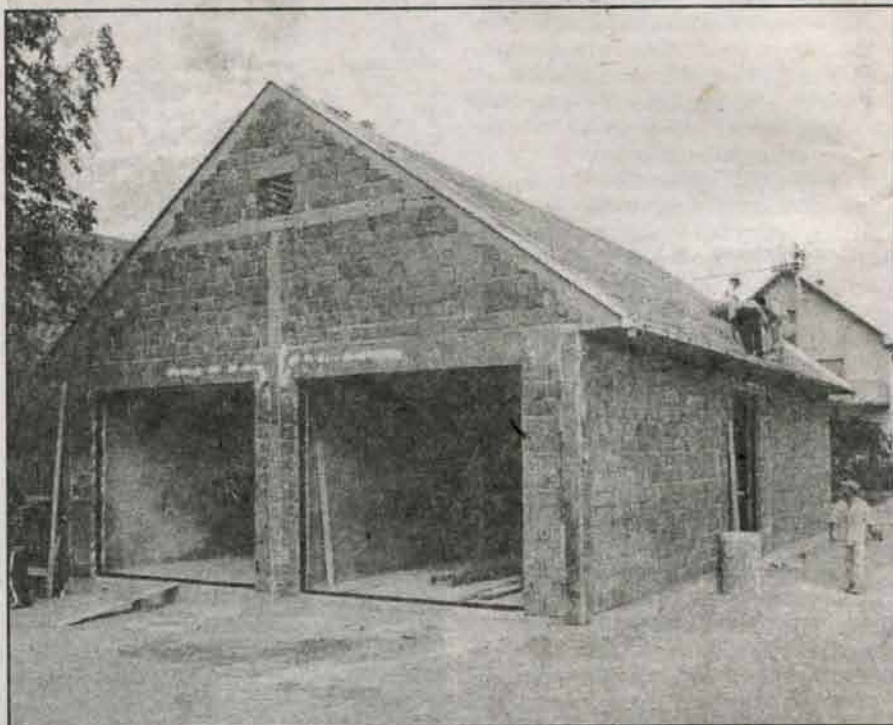
Дакле, рад у Управи гробља није ни једноставан ни лак, чак ни на први поглед.

„По преузимању власти у Земуну, српски радикали су укинули рад месних заједница у земунским селима, и тако су сва сеоска гробља потпала под надлежност тадашњег јавног предузећа „Пословни простор“, односно данашњег Јавног предузећа ЗИПС. Тада је и формирана ова служба.

„Затечено стање на сеоским гробљима углавном је било алармантно и поражавајуће. Није било времена за чекање и неко одуговлачење, немар и неодговорност запослених не може се правдати празним и прозачним извињењима.

Улагање је обавеза сваке добре власти

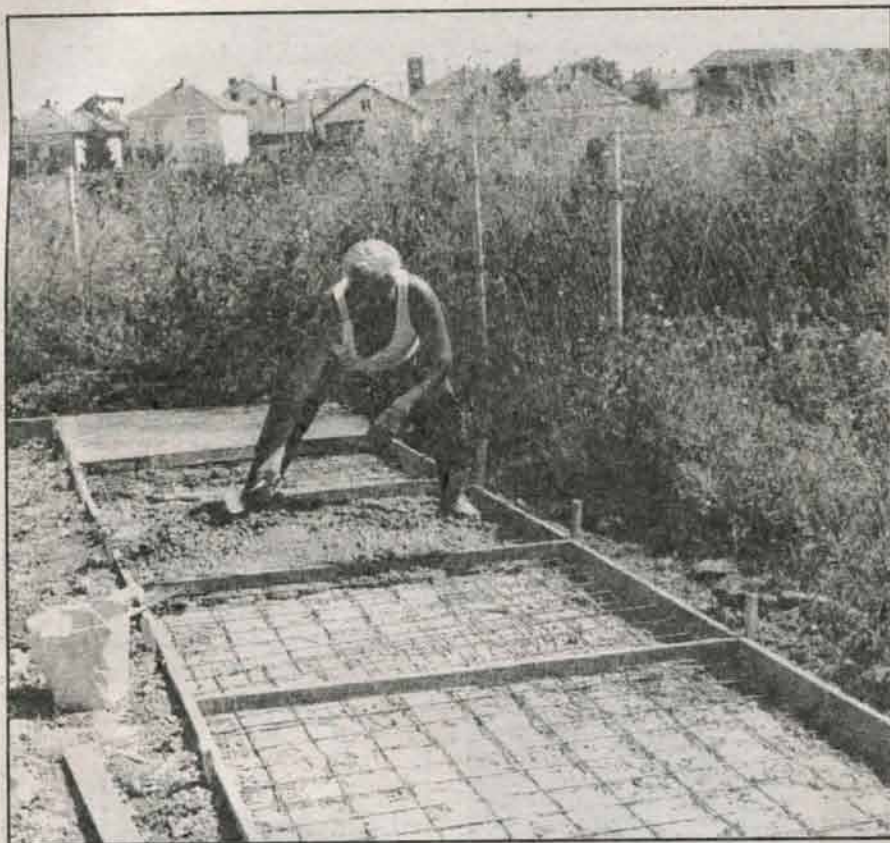
„Дакле, одмах смо сагледали ситуацију и закључили како су неопходне одређене инвестиције на већини сеоских гробља, како би се затечено стање што пре побољшало. Једна од првих наших инвестиција била је намењена батајничком гробљу. Наиме, потребе су налагале проширење гробља у Батајници. Следећи,

Нова капела убрзано се гради на месту дотрајале

Стара капела, која је срушена, пре доласка нове општинске власти није ни одржавана

На гробљу је направљено близу километар бетонских стаза

готово упоредни корак био је постављање оградe око гробља, у дужини од око 108 метара; цена радова је била 43.182,37 динара, и то је рађено у мају 1997. године, тако да је ова цифра била заиста велика инвестиција. Довољно је погледати девизни курс у том периоду, па да се схвати о каквом улагању је реч.

У савременим условима живота готово је незамисливо гробље без воде и чешме, а таква ситуација је била на батајничком гробљу. Значи, морали смо да саградимо чесму, а потребе и услови су такође налагали да ископамо и септичку јаму,

како би запослени, и људи који дођу у обилазак гробља, имали обезбеђен и санитарни чвор. Након неколико месеци, оградил смо и други део гробља у Батајници, у дужини од 188 метара. Цена тих радова је износила 42.594,40 динара. И ови радови су извођени 1997. године. Тако да је данас цело батајничко гробље ограђено", истиче управник Лазић.

Међутим, да би све било онако како радикалско општинско руководство жели, гробље у Батајници је пре било каквих радова морало да буде очишћено од разноразних отпадака, годинама нагомилан

ваних, и изгледа, никога није забрињавало осим житеље Батајнице.

Нови део батајничког гробља се простире на око три хектара. Било је ту доста посла, јер након чишћења ваљало је покости годинама некошеноу траву, односно коров. Затим је Управа овог гробља поравнала читав овај терен. О свим тим радовима управник гробља, Тодор Лазић рекао је и следеће:

Изградња нове капеле

„Дакле, ми смо још тада направити техничку документацију са планом проширења гробља, јер је било немогуће радити тако одговорне ствари напамет и стихијски. Добро је да смо тако поступили, јер након детаљног и темељног сагледавања и упоређивања терена и новонаправљеног плана, морали смо да одустанемо у једном делу од предвиђеног плана, јер архитекта који је радио то проширење и цртао скицу гробља, није запазио да на гробљу постоји канализациона мрежа. Када смо обишли терен предвиђен за проширење гробља, установили смо да кроз гробље пролази канализација, и било је сасвим јасно да се у једном делу од предвиђеног, и већ урађеног плана, морало одустати. Преко канализације смо избетонирали стазу. Наши претходници о томе нису водили рачуна, и догодило се да је неколицина гробова тачно изнад канализације.

Управа гробља је сама направила план проширења гробља, придржавајући се основних архитектонских и грађевинских правила, али и потреба људи који посећују гробове својих покојника.

„Прве бетонске стазе израђене на батајничком гробљу износиле су укупно око 300 метара. Вредност тих радова је била негде око 27.300 динара, а радове је извођила „Београдња“; то је било 1997. године, у септембру месецу.

„После извесног времена поново се указала потреба да наставимо са изградњом бетонских стаза на гробљу. Значи, тада смо изградили још 300 метара стаза. Укупно смо у периоду од 1997. до 1999. године само на батајничком гробљу изградили 600 метара бетонских стаза, али не смемо заборавити да је неким нашим плановима предвиђеним за ово гробље умногоме засметало НАТО бомбардовање.

„Ових дана, поново се врши поравнање још једног дела земље, намењеног проширењу гробља. Такође, ваља споменути и то да ће кроз неколико дана започети изградња нове, савремене капеле коју мора да има свако велико гробље, такође, ту је и изградња нових бетонских стаза, као и евентуалне поправке које прате свако проширење гробља. Евентуално, разговарали смо и о томе да гробље осветлимо, тако да ће и то бити једна од новина, коју смо предвидели за 2000. годину.

„Ово гробље, старо и ново, које се налазе једно поред другог, простире се на око 5,5 хектара, и нема више места за евентуална даљња проширења. Општина Земун је као наш оснивач и материјално помогла у изградњи и сређивању гробља, јер се општинско руководство понаша одговорније од претходног.”

Јасмишка Олујић

РЕЗУЛТАТИ РАДА ОПШТИНСКЕ ВЛАСТИ У УТРИНОВЦИМА

ВОДОВОД СТИГАО ПРВО ДО УТРИНОВАЦА

Изградња водовода у свим деловима земунске општине била је први велики задатак радикалске власти. Уговор између Општине Земун и „Београдског водовода и канализације” потписан је 10. марта 1997. године, а радови на водоводном прстену дужине од преко 40 километара завршени су 20. маја те исте године. Прво је завршен крак водовода, дужине 6.850 метара, од Батајнице до Утриноваца

Водоводни прстен је брзо завршен јер су радови били под сталним надзором тадашњег општинског руководства

Иако су Општина Земун и „Београдски водовод и канализација” потписали уговор којим „Београдски водовод и канализација” преузима на управљање и одржавање изграђену водоводну мрежу, укључујући и станицу за дохлорисавање између Јакова и Бечмена, градска вода још није потекла из чесми. То је још један пример како власт града Београда покушава да, преко леђа обичних грађана, омаловажи све резултате радикалске власти у Земуну

400-28/2000
 Бр. 544/01
 у Београду

Уговорне стране:

1. Скупштина општине Земун из Земуна, Трг победе 1, коју заступа председник Извршног одбора Миодраг Васић.
2. Јавно предузеће "ЗНПС" из Земуна, Трг победе 1, које заступа директор Момир Марковић.
3. ЈКП "Београдски водовод и канализација" из Београда, које заступа генерални директор Предраг Ускоковић.

Предмет уговора: Преузимање на одржавање и управљање локалних водовода на територији Општине Земун у насељеним местима Петровчић, Бечмена, Јаково, Прогар, Магистралног водовода од Батајнице до Угринаваца, Магистралног водовода Сурчин-Бечмен-Петровчић, Магистралног водовода Сурчин-Јаково-Бољевци-Прогар, водовода у насељу Плави хоризонт, водоводне и канализацијске мреже у насељу Вачки Пловњик, водоводне мреже за Грисвац и Бусије у к.о. Угринавци, станице за дохлорисање.

Члан 1.

Општина Земун је поверила ЈП "ЗНПС" Земун управљање и одржавање локалних водовода на територији Општине Земун и инвестирала изградњу:

- Магистралног водовода од Батајнице до Угринаваца;
- Магистралног водовода Сурчин-Бечмен-Петровчић;
- Магистралног водовода Сурчин-Јаково-Бољевци-Прогар;
- Водовода у насељу Плави хоризонт;
- Водоводне и канализационе мреже у насељу Вачки Пловњик;
- Водоводне мреже за Грисвац и Бусије у к.о. Угринавци;
- Станице за дохлорисање.

Члан 2.

Јавно комунално предузеће "Београдски водовод и канализација" преузима на управљање и одржавање локалне водоводне мреже које је изградила Општина Земун, поменуто у члану 1. Уговора.

Јавно предузеће "ЗНПС" се обавезује да преда постојећу документацију изградњеног стања водоводне и канализационе мреже као и објеката који су предмет Уговора.

2.

Члан 3.

Јавно комунално предузеће "Београдски водовод и канализација" се обавезује да локалне водоводе из предмета уговора у насељима која преузима, приклучи на градски систем водоснабдевања, као и стављање у функцију и прикључење на градски систем осталих објеката који су предмет уговора.

Јавно предузеће "ЗНПС" се обавезује да преда ЈКП "Београдски водовод и канализација" потребну документацију за преузимање послова наплате утроба воде.

Члан 4.

Општина Земун је сагласна да објекти из предмета уговора буду у фонду основних средстава ЈКП "Београдски водовод и канализација", и да не тражи накнаду за уложена средства у изградњу ових објеката.

Члан 5.

Обавезује се ЈКП "Београдски водовод и канализација" да преузме четири радника ЈП "ЗНПС" који обављају послове одржавања локалних водовода.

Члан 6.

Све евентуалне спорове који би настали по овом Уговору уговорне стране ће решавати споразумно, а у случају спора призивају надлежност Суда у Београду.

Члан 7.

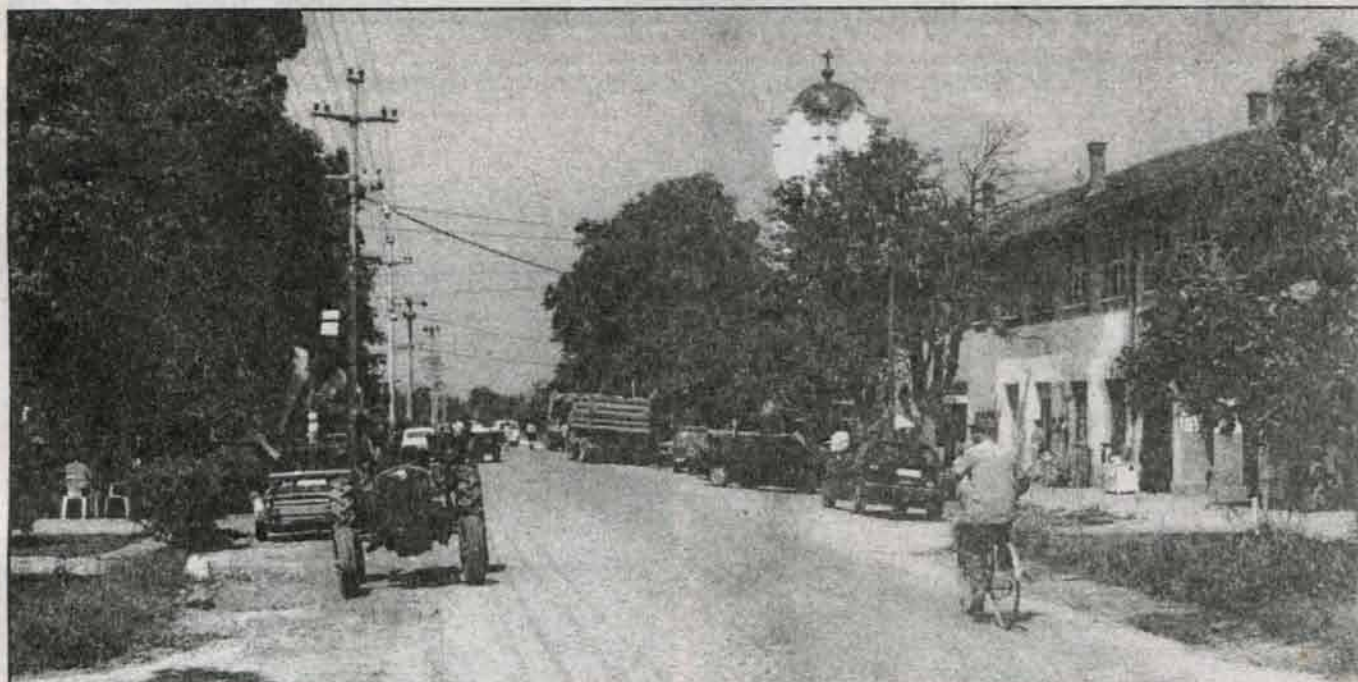
Уговор је закључен у Земуну 5. маја 2000. године у 6 (шест) истоветних примерака, од којих по 2 (два) за сваку уговорну страну.

ОПШТИНА ЗЕМУН
 Председник Извршног одбора
 Миодраг Васић

ЈП "ЗНПС"
 Директор
 Момир Марковић

ОПШТИНА ЗЕМУН
 Генерални директор
 Предраг Ускоковић

Факсимил уговора из којег се јасно види да је Општина Земун предала, у технички исправном стању, читав водоводни систем који је изградила иако то није обавеза локалне власти

Градска вода ће кад-тад потећи Угринавцима, зато је гаранција чврста политика Српске радикалне странке

У ЗЕМУНУ ГРАЂЕВИНСКА СЕЗОНА ТРАЈЕ 12 МЕСЕЦИ

ОПШТИНА УРЕДИЛА УЛИЦЕ УТРИНОВАЦА

На само неколико дана уочи нове 1998. године у Утриновцима је почело уређење и асфалтирање улица. Првим уговором, који је потписала Општина Земун са извођачем радова, обухваћено је седам улица. Нешто касније Општина је финансирала уређење још 5 улица

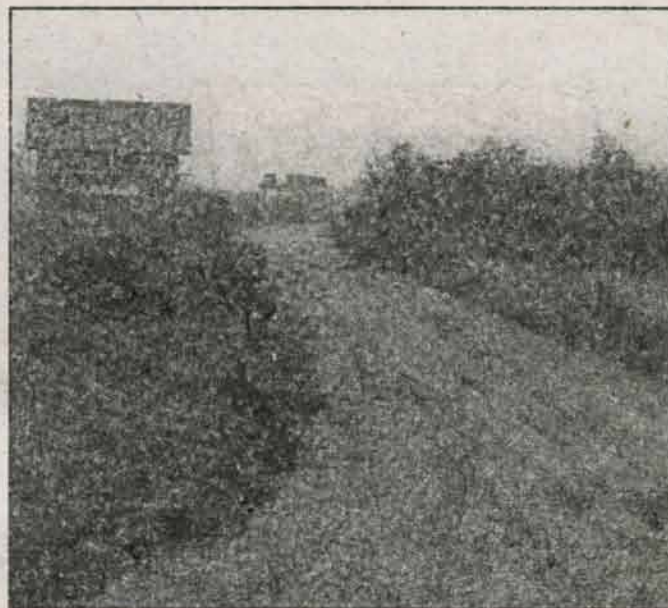

Оваквим призорима у Утриновцима дошао је крај тек када су српски радикали преузели управљање Општином Земун. Претходна општинска власт није се освртала на молбе грађана овог дела нашег града

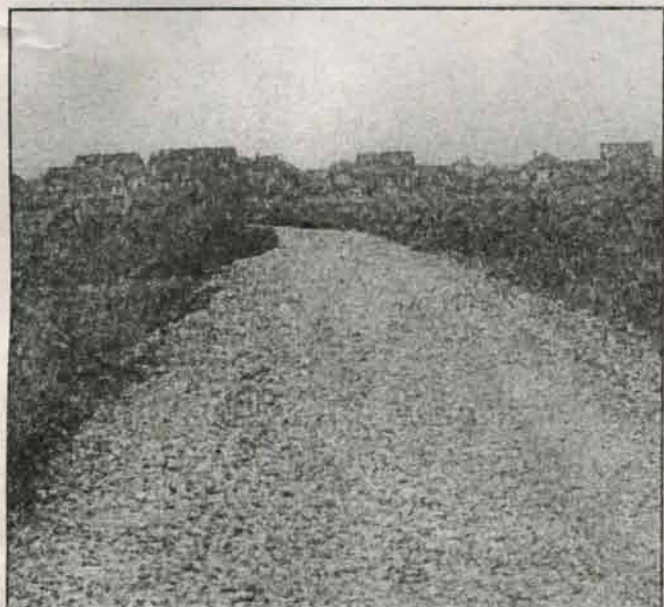

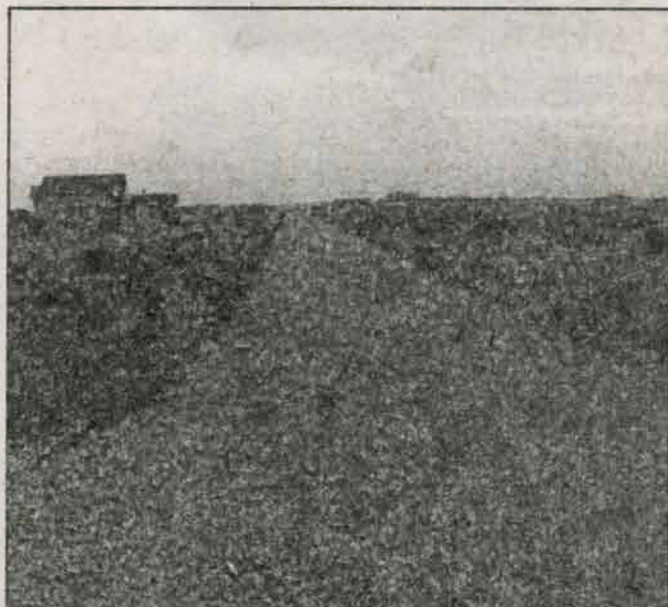
22. Нова

34. нова

35. нова

36. нова

37. нова

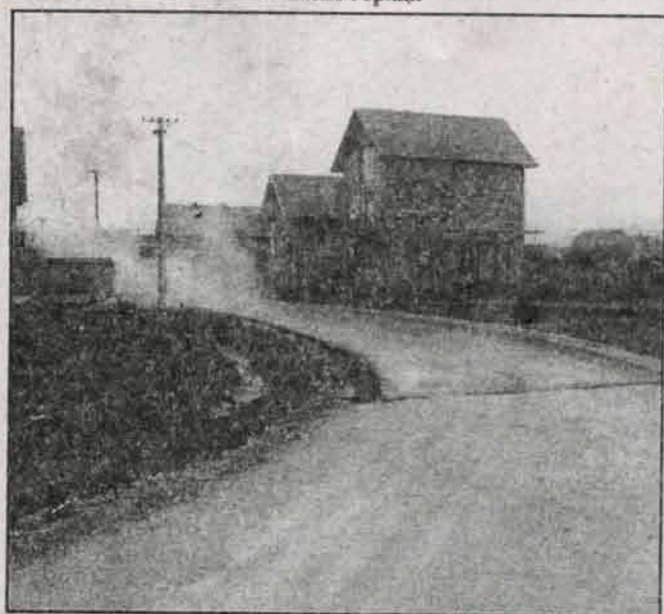
7. августа

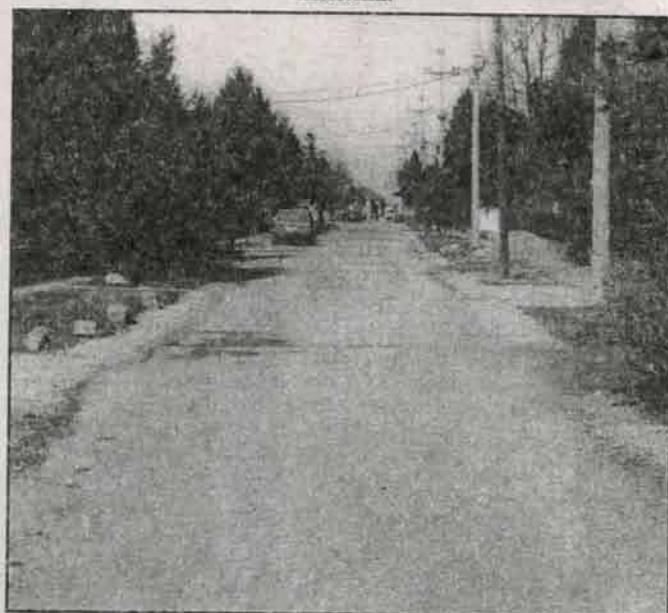
99 палих бораца

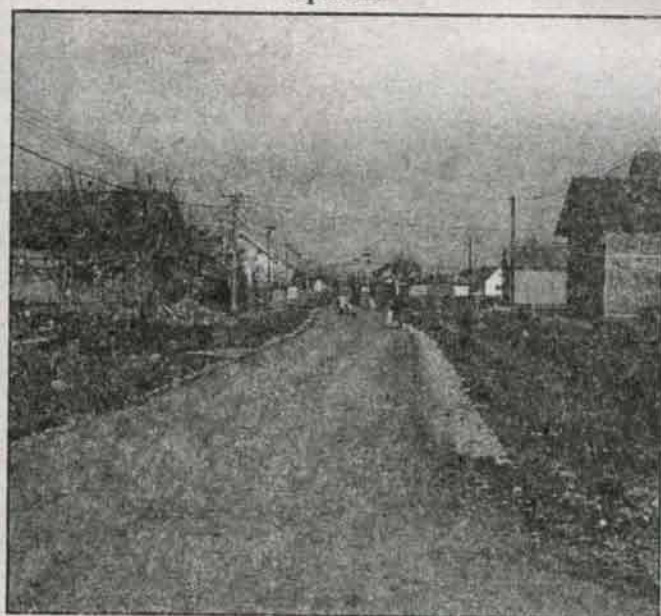
Школска

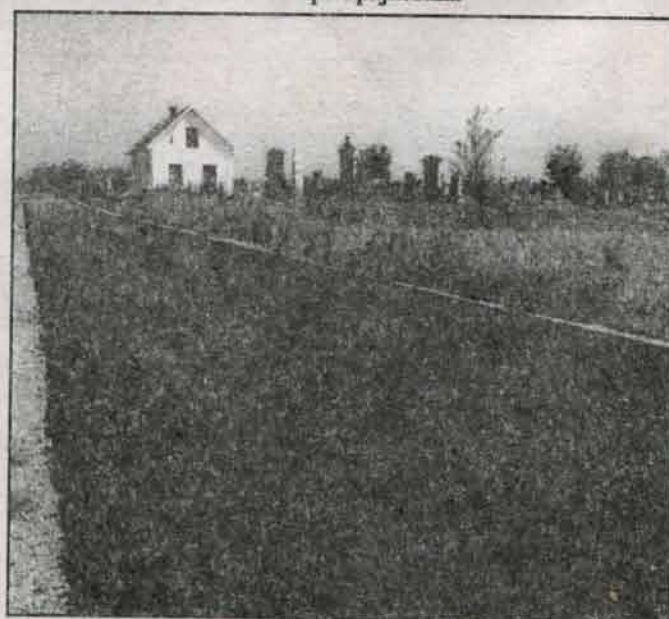
Сремска

Тихомира Трајковића

Ударне десетине

Гробљанска

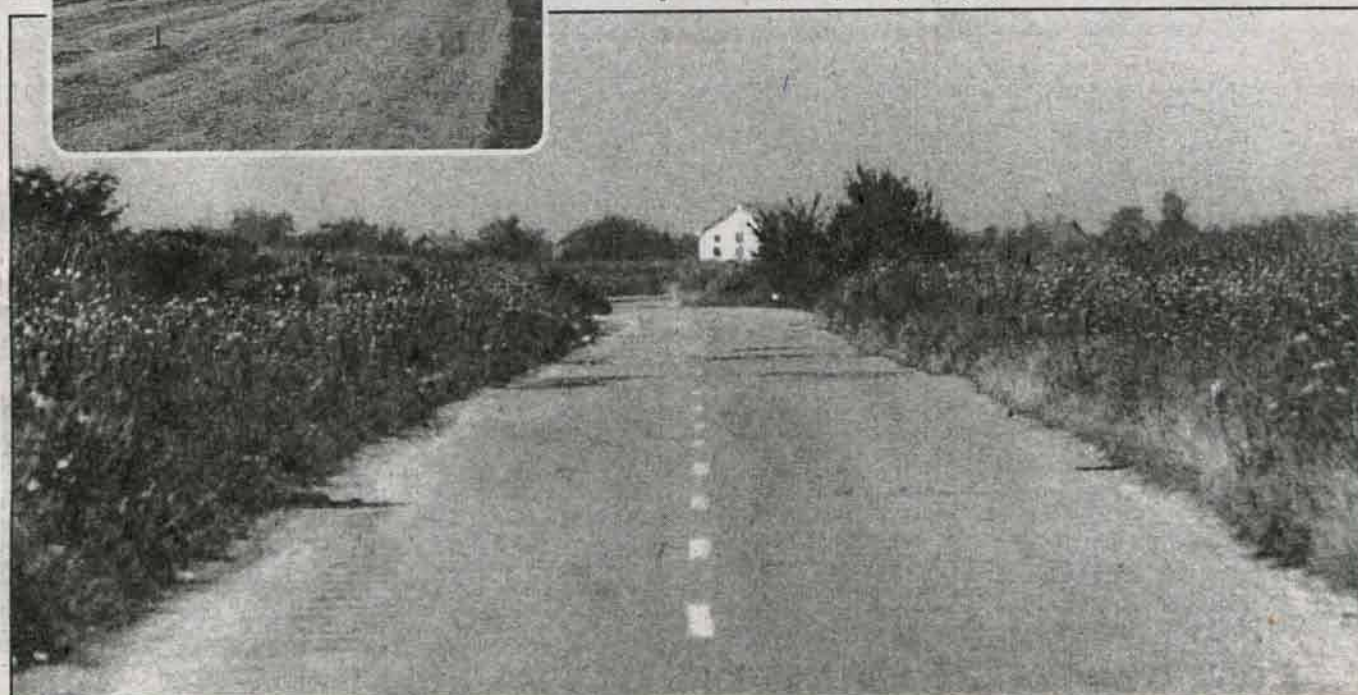
АСФАЛТИРАН ЛОКАЛНИ ПУТ ОД УТРИНОВАЦА ДО КРЊЕШЕВАЦА

АСФАЛТ ПРЕКО ОПШТИНСКЕ МЕЂЕ

Општина Земун је асфалтирала, иако јој то није обавеза, пут којим се од Утриноваца стиже до суседног места Крњешевци, које се налази у општини Стара Пазова

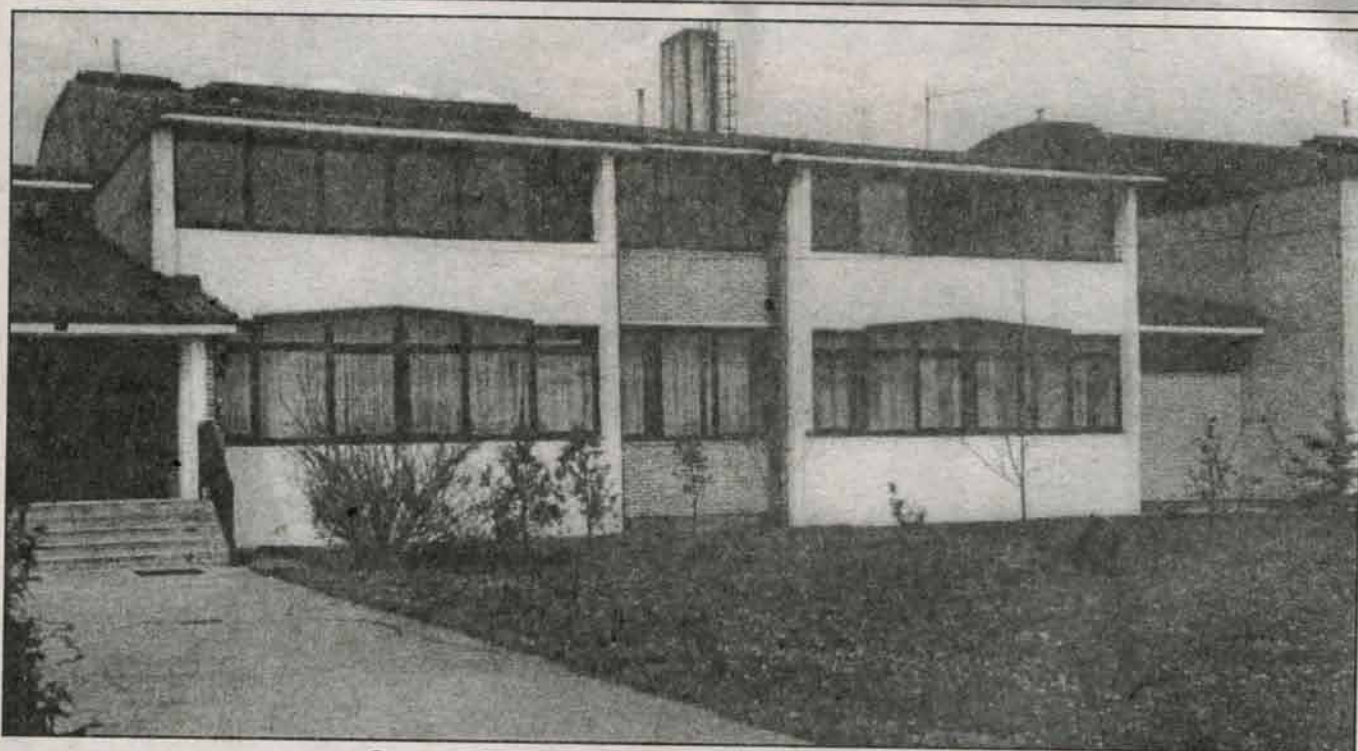
Овај локални пут асфалтиран је у дужини од око два километра

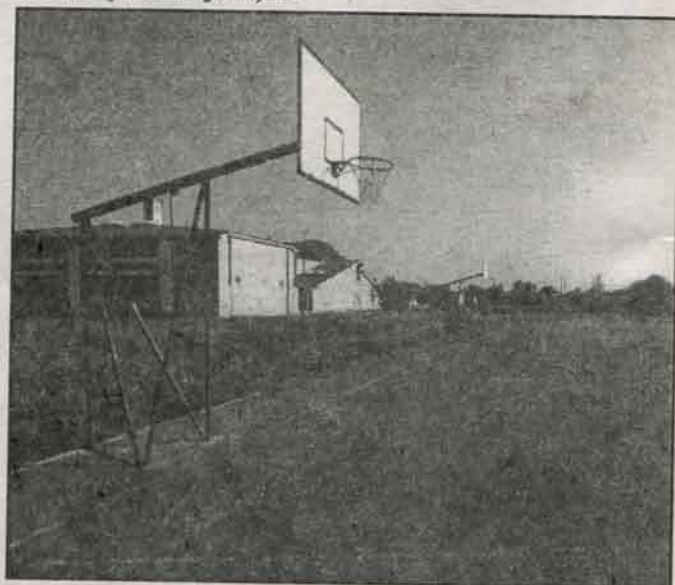
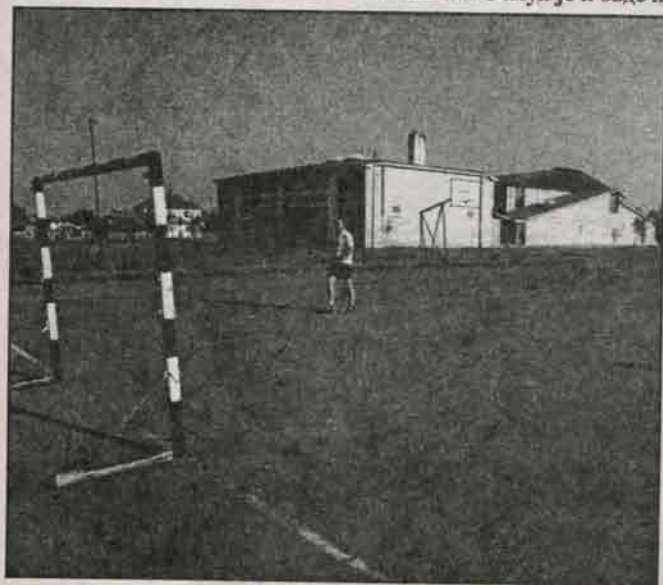
ОПШТИНСКА ПОМОЋ ШКОЛИ „СТАНКО МАРИЋ” У УТРИНОВЦИМА

ОПШТИНСКИ ПОКЛОН ЂАЦИМА УТРИНОВАЦА

Изградњу спортског терена и асфалтирање прилаза овој основној школи финансирао је Општина Земун

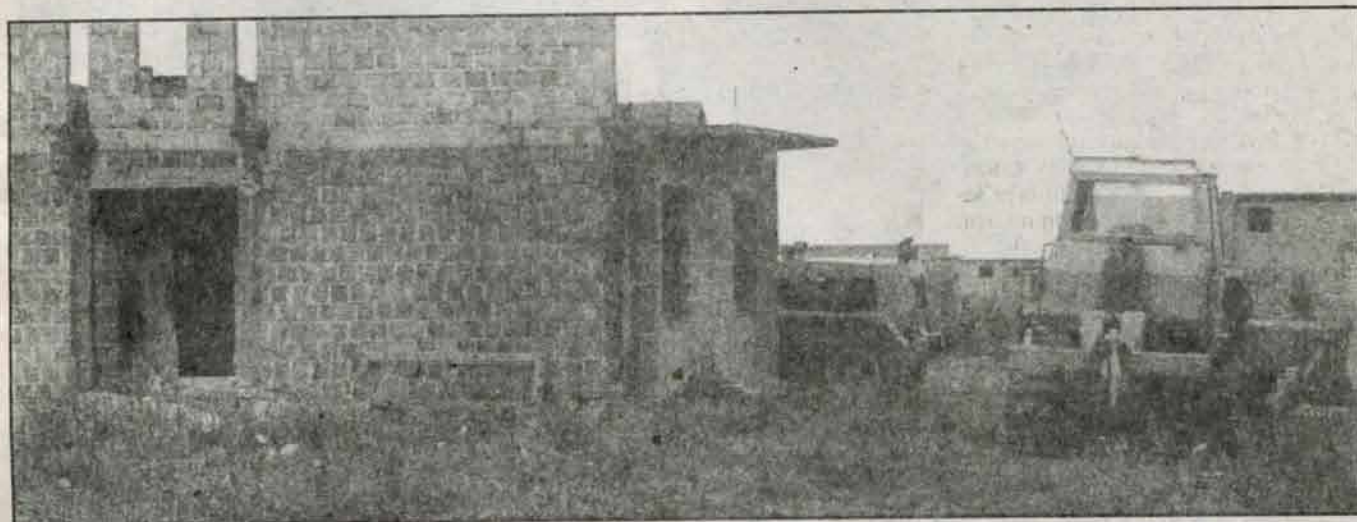
Општина Земун је и овде показала да брине о најмлађима

У школском дворништу може да се игра кошарка и мали фудбал

УСТУПЉЕНЕ ОПШТИНСКЕ ПАРЦЕЛЕ У УТРИНОВЦИМА

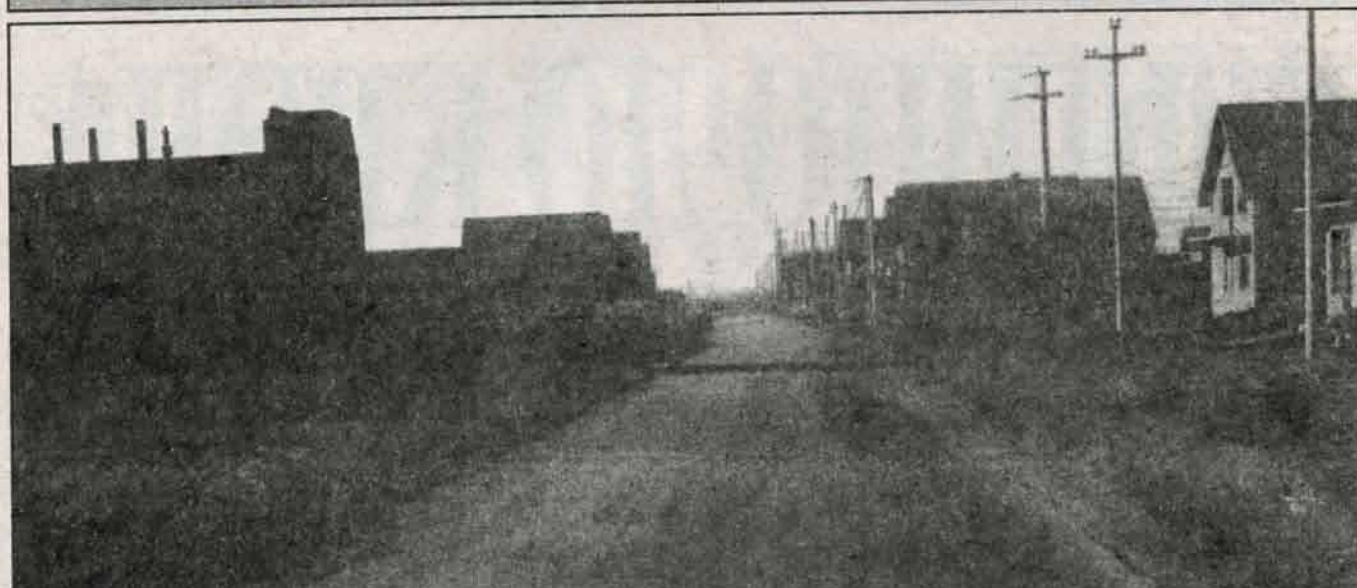
ЈЕФТИНО ДО КРОВА

Општина Земун је у Утриновцима уступила 149 плацева. У то време цена једног квадратног метра износила је 15 динара, што је заиста симболична сума. Тако добијен новац уложен је у инфраструктуру, а до крова над главом дошли су сви они грађани који нису имали решено стамбено питање

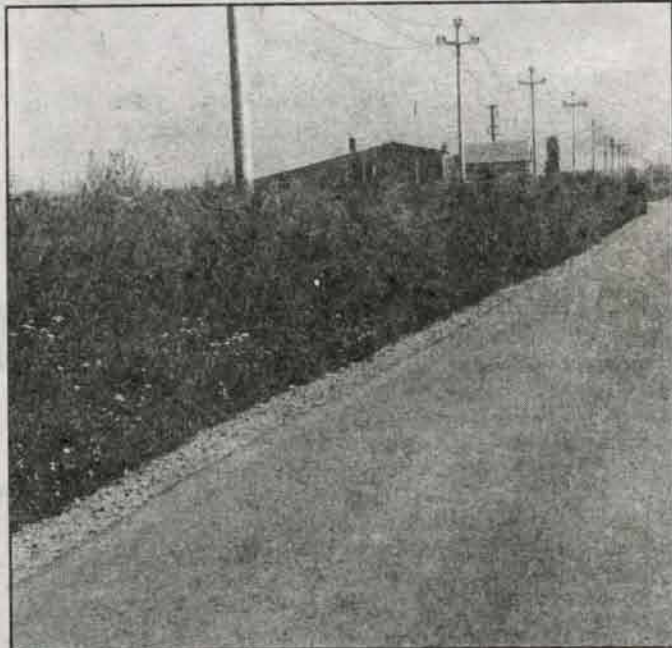
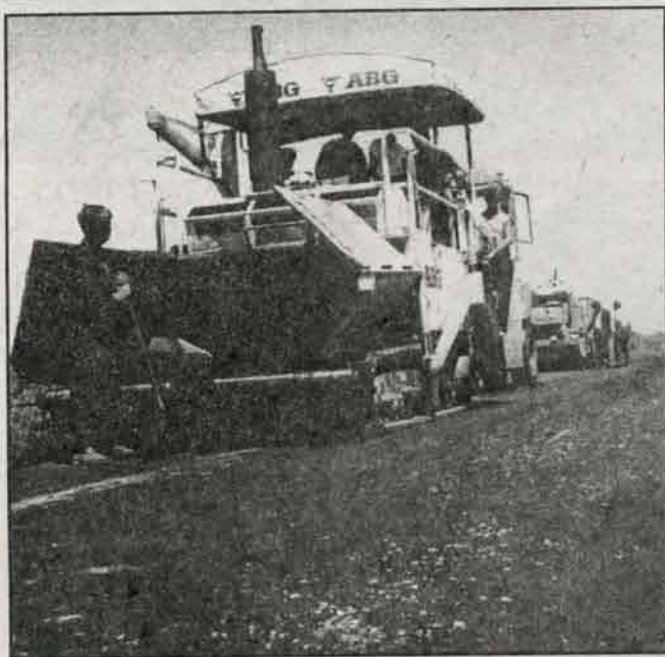

БУСИЈЕ, НАСЕЉЕ УМЕСТО ДЕПОНИЈЕ

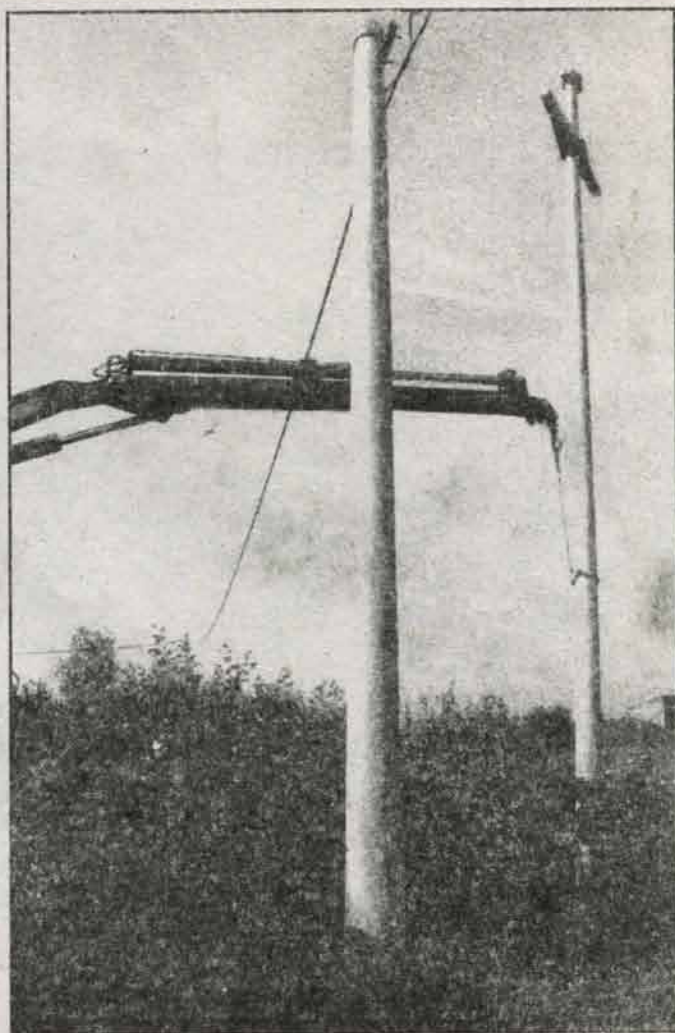
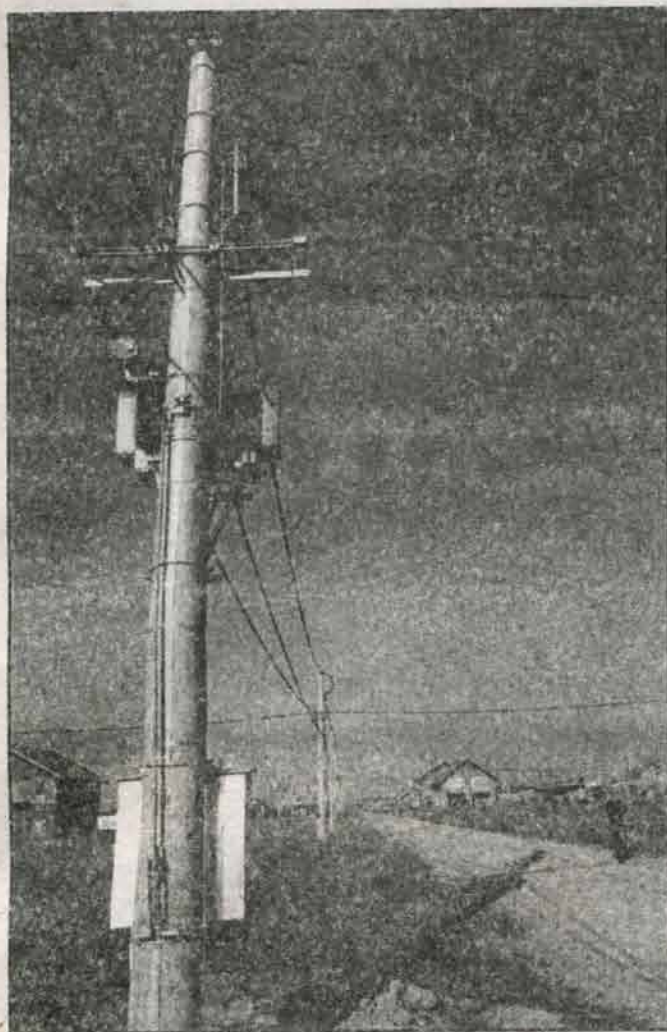

УСПЕШАН ПРОЈЕКАТ ОПШТИНЕ ЗЕМУН

Између Батајнице и Угриноваца, у непосредној близини аутопута, на око 1.300 плацева простире се насеље Бусије. Највећи број кућа је већ изграђен и усељен, а просечна величина парцела на којима се ове куће налазе је око пет ари. Радикалска власт Општине Земун је одмах после локалних избора приступила парцелисању и изради пројекта за ово насеље. На тај начин је спречена несавесна градска власт да у овом делу Земуна отвори још једну депонију. Што је још лепше, по заиста симболичној цени, свој кров над главом пронашао је велики број наших суграђана. Општина Земун наставља да се брине за своје насеље, пре свега инвестирајући у неопходну инфраструктуру

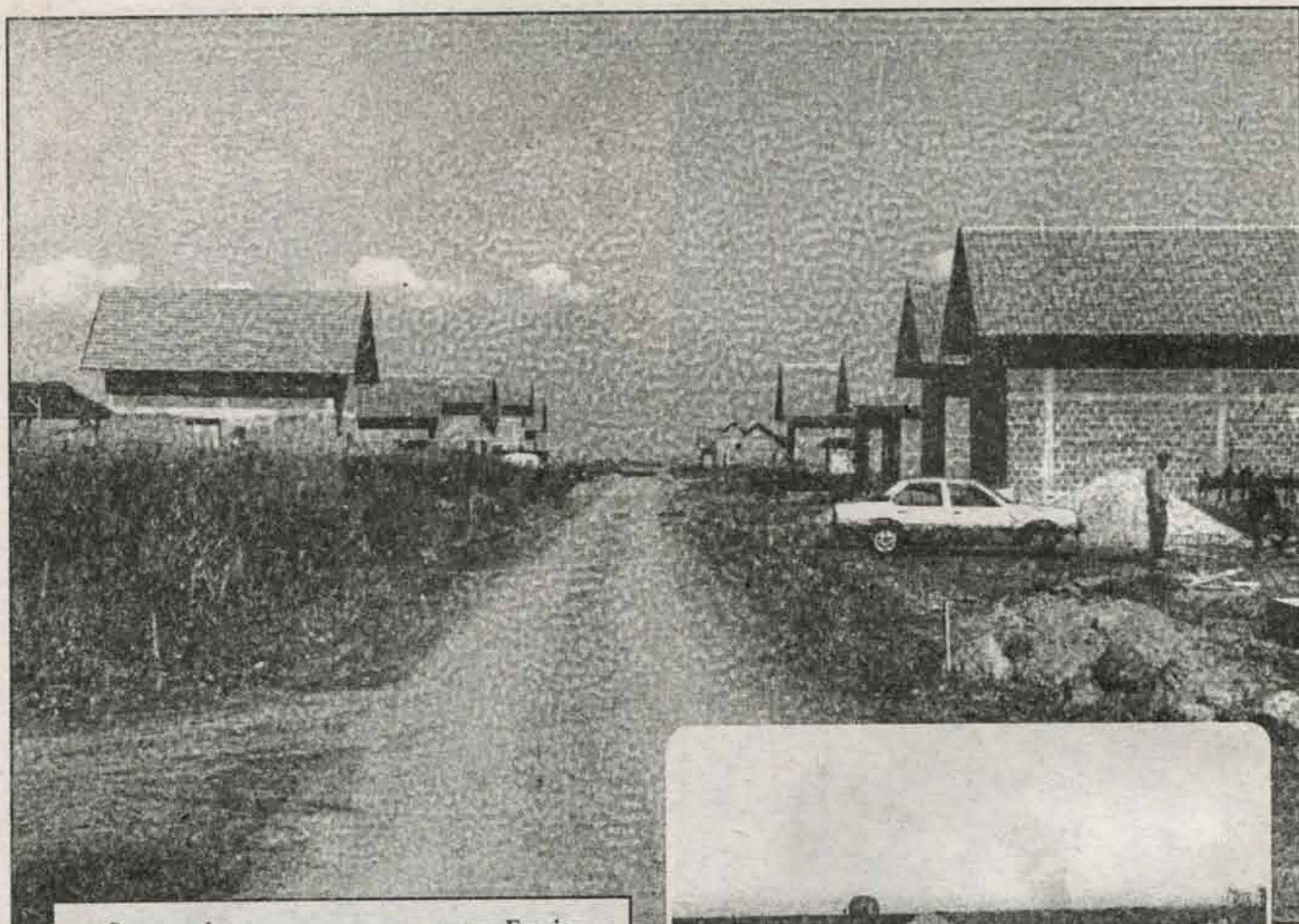
Општина Земун је прво асфалтирала прилазни пут до Бусија у дужини од једног километра

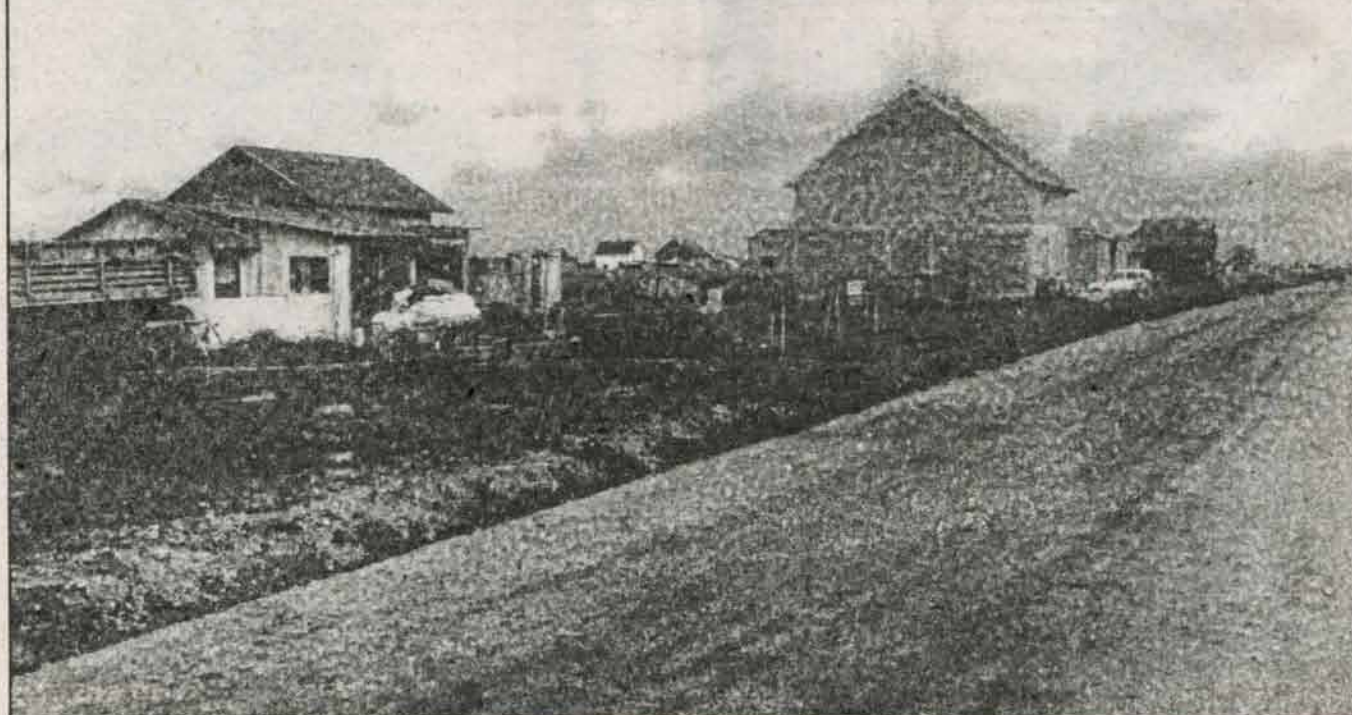
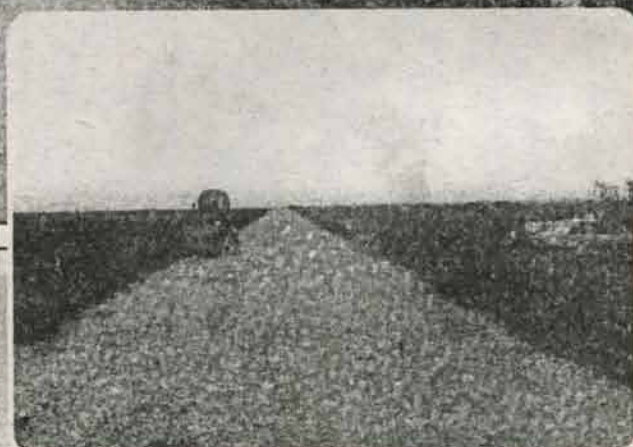
У току је електрификација читавог насеља. Радови се изводе по највишим светским стандардима

У центар насеља је доведена градска вода. Изграђен је крак водовода дужине једног километра

Општина је уредила све улице у насељу Бусије,
постављена је тврда подлога која се редовно одржава

Овако је почело: уместо депоније која је претила еколошким загађењем читавом Београду, никло је насеље у којем су већина становника избеглице са окупираних српских територија. Др Војислав Шешељ је често долазио у Бусије да се директно увери у оно што је требало да ради

21. АВГУСТ 2000. ГОДИНЕ: ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ ГОСТ ТВ ЛЕСКОВАЦ

НЕМА КОМПРОМИСА СА СЕПАРАТИСТИМА

Др Шешељ: „Бедници из проамеричких странака који се бусају у прса својим пријатељством са НАТО, хвале се ако добију по неколико тона мазута или битума. Ту пркавицу с времена на време им пошаљу у неки од градова, да им замажу очи. Нико паре не даје, нико паре не поклања. И зато не вреди губити време чекајући да дођу стране донације или кредити”

● Добро вече, поштовани гледаоци. Скоро три године прошло је од формирања Владе народног јединства. Довољно дуг и веома тежак период за српски народ у којем је он био притиснут најжешћим санкцијама, преживео 78 дана бомбардовања, а након тога приону обнову порушеног и развоју земље. О свему што се у том периоду дешавало, као и о наредним активностима Владе, разговараћемо вечерас са др Војиславом Шешељем, потпредседником Владе Републике Србије. Др Шешељ, добро вече и добро дошли у Лесковац.

Др Шешељ: Добро вече и боље вас нашао.

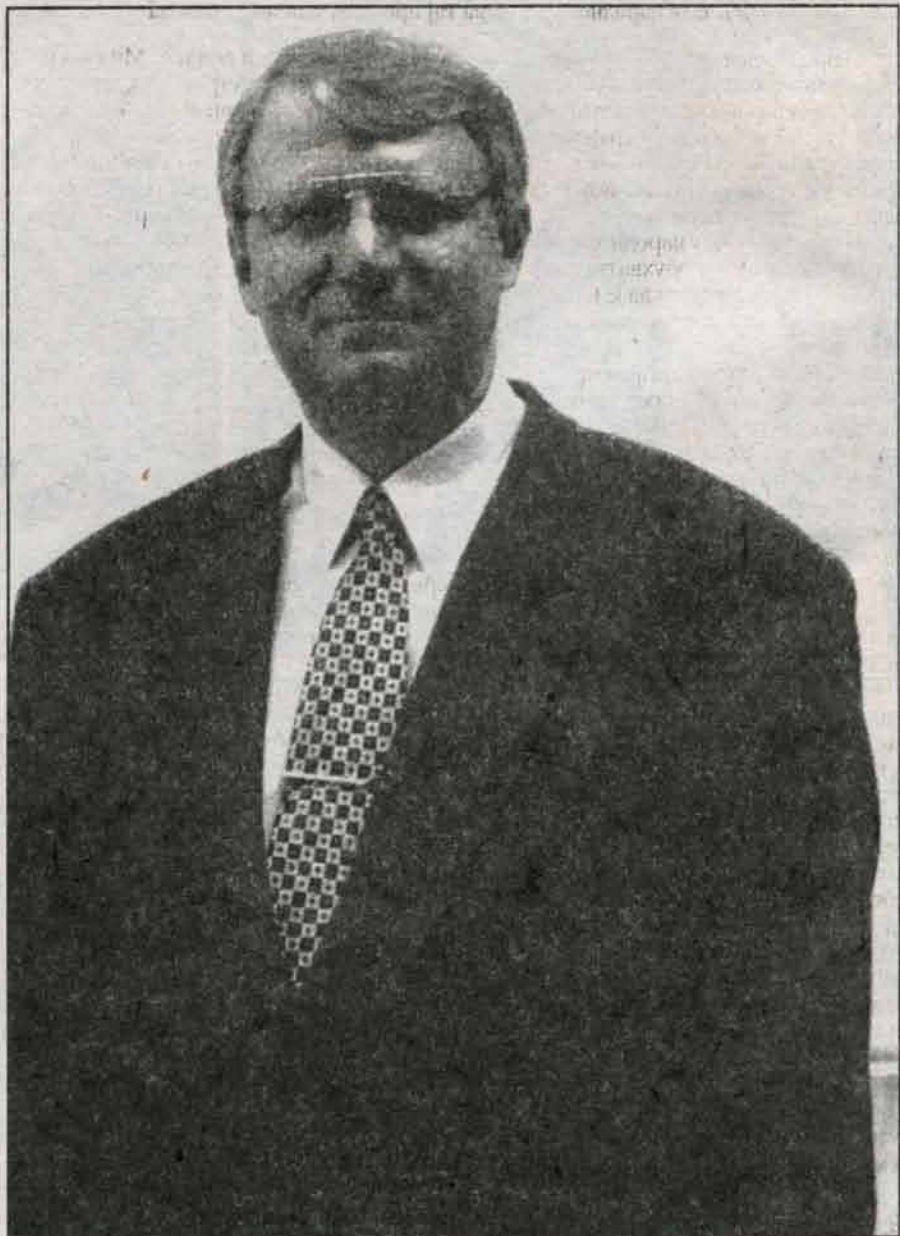
● Како сте путовали, данас је било јако вруће? Чули смо да сте пре доласка у наш студио прошетали градом. Шта сте приметили? Шта сте запазили?

Др Шешељ: Прошетао сам центром Лесковца, то урадим сваки пут када дођем у ваш град јер ми се, једноставно, Лесковац много свиђа. Запазио сам одмах по доласку, посетио сам Општински одбор Српске радикалне странке, да наша странка све више јача. Све више има и чланова и активиста. А у самом Лесковцу је расположење према српским радикалима све боље и боље. И то је оно што ме испуњава оптимизмом пред ове изборе.

● Почнимо вечерашњи разговор са једним вашим освртом на време откако је формирана Влада народног јединства. Шта је све било у плану од како је формирана Влада, а шта је од тога урађено због околности које су диктирале рад Владе?

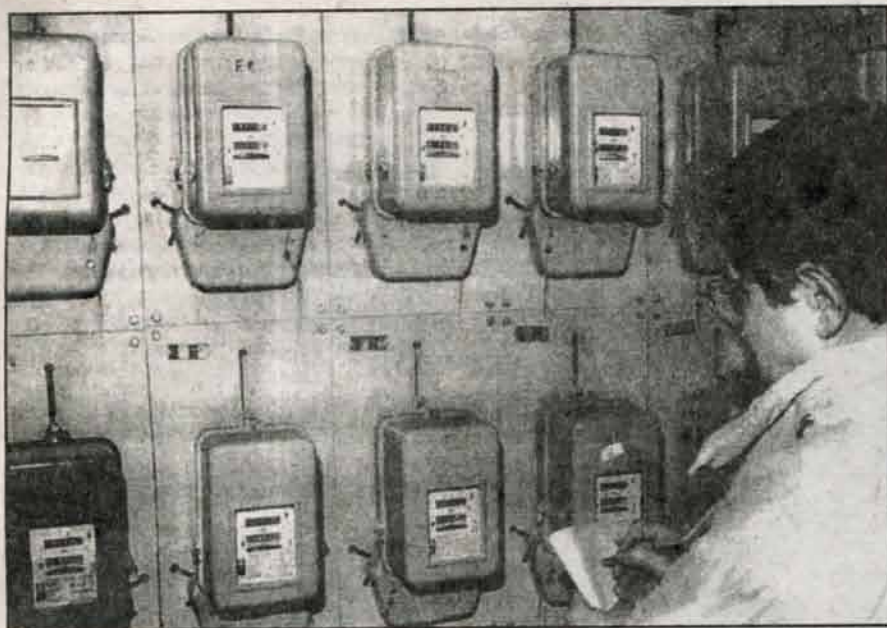
**Идеолошки различити,
уједино нас патриотизам**

Др Шешељ: Обично се након четворогодишњег мандата сумирају резултати рада једне владе када се иде на следеће изборе. Републички избори су пред нама тек следеће године. Овог пута, сумирајући рад

Српска радикална странка, са др Војиславом Шешељем на челу, иницирала је у Влади Србије пројекат обнове наше земље

Наши непријатељи тврдили су да неће бити струје после бомбардовања, али је Влада народног јединства тај проблем успешно решила

Влада народног јединства у Републици Србији, извлачимо одређена искуства, одређене поуке, а наравно то користимо као аргумент да бисмо убедили грађане да на основу успешности Републичке владе повере нам поверење и на савезном нивоу за следећи мандатни период.

Сада имамо Владу народног јединства и на савезним нивоу, обухватила је једну десничарску странку каква је Српска радикална странка и две левичарске партије као што су СПС и ЈУЛ. Дакле, већ у старту наше странке са дијаметрално супротним идеолошким опредељењима, биле су у ситуацији да изналазе компромисе и да идеологију за тренутак оставе по страни како би биле ефикасне у решавању нагомиланих економских и социјалних проблема. И наравно, браниле земље од спољне агресије.

Ми са пуним правом можемо да кажемо да је Влада Републике Србије била и те како успешна. Прво, улазак српских радикала је довео до стабилизације политичких прилика у земљи. Те политичке прилике упркос рату никада од 1990. године наопако нису биле стабилније. Друго, унесене су многе свежје идеје које су се исказале кроз решавање неких дугогодишњих проблема. И треће, ова влада је изузетно добро функционисала у време рата, у време НАТО агресије на Савезну Републику Југославију. Скоро све у земљи је функционисало.

Србија никада сигурно није имала дисциплинованију владу од садашње. То не значи да не може бити још дисциплинованија, може у будућности, али садашња искуства говоре да то никада раније није било у тој мери дисциплиновано. И ова влада је у ходу решавала проблеме, исправљала грешке из ранијег периода и новим свежим идејама крчила путеве.

Највећи успех ове владе је нормализација прилика у земљи годину дана након НАТО агресије. Бомбардовање Савезне Републике Југославије нанело нам је штете

од сто милијарди долара. Ми смо нашли сопствених унутрашњих снага да основне ствари обновимо. Од Београда до Лесковца се сада путује без иједног спажења са аутопута. Сви су мостови направљени. А неколико пута смо морали да силазимо, три пута код Велике Планае, код Јагодине, па у Нишу, код Врања, код Владичног Хана се опет силазило са аутопута. Сада се опет путује директно. То је сведочанство по себи. Ту више не треба ни да се хвалимо, не треба то ни да истичемо у први план, то народ зна, осети, види својим очима.

Поправљали смо и у свим другим деловима Србије и много тога смо поправили. Многе фабрике опет раде, застави на фабрика, „Слобода“ из Чачка, затим панчевачке фабрике, од Утве, Петрохемије до рафинерије. И новосадска рафинерија ће ускоро бити пуштена у пуни погон. То све урађено је сопственим снагама и то је сведочанство колико је политика ослањања на сопствене снаге добра. Јер нико споља не поклања новац.

Видите, ови бедници из проамеричких странака који се бусају у прса својим пријатељством са НАТО, хвале се ако добију по неколико тона мазута или битумена. Ту црквицу с времена на време им пошаљу у неки од градова, да им замажу очи. Нико паре не даје, нико паре не поклања. И зато не вреди губити време чекајући да дођу стране донације или кредити.

А Србија има унутрашњих ресурса. Ми смо сада доказали да постоје ти ресурси. Наравно, уз даље стежање каиша народ Србије је изградио све ово што је порушено. Влада је само паметно усмеравала тај народни новац. Нисмо ми створили тај новац него га узели од народа. Али смо га паметно усмеравали, концентрисали га. Да смо ту политику повели раније, да није било бомбардовања, може се поставити питање где би нам био крај са таквим инвестицијама.

Кренули смо пројектом који се базира на принципу јавних радова. Ако се сећате још негде од 1990. године наша странка пропагира тај концепт. Овога пута смо га заједнички разрадили као коалициони партнери у Влади Републике Србије и показао се веома ефикасним. Саставни део тог пројекта је изградња 100.000 станова у наредних 10 година, 10.000 већ ове године.

Многи нас нападају да су то хитлеровски пројекти, да су овакви, да су онакви, али и Рузвелтов Њу дил је био такав. То је начин да се изађе из економске кризе, а не сталним задуживањима и оптерећивањем наших синова и наших унука.

Нема зиме и глади док је ове владе

Ми смо решавали и многе социјалне проблеме. Надокнадили смо три заостале редовне пензије боновима за струју. И то је било добро за све пензионере. А цену струје нисмо дизали, осим с времена на време безначајно, 9,5 одсто, можда буде још једно поскупљење од 9,5 одсто не више. Опет када буде прелазак на зимску тарифу нећемо је применити у пуном износу, по закону то је 50 одсто у односу на летњу.

Прошле године смо је потпуно укинули. Претпрошле године смо подigli само 25 одсто, и овог пута сигурно нећемо у пуном износу.

Имамо најјефтинију струју на свету, три пута јефтинију него у Европи. То је, дакле, једна од мера социјалне политике, да народ има крајње јефтину струју. Наши непријатељи, издајници, тврдили су прошле године после бомбардовања да ћемо се целе зиме смрзавати, да струје неће бити довољно. Скоро да није било ни озбиљних искључења. У почетку је кренуло, у октобру, па смо одмах интервенисали. Влада је сменила тадашњег генералног директора Бабића и поставила другог. И показало се да је он ту нешто покушао да улови у мутном, а ко зна са киме у договору. И целе зиме је било струје. Сада ремонти електроенергетских постројења иду добро, и мислим и ове зиме неће бити никаквих проблема, да ћемо се уредно снабдевати струјом и да ће струје бити у довољним количинама. То је најважније.

Даље, водили смо политику јефтине хране основних прехранбених производа. И било је неких nestaшица уља и шећера посебно, али nestaшице су више изазиване вештачким путем због великог шверца; због повлачења робе са тржишта, пуштања на црно тржиште, отицање преко Црне Горе на суседна тржишта итд. И морамо бити још ефикаснији да то спречимо.

Ова година је сушна и мислим да ће Влада за који дан да прогласи ову сушу као елементарну непогоду, како би неке значајне олакшице дала сељацима, како би се њиве благовремено припремиле за јесењу и пролећну сетву, али без обзира на сушну годину, мислим да ће основних

У Србији нема озбиљне опозиције, народ је прочитао плаћенике Запада

пољопривредних ресурса бити довољно, да нећемо храну морати да увозимо, осим шећера.

Шећера ће бити у извесној количини, јер када је сушна година, шећерне репе је мало, мало је прошле године и засејано, али је концентрација шећера добра. Као што је увек у сушној години вино добро. Сада ће вина да буде на претек, прошле године је било лоше и није га било баш много. Дакле, никада да спојите два добра.

Кукуруз је подбацио и то је оно што нас највише забрињава, али мислимо, упркос том подбачају, да ће бити довољно за домаћу употребу. Страдаће ови наши бартер аранжмани, гасни аранжман, ту ћемо тражити нове варијанте. То ће да иде мало отежано. А за домаће прилике довољна је и трећина просечног рода, тако да ће у Војводини негде бити 50 одсто кукуруза можда и више у односу на прошлу годину. На југу Србије ће приноси бити мањи, можда трећина у односу на неки просечни род, али у целини кукуруза ће ипак бити довољно и наш је циљ само да му цена не буде превисока. Што се шећера тиче, ми ћемо извесну количину увести, а у Влади Србије смо се договорили да то буде жути шећер који је најјефтинији на светском тржишту. А запослићемо онда и домаће шећеране да га прерађују у белу, па ћемо имати јефтин шећер и неће се осетити несташница, и неће се осетити да смо морали да га увеземо.

Имамо читав низ ствари да урадимо сада за пољопривредну производњу, на плану обезбеђивања горива, обезбеђивања вештачког ђубрива. Али мислим да ће и то ићи својим током уз оне трзавице које се иначе дешавају на терену код дистрибуције горива и ђубрива, јер ти посредници увек понешто закину, неуједначена је примена владиних мера у целој Србији.

Увек се међу тим посредницима најуљуди који лове у мутном па једну коли-

чину одвоје на страну, продају по вишој цени на црном тржишту да би и сами у своје џепове нешто стрпали. Ту ћемо опет заопштравати колико то буде могуће и примењивати казнене мере према шпекулантима који на овај начин заправо отимају од сељака, отимају од нас свих.

Вредносне хартије уместо хиперинфлације

Решили смо проблем дечјих додатака кроз ове вредносне хартије чија је испорука већ почела, мислим да ће се све то завршити до 1. септембра. Тим вредносним хартијама, обезвницама, могу се куповати разне робе, све фирме које дугују држави на основу заосталих пореских обавеза или кредита из фонда за обнову и развој, обавезне су да своју робу продају за обезвнице, а када обезвнице испоручују држави на име отплате својих, односно државних потраживања, имају 50 одсто попуста, што је и за њих једна веома значајна стимулативна мера.

Већ је саопштено да се школски удбеници могу куповати за те обезвнице. Могу се плаћати неке пореске обавезе. Може се докупити стан. Ако је неко ушао у отплату стана на дужи временски период, сада може све преостале рате да плати. Може се плаћати обданиште, читав низ појединачних роба, прехранбених и техничких и осталих.

И на реду нам је сада решавање питања осам заосталих земљорадничких пензија. Затим, усвојили смо закон о продаји пословног простора за стару девизну штедњу и рачунамо да ћемо на тај начин ликвидирати највећи део старе девизне штедње. Јер су цене пословног простора приступачне, добре, примамљиве.

И са друге стране, видите ово што је Савезна скупштина усвојила кроз законско решење пре неколико година о враћању старе девизне штедње, засада иде

траљаво, тешко. Јер неке пословне банке немају девиза за ову квоту од 150 марака по штедиши, а и неке које имају, склањају то и користе за друге неке ствари, просто им жао да то исплате штедишама. Ни динара, нажалост, нема довољно, а ми се устежемо, не штампамо паре да би се то исплаћивало, тако да отежано иде исплата те прве транше од 150 марака по једној штедној партији. Надамо се до краја године да ћемо и то успети, али није то оно на чему почива наша оријентација, него на продаји пословног простора за девизе. Па ако буде успешна продаја пословног простора, ми ћемо највећи део старе девизне штедње да ликвидирамо, и много ће бити лакше онда да се сервисирају те тзв. мале штедише које сада имају можда до 100 марака, до 200, или 500, таквих је 80 одсто.

● Господине Шешел, пред нама су редовни избори. Доказ једне политичке стабилности у Републици. Како ви видите политичке прилике у Србији и по питању актуелне власти и ситуације међу опозиционим странкама?

Др Шешел: Што се тиче опозиционих странака, ми праве опозиције заправо и немамо. То су све НАТО плаћеници. Они су имали неких шанси у Србији пре бомбардовања, док су још неки људи веровали да смо ми криви за сукоб са западним силама, да нам западне силе желе добро, да оне желе само капитализам, да оне желе економске реформе итд. Показало се да су све то глупости.

Западне силе желе да униште српску државу и то су показале прошлогодишњим бомбардовањем. Све политичке партије које примају новац од НАТО-а, земаља НАТО чланица, служе интересима непријатеља свога народа и то чине свесно. И та проамеричка опозиција без обзира што наступа у тзв. две колоне, апсолутно никаквих шанси нема.

Изборни мегдан радикали – левица

Ови избори који су пред нама су одмеравање снага између Српске радикалне странке и левичарских партија. Без обзира што и сада мала вероватноћа да ће једна странка освојити апсолутну већину па сама владати убудуће, ми, радикали, бисмо то на пример желели, мало је сада вероватно. Сада се заправо одмеравају снаге ко ће бити појединачно јачи и ко ће имати предводничку улогу у саставу нове владе. То је суштина ових избора.

А што се тиче Српске радикалне странке, ми ћемо бити за дужи временски период присталице Владе националних јединства са основном интенцијом да буквално све парламентарне стране буду заступљене у извршној власти, како би та извршна власт имала и унутрашњу равнотежу и како би се сви политички потенцијали ангажовали на решавању и унутрашњих и спољашњих проблема.

● Да ли ви мислите да ће ови избори једноставно имати две опције, значај Радикалну странку на једној страни и...

Др Шешељ: Српску радикалну странку.

● **Извините, Српску радикалну странку на једној страни...**

Др Шешељ: И левичарске партије, оне иду заједно, оне ће имати јединствене листе.

● **А са опозицијом?**

Др Шешељ: Нема ништа од те опозиције. Видите ви у Лесковцу шта је са Српским покретом обнове? Шта је са Демократском странком? То више не постоји. То је готово. То је прошлост. Гласати за те партије значи упропастити свој глас унапред.

Овде се бије битка између Српске радикалне странке и левичарских партија. Ко је за левичарску опцију, гласа за левичарске партије. Ко је за радикалску, десничарску опцију, гласа за Српску радикалну странку. А ми се сада трудимо да привучемо што већи број бирача на своју страну, наравно, истичући у први план предности својих партија. Што се тиче Српске радикалне странке, ми имамо само предности, нема слабих тачака.

● **Шта је тренутно са односима Србије и Црне Горе? Говоримо о политичким приликама у Србији**

Др Шешељ: Нема никаквих проблема у односима Србије и Црне Горе. Проблеми су на релацији актуелног режима, власти у Црној Гори и савезне државе. Јер садашњи црногорски режим је отворено сепаратистички, он жели отцепљење Црне Горе и вреба прилику да то постигне. И служе такође непријатељима српског народа и Савезне Републике Југославије.

И Мило Ђукановић је путовао у земље НАТО-а док је трајало бомбардовање наше државе. Мислим да је савезна

власт много каснила у предузимању енергичнијих мера како би се функције савезне државе остваривале доследно на територији Црне Горе, на пример царинска функција. Али, после ових избора ће се морати кренути на то, мораће се кренути радикално, јер ми не смо право компромисе са сепаратистима.

● **Прошлогодишња агресија на нашу земљу правдана је хуманитарном катастрофом Албанаца на Косову. Међутим, ова је управо резултирала хуманитарном катастрофом Срба и осталог неалбанског живља у овој српској покрајини. Више од 14 месеци Кфор и УНМИК су или цени или отворено потпомажу терористе. Ефекти њихове тзв. заштите су поражавајући. Да наведем неке податке: 1036 убијених, 960 киднапованих, 360. 000 протераних. Последњих дана ситуација се додатно заоштрава. Могу ли Југославија и Србија да се изборе за повлачење мисије Уједињених нација са Косова?**

Др Шешељ: Ми ћемо учинити све да се то постигне. Ви се сећате, Српска радикална странка је гласала против плана Черномидин - Ахатисари; једини смо гласали за то у Скупштини Србије. Ми и данас мислимо да је то био добар потез са наше стране, јер се показало какав је НАТО и каква је окупација Косова и Метохије. Али сада шта је ту је. Хуманитарне катастрофе није било све док није почело бомбардовање. Наша полиција и наша војска су се обрачунавале само са терористима. Албанско становништво је живело много боље него што данас живи. Данас је тешко и албанском становништву јер на Косову је хаос, безвлашће, надметање криминалних банди око господарења појединим деловима територије.

Што се тиче Срба, данас им је живот готово неподношљив. Огроман број Срба је протеран, а један део се задржао у северним општинама Косова и Метохије; у Сремској Митровици, Зубином потоку, Лепосавићу и Звечану, затим у општини Штрпце, у општини Ораховица, село Гораждевац код Пећи, око Грачанице наомак Приштинине, и у неким местима у околини Њуљана. То су, дакле, те српске енклаве где Срби покушавају да ојстану. Влада Србије им помаже колико може, ми можемо да помогнемо материјално, понекад организационо, а они су показали огроман степен храбрости, патриотизма и истрајавају.

Коначно показали циљ - Трепча

Најтежи ударац који су Срби северних косовских општина претрпели је окупација Трепче, отимање Трепче, јер на моћи Трепче своју економску сигурност каквотакву заснивао је огроман број тамошњих Срба. Трепча је гигант који вреди десет милијарди долара. Отимањем Трепче Американци су показали да њихов циљ није био само геноцид над српским народом, није њихов циљ био само разбијање српске државе него и отворена плачка.

Они су замислили да сада формирају неки управљачки одбор над Трепчом, па да нађу неког српског издајника да учествује, попут владике Артемија или Раде Трајковић или оног другог Трајковића, како се зваше, Момчила или неког сличног. Да убаце Шиптаре, да убаце своје људе, дакле, и да онда одглуме продају Трепче некој западној компанији, пре свега америчкој, за бедне паре, за ситне паре. То је основна замисао Американаца. Ми морамо све учи-

Предстојећи избори представљаће одмеравање снага Српске радикалне странке и левичарских партија

нити што је у нашој моћи да се прекине окупација Косова и Метохије, а кључна шанса да то постигнемо је улазак Савезне Републике Југославије у пуноправно чланство Савеза Русије и Белорусије. На томе радимо много, код нас је сва процедура проведена, проведена је у Белорусији, у Русији је проведена у парламенту у Државној Думи, а остало је да се изјасни руска извршна власт. Ја се надам, ја сам оптимиста по том питању, посматрајући потезе новог руског председника Владимира Путина. И мислим да Руси сада чекају исход ових избора и после тога ће и они предузети неке мере на даљем зближавању наших земаља.

● Да ли можемо гледаоцима да онако најпростије, најближе објаснимо шта се заправо желело агресијом на Југославију? Да ли је сада у интересу водећим земаљама у НАТО—у да на Косову увек имају једно кризно жариште или да га спичички очисте од Срба, или им је та локација битна да би са те територије могли даље да наступају према осталим потенцијалним деловима земље у којима би евентуално некада можда могли да изазову вештачке немире?

Черечење Србије, имамо ли шанси?

Др Шешељ: У пројекту распада Југославије Американци и њихови савезници из НАТО-а су смислили да Србију сведу на границе некадашњег Београдског пашалука, и они иду постепено у том правцу. Потпомогли су отцепљење Словеније. Са српске стране је ту било извесних грешака; ми смо требали да помогнемо да Словенци оду раније. Није се требало томе ни супротстављати. Ту су нам Американци подвалили преко генерала Кадијевића; то је њихов шпијун, школован, генералску школу је завршио у Америци; да се изазове тај фарсични рат са Словенијом где су српски младићи изгинули.

Затим, Американци су омогућили Хрватима окупацију Републике Српске Крајине и протеривање Срба. Дејтонским споразумом отели су Републици Српској трећину територије, а онда после издаје Биљане Плавшић, Милорада Додика и осталих, укључујући Живка Радишића, Американци су извршили окупацију и остатка Републике Српске. И тако потпуно доминирају политичким и друштвеним животом.

И сада иду са пројектом јединствене војске Босне и Херцеговине како би и ту војску користили против Србије и Савезне Републике Југославије. Значи, од Срба би правили јаничаре на подручју Републике Српске. Американци су окупирани Косово и Метохију, окупирани су и Македонију, а сада желе да отцпе Црну Гору. На ред би после дошла Војводина и Рашка област.

Ми се томе морамо супротставити. Сада имамо нагомилано искуство. Да смо се паметније супротставили по питању Српске Крајине, можда би била другачија ситуација. Можда и не би, јер је огромна сила на нас ударила. Када се супротстављамо неке шансе имамо. Шансе су нам, по мом мишљењу, и велике. Ако се не супротстављамо, никаквих шанси немамо. Ми у со да се претворимо, Американце умилостивити не можемо.

Они иду својом политиком. Они некада покушају да персонификују свој проблем на Балкану, везују за једно или друго име, али то је само политичка маска. Њима не ваља нико ко није спреман да послужи у реализацији њиховог плана о черечењу Србије. А савезом са Русијом и Белорусијом ми се томе најефикасније можемо одупрети и сачувати оно што је наше, чак и повратити оно што је сада окупирано.

● Да ли до 24. септембра треба очекивати неке јаче притиске, покушаје да се destabilизују притиске у нашој земљи, да се на тај начин омету нормално избори. Како коментаришете ово што се у Будимпешти отвара канцеларија ОЕБС-а за праћење избора у нашој земљи?

Др Шешељ: У Будимпешти је отворено нешто што је много опасније, то је америчка мисија за потпомагање субверзивних елемената прозападне проамеричке опозиције. Затим тзв. независних медија, невладиних организација, тзв. независних синдиката. Све су то шпијунске филијале и сада је бивши амерички амбасадор у Загребу, Вилијам Монгомери, стручњак за субверзивна дејства, на челу тог центра. Један од тих притисака је већ и ова окупација Трепче.

Притисци са свих страна

Могуће је даље заостравање око Црне Горе. Видите шта су урадили у Републици Српској, наметнули су таксе за возила из Савезне Републике Југославије заправо плаћање осигуравајућих полиса. Читав низ других мера биће примењено. Очекујем много ширења лажних вести.

Председнички кандидат Српске радикалне странке Томислав Николић и Александар Вучић приликом посете Херцег Новом

измишљотина, праву пропагандну кампању. Није немогуће да нови терористички удар неки изведу. Да направе пометњу.

Врше се притисци на наше средство плаћања, на динар, и то преко Црне Горе. Постепено црногорска власт креира све виши и виши курс марке како би се овде инфлаторне тенденције заостриле. Затим, преко својих агентура у нашој земљи се делује такође на изазивање одређених проблема у привреди.

Ја сам још пре три године указивао на случај тог Митића који је генерални директор Електронске индустрије из Ниша, који је шеф ротаријанаца за Србију. Значи масон, и то истакнути масон који ради против своје земље. Он упропаштава послове са пријатељским земљама, а склапа неравноправне уговоре са западом итд. За који дан, колико сутра, применићемо неке ефикасније мере да се спасе Електронска индустрија. Имали смо више таквих примера. Поменуо сам вам случај бившег генералног директора Електропривреде кога смо сменили негде у октобру или почетком новембра прошле године и одмах после тога је било струје. Значи, има још тих центара субверзивног деловања у нашој земљи који служе за изазивање пометње, хаоса, стварају нам додатне економске и социјалне проблеме.

● Поменули сте могуће заопштавање прилика у Црној Гори. Неки црногорски медији и у ово време извештавају и говоре да се тамо прилике заопштавају, међутим, недавна посета генерала Павковића јединицама Војске Југославије у Црној Гори управо говори другачије. Имате ли ви прецизне податке да ли између Војске Југославије у Црној Гори и припадника МУП-а Црне Горе и народа Црне Горе постоје неки конфликти?

Др Шешел: С времена на време актуелни црногорски режим изазове напетост у односима са војском и покушава да омета војску у обављању њених основних делатности. Ево сада у Бококоторском заливу прете да ће искључити струју војсци и неким касарнама. Затим, ево инциденти се дешавају скоро свакодневно између црногорске полиције и Српске радикалне странке. Магнетирају наше активисте, отимају им пропагандни материјал, у неколико наврата су нам демолирали кола итд.

Бесан је садашњи црногорски режим јер нема подршку народа за своје сепаратистичке амбиције; и покушава да онемогући свакога ко представља сметњу отцепљењу. На удару је највише Српска радикална странка јер ми бескомпромисно говоримо истину о том режиму.

Ако се сећате, својевремено, због свега онога што сам рекао за Мила Букановића, што је било истина и показало се као истина, мене су и моје сараднике протерали из Црне Горе, на рукама су ме носили кроз српску Боку до авиона у Тивту и две године су ми забрањивали улазак у Црну Гору. Ми смо све то издржали. Нашој странци су били отели регистрацију, изабацили нам све посланике из парламента. Нема шта нису радили.

Али ми настављамо нашу борбу. Томислав Николић и Александар Вучић су данас у Црној Гори, почели су предизборну кампању по Црној Гори. Томислав Ни-

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕОГРАД, ЈУН 2000. ГОДИНЕ,
ГОДИНА XI, БРОЈ 760, ЦЕНА 3 ДИНАРА

ШЕШЕЉ ПРЕГАЗИО НАТО ПЕШАДИЈУ

Циљ српских радикала је да нестану шпијунски медији.
„Велика Србија” је у два наврата објавила списак ових издајника

колић је данас гостовао на Радију Херцег Нови. И медијски су нас блокирали, не дају нам ни на једну телевизију, а и ретке су радио-станице где можемо; у Херцег Новом смо ми на власти у коалицији са Булатовићевом странком и у Пљевљима, тако да ће тамо да гостује на радију, а све остало је неизвесно, под потпуном смо медијском блокадом.

Када погледате црногорску телевизију, нема ни знака да су избори расписани, да се иде на изборе. Затим, на црногорској телевизији, коју гледам преко сателита, непрекидно гостују најгори издајници из Београда и Србије уопште, попут Ненада Чанка, бацају се дрвљем и камењем на Србију, такмиче се у служењу Американцима и њиховим циљевима. Све то добија огроман публицитет на црногорским државним медијима.

● Шта је са медијском ситуацијом у Србији, опозиционе странке указују да је реч о медијском мраку. Министар за ин-

формације у влади Србије је из ваше странке, господин Вучић. Како ви оцењујете медијску ситуацију у Србији?

**Криви смо
јер нисмо капитулирали**

Др Шешел: Ми смо поносни што у Србији има више стотина локалних радио и телевизијских станица од којих је већина у приватним рукама, у приватној својини. То показује основне демократске домете на том плану. У Аустрији нема ниједне приватне телевизије, у свим европским земљама постоје много већа ограничења за приватне радио и телевизијске станице него у Србији.

Е сада, у Србији имамо један круг медија који су директно инструментализовани од НАТО-а. То су медији укључени у тзв. Асоцијацију независних медија

„Анем” и новинари који су чланови тзв. Независног удружења новинара Србије. То су шпијуни, то нису медији.

Српска радикална странка је објавила њихов списак у „Великој Србији” у два наврата, сада у последњем броју такође, и наш је циљ да ти медији нестану. Некада и медији у рукама локалне власти исту политику воде, као на пример у Нишу или у Краљеву, Крагујевцу, у Панчеву и још неким градовима. То је страшно шта они раде и чиме се све служе. Сви непријатељи српског народа тамо имају публицитет. Све лажи против Србије тамо се лансирају. Ја не могу да кажем да је ситуација у нашој земљи идеална. Далеко је од идеалног. Тешка је. Тешко се живи. Огромни су социјални проблеми. Али земља је под опсадом, под блокадом, под санкцијама. А ови нас преко тих издајничких медија нападају као да смо ми криви због санкција. Криви смо што нисмо капитулирали. Криви смо што унапред нисмо пристали да черече Србију до краја и сведу на Београдски пашалук. По мишљењу српских радикала, те медије треба онемогућити.

● **Стигло је доста штгања гледалаца, имамо до краја емисије још неких 30 минута па да видимо да све њих испитићемо. Докле ће положај просвете, када је у штгању активност Владе Републике Србије, бити повикавајући по платама?**

Др Шешел: Нажалост, ја не могу да обећам да ће се плате много побољшати, али ми се сада трудимо до краја августа да надокнадимо заостајање у платама просветним радницима. Да им исплатимо све регресе. То је оно што нам је сада циљ до краја августа. А онда се морамо окренути државним чиновницима, они су у најтежјој ситуацији. Негде смо сада уравнотежили временски исплату плата здравственим радницима и уравнотежићемо просветним радницима, надамо се већ до краја августа.

А онда се морамо окренути држав-

ним чиновницима јер је код њих ситуација најгора. Њима плате касне више од три месеца и оне су најниже. Јер овде смо помало и поправљали здравственим радницима нешто више него просветним, сада и просветним, државним чиновницима ништа, они су остали потпуно запостављени.

Ја мислим да је то сада кључни проблем који мора да се реши. Наравно, неће тећи мед и млеко убрзо ни здравственим ни просветним радницима, и даље ће бити тешко, али бар ће бити боље него што је било.

● **Зашто се најсиромашнијој популацији, пензионерима, одбија дневница солидарности а они за то нису дали пристајак јер их нико није ни штгао, штга вас Александар Митић из Лесковца.**

Дневнице солидарности су биле нужне

Др Шешел: Нико не пита народ хоће ли порез или неће, порез расписују државни органи. Дневнице солидарности су једна врста намета, може се слободно рећи пореза, али су привременог карактера. Ја мислим да ћемо их у најскорије време укинути јер су основни радови на обнову земље, због којих смо узели те дневнице, завршени.

Ми смо водили рачуна када су прописане те дневнице солидарности о којим је категоријама носилаца обавезе реч, и до одређеног нивоа плате или пензије смо ослободили од давања. Онима са најнижим нивоом се издваја једна дневница, а са највишим нивоом шест, тако да смо водили рачуна и о распонима. Онај ко има највећу плату, ко има највећу пензију, тај највише доприноси.

Без тих пара ми не бисмо могли ући овако ефикасно у обнову земље. Ја сам зато на почетку емисије рекао да је народним парама ово изграђено. Влада је

само заслужна утолико што смо паметно искористили те народне паре. А народ Србије је својом снагом све ово поправио, све ово нормализовао, што је до сада завршено.

● **Исти гледалац вас штга ко је добио концесију за изградњу деоница аутопута од Ниша до Прешева и зашто се радови на овој деоници не изводе?**

Др Шешел: Још није дефинитивно додељена концесија и мислимо да ћемо то у најскорије време завршити, да ће радови почети. То је једна такође развојна шанса Србије. Јер, тај ко добије деоницу, ангажоваће пре свега наше фирме. Фирме ће добити посао, то је оно што је нама најважније сада. Посао значи хлеб.

● **Да ли ће обвезницима за дечје додатеке моћи да се плате струја и остали комунални трошкови?**

Електропривреда је преоптерећена

Др Шешел: Нажалост, слаби су изгледи да се плати струја јер ми смо огромно оптерећење наметнули Електропривреди прошли пут боновима за три редовне заостале пензије. И не смемо, знате, то вам је као када једног коња товарите, товарите, товарите и постоји нека критична тачка на којој он више терет не може да поднесе и поклекне. Ми не смемо претерати у терету нашој електропривреди, да она поклекне. А што се тиче комуналних плаћања, мислим да би требало повести акцију да све општине, пошто су комуналније у надлежности општина, прихвате да се обвезницима за дечје додатеке плаћају комуналне потребе.

Ако Српска радикална странка освоји власт у Београду или учествује у власти, ми ћемо се изборити да се то тамо уради. Ако будемо једна од владајућих странака у Лесковцу или сами освојимо, знате, ја сам реалиста у политици, тешко је веровати да можемо сами све да освојимо, али да бар будемо једна од владајућих странака, ми ћемо се заложити да се прихвати плаћање свих комуналних обавеза овим обвезницима за дечје додатеке, а онда органи локалне самоуправе да пребијају своје финансијске односе са државом, са Владом Србије. И то би било рационално решење. Али не може се то наметнути локалној власти, треба локална власт сама да одлучи. Ми, српски радикали, спремни смо да то прихватимо на сваком нивоу општинске власти где будемо владали.

● **Један наш гледаоц из Лесковца тврди да сте ви лично и господин Томислав Николић пре два месеца обећали да ће на државним пумпама бити довољно горива, међутим, нема га. На приватним пумпама и улици продаје се по цени од 35 динара по литру. Зашто је то тако?**

Др Шешел: Влада Србије је у неколико наврата испунила све захтеве Нафтне индустрије Србије, а Нафтна индустрија није удовољила својим обавезама. Ми смо недавно усвојили у програм снабдевања за август, септембар и октобар, зато ћемо као Влада морати да за-

Када су прописане дневнице солидарности, Влада је водила рачуна о нивоу плата и пензија

оштримо наш однос према Нафтној индустрији. Има ту и објективних проблема, никада нафта у последњих 20 година није била скупља, сада је негде око 32 долара барел. Постоје санкције, блокада итд. Али нису то довољно велики проблеми да би оправдали Нафтну индустрију зашто нема горива.

● **Шта сте учинили за заштиту деце палих бораца у последњим ратовима на простору бивше Југославије? Мисли се на ратове од 1990. године?**

Др Шешел: Сва деца палих бораца су регулисала своја статусна права. Нажалост, примања на основу тих статусних права су мала. Али ту је потребно да и органи локалне самоуправе пруже свој допринос, јер локална самоуправа, по закону, има велике надлежности у сфери заштите породица палих бораца и ратних инвалида.

Ја ћу вам дати један пример из Земуна, где радикали владају; ми смо породицама палих бораца и ратним војним инвалидима у више наврата давали значајну финансијску помоћ, затим бесплатне плацеве за индивидуалну стамбену изградњу и већи број станова. Општина Земун је повела једну акцију ликвидирања општинског стамбеног фонда, око 500 станова је нађено са нерегулисаним статусом а у друштвеној својини су били.

Ми смо доста тих станова доделили и породицама палих бораца, инвалидима. Расписали смо позив свим породицама без крова над главом, ко нађе празан општински стан, ако нема стан на неком другом месту, овај ће бити његов. Ту општине треба да покажу много већу ажурност него до сада.

● **Петар Михајловић пита вас да ли ће Влада Србије дозволити пререгистрацију аутомобила са таблицама из Црне Горе?**

Др Шешел: Могу сада да кажем да о томе разговарамо, да још дефинитивно решење нисмо нашли, али није немогуће да још једном то спроведемо. Само pazите, то смо већ урадили 1998. године у септембру, па смо рекли ево сада па више нећемо никад. Па сада је опет дошло до тога да се размисли, али једном се мора стати са тим. Да ли ћемо још једном урадити, остаје сада да се види не могу унапред да обећам, али све су прилике да се то може десити.

● **Да ли знате да у Београду, тврди наш гледалац Благојевић, око 80.000 Шингара који тамо раде, тајно шаљу од шверца заправо новац за ОВК на Косову?**

Др Шешел: Ја мислим да то није тачан податак. Има изванредан број Шингара који живе у Београду, али доста их је отишло, напустило. Е сада, наши људи доста греше па мешају Шингаре и Горанце. Има доста Горанаца, али Горанци су један добар народ, изузетно пријатељски наклонен Србима. Они су Срби заправо и говоре архаичним српским језиком, онако како се у Србији говорило у средњем веку. Они су муслимани по вероисповести, а имају шингарска имена и отуда те заблуде.

● **Виолета из Лесковца вас пита да ли млади брачни парови, који немају средстава да учествују на конкурсима из овог програма владе о изградњи стано-**

Земунски пример: радикалска власт успела је да на разне начине обезбеди финансијску помоћ породицама палих бораца и ратним војним инвалидима

ва у наредних 10 година, могу да добију неку помоћ од републике или општине у којима живе.

Др Шешел: Могу од општине и од фирми у којима раде. Јер ми не очекујемо да ће сви ови станови бити изграђени приватним учешћем младих брачних парова; један део хоће, а један део ће бити финансиран, на пример, државним новцем, тако што ће војска за своје потребе, за официре, подофицире и професионалне војнике изванредан број станова купити, јер ово је и за војску најјефтиније – 750 марака; на тржишту по тој цени нема станова, 750 марака по квадратном метру, на тржишту је ипак више од тога.

Десетогодишњи стамбени програм

Ово је цена коштања, нас не интересује овде профит, нас интересује да се станови изграде, да се стамбени проблеми решавају и интересује нас да грађанска оператива буде ангажована, да људи добију посао и хлеб. Профит нас не интересује. Полиција ће на пример, за полицијске одређене квоте станова да купи и фирме које боље стоје, које би иначе куповале за своје запослене, купиле одређен број станова из овог пројекта. Јер им је тако најјефтиније, најпогодније, биће брзо урађени станови, а најнижа је цена. Требало би да свака општина одређен број станова по одређеним критеријима купи и расподели. Нека општина може више нека мање, зависи од величине општине. Некада општина може неким другим средствима да то финансира. Свака општина има комунално-стамбени фонд у који се сливају паре од откупа станова, од продаје плацева за индивидуалну стамбену изградњу и читавог низа других ствари. И најрационалније је сада из тог фонда финансирати оно што је општини најкорисније. Увек се ту може наћи средства за одређен број станова.

● **Како господин Шешел објашњава или тумачи изјаву да ће научне установе, институти и факултети у Србији бити сведени на 30 одсто од постојећег стања, вероватно се мисли на број. Да ли је то светла будућност?**

Др Шешел: Чија је то изјава?

● **Није наведено овде, вероватно се не мисли на вашу.**

Др Шешел: Ја не верујем да је ико озбиљан дао такву изјаву. Прво, ми не мислимо да смањујемо број факултета. Ми чак одржавамо и ове факултете из општине, сви они настављају са радом. Било би глупо смањивати број факултета. Можда се треба супротстављати амбицијама да се претерано велики број нових факултета отвара док је ова криза, али ниједан нећемо затворити. Није нам у плану затварање ниједног факултета.

Када је реч о институтима, ту треба прибећи рационализацији. Сада имамо осам економских института, по мом мишљењу довољан је један, још да га прикључимо за економски факултет. Имамо Институт економских наука, затим Економски институт, па затим Центар за економска истраживања, Институт друштвених наука, Институт за економију пољопривреде, па Институт за истраживање тржишта, не могу вам их све ни набројати – осам економских института.

То је нерационално. Довољан је један да буде озбиљан, да добро ради и да је у вези са факултетом, то је важно. Сви ови институти које сам набројао налазе се у Београду.

● **Још једно питање које се на неки начин тиче и науке. Шта је са злоупотребом на упису у прву годину студија на стоматолозији, медицини, фармацији. Када ће се разматрати жалбе оштећених упућене ректорату?**

Др Шешел: Па скоро на свим факултетима се појављују те злоупотребе. Ја не могу сада да улазим у расправу, ту је универзитет аутономан по питању жалбеног по-

ступка, то је нешто у шта се Влада не меша. Влада само прописује опште прописе. Али, што се тиче Српске радикалне странке, ми смо присталице укидања пријемних испита. Прошле године смо успели да се договоримо са нашим коалиционим партнером у Влади да се укину пријемни испити. Искусства су добра. Ове године нам није успео тај договор. За следећу годину ми ћемо опет insistирати да се укину пријемни испити и за средње школе и за факултете.

Без пријемних, подстаћи добре студенте

Наш је принцип да се свима који су завршили средњу школу, омогући да упишу било који факултет, а прва година да буде селективна. Да се нагомилају тешки предмети, теоријски предмети, па ко на време да прву годину, наставља бесплатно да студира, ко не да на време прву годину, мора да плаћа, или да одустане. То је најпоштеније.

Значи да држава подстакне добре студенте, вредне студенте, марљиве и способне, талентоване. А они који то нису, нека сами плаћају, нека плаћају њихови родитељи или нека напусте. А овако, увек се направи неправда док постоје пријемни испити. Онда раде везе, телефони. Ја сам социјиста у старту, знате, апсолутно нико ме ништа нећу да интервенишем и нема ниједног факултета где вам неко може рећи да сам интервенисао да се неко упише преко везе, апсолутно нисам.

Нећу то да радим ни за своју децу, нећу ни за чију. Јер када се год интервенише за некога, па се успе са интервенцијом, направи се неправда према некоме ко би прошао да није било интервенције ако је већ квота одређена. Боље је укинути те пријемне испите, треба поштовати диплому средњих школа. Ваљда нешто значи. Ја знам да је критеријум у средњим школама катастрофално пао, али га морамо активностима школске инспекције подизати, усправљати. А са друге стране, свакоме пружити шансу па ко се покаже способан, тај ће завршити факултет о државним трошцима, а ко није способан или ко је леничуга, ко није вредан, нека студира о сопственом трошку.

● **Имамо неколико питања која се односе на политичке теме. Како објашњавате сталне сукобе у редовима опозиционих странака у Србији?**

Имају истог газду, а одвојене новчанике

Др Шешел: Највише је тих сукоба око поделе новца који стиже од Американаца. Он је извор свих сукоба и страначких расцепа. Видели сте како су се они цепапи, делили, а сада опет сви на гомили. Што се Батић отцепљивао од Коштунице па сада је у коалицији са Коштуницом. Што се Коштуница отцепљивао од Ђинђића па сада је у коалицији са Ђинђићем. Што се Мићуновић отцепљивао од Ђинђића, па

сада је у коалицији са Ђинђићем. Има ли ту логике? Што се посвађали Чанак и Веселиновић, развртали коалицију па сада опет у коалицији. Нема ту никакве логике.

Имају истог газду и свађају се највише око пара и међусобног примата, и тим свађама нема краја. Сетите се, прошли пут су изашли заједно на савезне изборе 1996. године као коалиција „Заједно“, па су се одмах после избора посвађали, нису могли ни посланичке мандате да поделе. Па годину дана нико од њих није ушао у Скупштину, па смо онда ми, радикали, сели са социјалистима и ЈУЛ-ом и одлучили да им ми поделимо мандате, да прихватимо онако како је било на листима, онај редослед, и да кажемо – то су посланици, па свиђало вам се или не свиђало. Немогућ је ту здрав договор јер нису часни људи у питању. Знате, то вам је као договор у разбојничкој банди. Договор важи док неко тренутно не најдича, па све поквари, покарабаси и преузме примат. Нема ту искрених договора.

● **Гледаоци упорно траже да чују ваше мишљење о осталим председничким кандидатима.**

Др Шешел: Ја мислим да је председнички кандидат Српске радикалне странке Томислав Николић најбољи и да има највише шанси да победи на изборима. Тешко је очекивати да неко може победити у првом изборном кругу и ми ћемо готово сигурно имати други изборни круг. У другом изборном кругу сам убеђен да ће бити Томислав Николић и Слободан Милошевић. И да ће онда Томислав Николић дефинитивно да победи. Што се тиче председничких кандидата опозиције, они немају шанси, они не могу у други круг да се пласирају никако. Ја мислим да је такво расположење и у Лесковцу. Мало сам разговарао са људима, интересовао се, отприлике је тако.

● **Љубомир Димитријевић вас моли да прокоментаришете кандидатуру господина Дрецуна за председника Савезне Републике Југославије и деловање његове странке.**

Др Шешел: То је смешно. Знате, он је био ратни репортер државне телевизије и имао је неколико добрих репортажа. Био је запажен у јавности. Затим, имао је две добре емисије на Телевизији „Палма“ на којима је наступио са подацима које је имала наша обавештајна служба, наравно, није он сам то измишљао. Њему је помогнуто и да направи те емисије.

И онда, као да му је слава ударила у главу. Знате, када мишл почне да глуми слона. И он мисли сада да је богом дан за председника, што је смешно. Неће имати гласова ни колико Шећероски. Никола Шећероски је имао више него што ће сада имати Милован Дрецуна.

● **Једно питање нашег гледаоца, дошло је још на почетку емисије: колико је све ово што нам се дешавало од 1990. године до данашњег дана, већ 10 година, омело нашу земљу, односно, где би она сада била, на ком степену развоја да се све то што се дешавало није дешавало?**

Др Шешел: Прво питање је где би наша земља била и на ком степену економског развоја, да није било комунистичке диктатуре? Да 1945. године није победио Тито? То нас је пре свега упропастило. Упропастио нас је краљ Александар што нас је 1918. године увео у Југославију.

Да није било Југославије, имали бисмо Велику Србију са свим српским територијама. Затим су нас упропастили Тито и комунисти 1945. године, па смо имали 45 година комунистичке диктатуре, у којој је економија назадовала, стагнирала. Тито је то прикривао великим парамма које је добијао од Американаца. Од 1953. до 1972. године сто милијарди долара је добио бесповратне помоћи.

Подела америчког новца је главни разлог нетрпељивости унутар групе која себе назива опозицијом

Српски радикали су једини, још 1991. године, упозоравали да је уништење Србије крајњи циљ Американаца и њихових савезника

Одавно Американци овде роваре

Тако су Американци пркосили Русима и Тито хушкали да подрива комунистички систем. Задржао је комунизам у нашој земљи, диктатуру, прогон слободномислених интелектуалаца. За једну реч се одлазило у затвор и то на пет година. А то Американце није интересовало, њима је само било важно да Тито није у добрим односима са Совјетским Савезом.

Године 1972. су престали да му дају бесповратно паре; 1972. године он је почео да узима кредите, све више да се задужује а његова владајућа булумента је живела раскалашно. Само за лечења комунистичких функционера у Швајцарској одлазиле су баснословне суме новца.

И Тито је тада задужио негде око двадесет милијарди долара ондашњу Југославију. Двадесет милијарди долара из 1980. године вам је у реалним неким омерима као осамдесет милијарди долара данас. Такви су реални омери у односу на оно шта се могло купити тим новцем. Јер инфлација делује и на долар. Данас се у Америци може купити двоструко мање роба за 100 долара него пре 10 година. Отприлике тако се то креће. Касно смо онда кренули са процесом приватизације.

Касно смо успостављали вишепартиски систем. Могли смо да предначимо у процесу приватизације, да понудимо негде крајем осамдесетих година западним кредиторима власништво над нашим неким фабрикама уместо враћања кредита. Тиме бисмо се заштитили. Да је раније ушао страни капитал у нашу земљу, сигурно бисмо избегли бомбардовање. Јесте ли видели да у овом рату постројења телефонске компаније уопште нису гађана, безначајна су им оштећења. Јер је тамо милијарду и по марака западњачког новца. Тамо где је њихов капитал, водили су рачуна да не уништавају. Закаснили смо у процесу приватизације.

И треће, нико није очекивао да су западне силе толико бескрупулозне, а многи нису веровали да им је крајњи циљ да униште српску државу. То није нешто сада чиме ми, радикали, можемо да се хвалимо, али једини смо ми упозоравали. Једини смо ми већ 1991. године били начисто шта желе Американци и шта планирају и говорили смо отворено. Говорили смо— када падне Српска Крајина, на реду је Република Српска; када падне Република Српска, на реду је Косово; када падне Косово, на реду је Црна Гора; када падне Црна Гора, на реду је Војводина; када падне Војводина, на реду је Рашка област. На то смо упозоравали непрекидно. Нажалост, били смо у праву. Нико од мене не би био срећнији да се показало да смо погрешили.

● **Ево неколико питања која се тичу пољопривреде. У претходној предизборној кампањи обећали сте да ће, ако победите, вештачко ђубриво бити троструко јефтиније од садашње актуелне цене.**

Др Шешељ: Видите, Српска радикална странка није сама победила на прошлим изборима. Ми нисмо могли сами да формирамо власт. Све што садашња власт ради, ради на основу компромиса коалиционих партнера. Сектор пољопривреде је сектор на чијем се челу не налази српски радикал. Неке ствари бисмо ми брже мењали да управљамо тим сектором. Ту је реч о ценама вештачког ђубрива јер бисмо либерализовали увоз. Ту нисмо могли да постигнемо споразум да се либерализује увоз, још ту влада систем квота за које одобрење даје савезни министар спољне трговине.

Код премија за млеко мислимо да овакав начин какав сада примењујемо није добар, иако значајна средства издвајамо (за ову годину око седамсте милиона је Влада издвојила за премије за млеко); ми те премије уплаћујемо sukcesивно откупљивачима, а онда они често тај новац обрну по неколико пута пре него што га проследи сељацима, односно произвођачима. То

ствара проблеме и много се касни у тој исплати. Ми бисмо радије породицама које имају децу, које поднесу захтев, давали бонусе за куповину млека, или пензионерима итд. Значи, ономе коме је то нужно. Па онда онај ко им прода млеко, долази на државну благајну да то наплати.

Укинули бисмо посреднике. А онда не би морала цена да буде овако ниска, могла би бити нешто виша. Не би свакако била ни колика је сада јер су претерали произвођачи у покушењу, немају сагласност Владе и Министарства трговине и мораће да враћају цену. Нека корекција цена је нужна а никако не оволика колико су они самовиницијативно сада сровели.

● **Једно питање, ви изаберите да ли желите или не да одговорите.**

Др Шешељ: Ја сам вам рекао — нема цензуре, одговарам на сва питања.

● **Ђорђевић из Лесковца, коликом имовином располажете као потпредседник Владе, према неким причама ваша садашња имовина вреди око десет милиона долара.**

Политичар не треба да се меша у бизнис

Др Шешељ: То је смешно. То је смешно. Као потпредседник Владе, нисам повећао вредност своје имовине. Ја живим у породичној кући у Батајници, коју сам купио новцем који сам зарадио у прекоморским земљама. Имао сам једну велику турнеју 1989. године, одржао сам 97 предавања у Америци, Канади, Аустралији и Западној Европи. Сва та предавања су била плаћена. Затим, једна ми је књига изашла у Аустралији, једна у Канади, обе су продате веома добро. Ја сам од тога зарадио већу суму новца од које сам био у стању да купим кућу, да купим ауто и финансирам странку све до 1993. године. Тек је тада странка стала на ноге и већ почела да се финансира од својих чланова. Све до тада сам, пре свега, лично финансирао. Било је још неких донатора, али углавном сам све сам.

Значи, ту нема никаквих тајни. Ја се не бавим никаквим бизнисом и увек сам се тога чувао. Јер политичар не треба да се меша у бизнис. Никада не може остати чистих руку ако се уместа, и живим веома скромно, не живим сиромашно, али прилично, прилично скромно у односу на наше услове. Уосталом, моја кућа се налази 25 км од центра Београда када се иде аутопутем.

● **Да ли сте након доласка снага КФОР-а на Косово одступили из Владе формално и одмах се вратили назад?**

Др Шешељ: Да, ми смо поднели оставку на чланство у Влади. Ми смо нудили ванредне изборе, да ли се сећате ви тога? Можда сам гостовао и у вашој једној емисији

● **Не, нисте**

Др Шешељ: Нисам тада био, али сам био гост у доста емисија широм Србије, ми, радикали, смо нудили ванредне изборе. А проамеричка опозиција није хтела ванредне изборе, они су хтели власт без

избора. Друго, након нашег иступања из Владе, подношења оставки, кренуо је један дужи период поновних консултација између парламентарних политичких странака.

У тим консултацијама учествовали су српски радикали, социјалисти, јуловци, Српски покрет обнове, Савез војвођанских Мађара, Социјалистичка народна партија Црне Горе и Српска народна странка Црне Горе. Савез војвођанских Мађара је одбио да учествује у реконструисаним владама, ишли смо на реконструкцију и Савезне и Републичке владе. Српски покрет обнове је прво пристао, па су онда и они одбили. Ми, радикали, смо хтели што ширу коалицију, али остало је онда да се поново влада формира само од дотадашњих коалиционих партнера.

Ми смо поднели оставку на чланство у Влади у знак протеста због одлуке Народне скупштине, ми нисмо могли да спречимо Народну скупштину да донесе ту одлуку, нити да спречимо да се одлука Народне скупштине спроведе. Одлука Народне скупштине, каква год да је, она је неприкосновена. А ми смо и данас против те одлуке. И то је био наш протест, оставка. Али том оставком ми нисмо поднели оставку на бављење политиком. И реконструисали смо владу и та реконструисана влада ради на новом програму. У процесу преговора око реконструкције владе, ми смо се договорили о пројекту јавних радова на плану обнове

и развоја Србије. И то добро функционисало и постигли смо читав низ других договора и око исплате земљорадничких пензија кроз бонове за струју, око новог закона о јавном предузећу, исплате старе девизне штедње кроз продају пословног простора, исплате дечијих додатака кроз обвезнице итд.

И то доста успешно функционисало од тог новог страначког договора који се десило негде у септембру-октобру 1999. године. Наравно, није наша влада без трзавица, ми смо различитих идеологија, различито размишљамо о разним питањима. Али за сада је то било доста успешно у процесу усаглашавања и Влада у јавност излази само са оним што се дефинитивно договори, око чега постигнемо компромис.

● **Време нам је измакло, било би добро да завршимо емисију тиме како ви видите будућност Србије и Југославије.**

Земљу морамо да одбранимо

Др Шешељ: Ја сам оптимиста у погледу наших шанси да сачувамо Савезну Републику Југославију као заједничку државу Србије и Црне Горе. И која може пружити шансу за прикључење Републике Српске и Републике Српске Крајине у догледно време. А наравно и за повратак Македоније у заједничку државу уколико то грађани Македоније буду желели. Ја им

то не бих наметао, али ако они желе, ја бих им увек врата држао отворена.

Оптимиста сам у погледу шанси да постанемо пуноправни члан Савеза Русије и Белорусије. И то посебно наглашавам, пошто је спољна политика једно од кључних надлежности савезне државе.

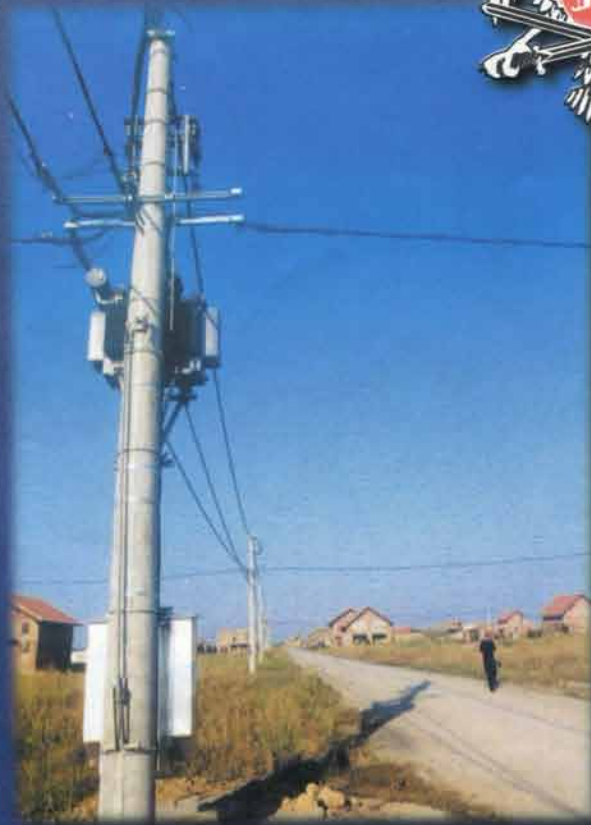
Ми нашу земљу морамо да одбранимо, морамо да спречимо сепаратистичке тенденције, посебно у Црној Гори, али и у другим деловима. Морамо што пре да повратимо контролу над Косовом и Метохијом. И то би нам олакшало улазак у овај савез са Русијом и Белорусијом. Да спречимо субверзивно деловање пете колоне, издајничких политичких странака, издајничких медија, издајничких синдиката и невладиних организација. Већ смо их довољно раскринкали у народу. Народ је свестан њихове улоге и то је већ наша победа заправо. Убеђен сам да ће нама земља, дакле, опстати. А позивам и све грађане Савезне Републике Југославије да изађу на изборе 24. септембра, да гласају по својој савести и према својим опредељењима. Ако гласате за кандидате Српске радикалне странке, гарантујем вам да се нећете покајати.

● **Господине Шешељ, мени преостаје једино да вам се захвалим што сте били гост Телевизије Лесковац. Понтовани гледаоци, гост вечерашњег издања емисије „Актуелно“ био је др Војислав Шешељ, потпредседник Владе Републике Србије. Хвала на сажетим и пријатно вече.**

МИ СЕ НИСМО ПРОМЕНИЛИ!

Угриновци

Бусије

СРПСКУ РАДИКАЛНУ СТРАНКУ

ЉУДИ ЧЕСТО ОБЕЋАВАЈУ НЕШТО ШТО НЕ МОГУ ДА ИСПУНЕ.
ЗАТО ШТО НЕ ЗНАЈУ, НЕ УМЕЈУ, ИЛИ РЕАЛНО НЕ МОГУ.
СРПСКИ РАДИКАЛИ УМЕЈУ, ЗНАЈУ И МОГУ.